உ

ஸ்ரீகுருவேநம:

சுவாநுபவரஸமஞ்சரி

திருநெல்வேலிக்கோட்டநல்லூர்

தேஜோமயானந்த

சுந்தரஸ்வாமிகள்

அருளிச்செய்தது

திருநெல்வேலி

சைவசமயப்பிரகாசவித்தியாசாலை

தமிழ்த்தலைமைநடாத்தும்

வித்வான்

கல்லிடைக்குறிச்சி

சிதம்பரநாத

கவிராஜரவர்களாற்பார்வையிடப்பட்டு

திருநெல்வேலி

ம. ா -

சதாசிவதிருவா…

பிரசுரஞ்செய்…

க௲அகூளம் ௵ ஆகஸ்டுமீ

திருநெல்வேலியில்

ம-ள-ள-ஸ்ரீ.

அம்பலவாணன்கவிராஜரவர்கள்

கு. சிவராமமுதலியாரவர்கள்

புதூர்வள்ளிநாயகம்பிள்ளையவர்கள்

இவர்களது

முத்தமிழாகரஅச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சுவாநுபவரசமஞ்சரி

ஸ்ரீசிவாயபரமகுருவேநம:

கடவுள்வணக்கமும்அவையடக்கமும்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

சகமுதற் பொருளாய்த் தெரிவதற் கரிதாய் த்
தனிவிலெத் தேவர்க்குந் தேவாய் ச்
சுகவடி வான சொருபத்தைப் பணிந்து *
தொன்மறை நான்கிற்கு மெட்டா *
அகம்பதப் பொருளை யநுபவ ரசமஞ் *
சரியினி லமைவுறச் செய்து *
ககனம தளத்த லெனப்பெரி யோர்முன் *
கழறவென் கருத்துமுன் னியதே *

முதலாவது

பஞ்சகோசாநுபவமுணர்த்த,

பிரகரணம்

அன்னமயகோசமுதலிய பஞ்சகோசவிசாரணை

ஸ்தூலதேகமாகிய இரத்தமாம்சாதிகளை அணு அணுவாகப் பிரித்து, அந்த அணுக்களையும் அதிநுட்பமான அணுக்களாகப் பார்க்கில், ஸ்தூலந் தோன்று

மல் அதினிரோகைபோன்ற ஆகாயாநுபூதி தோன்றும். அவ்விருத்தியே அன்னமயம். அதிற் பிரதிபலித்து விளங்கிய சைதன்னியமே அன்னமயன். அவ்விருத்தியையும் அச்சைதன்னியத்தையும் ஒன்றுபோற்றோன்றுவித்த அகங்காரமே அன்னமயகோசம் என்னப்படும்

அவ்வகங்காரவிருத்தியை அவ்விடத்திற்றனே நிஷேதிக்கில்,, அந்த இரோகையுந்தோன்றுமல் அந்த இரோகையின் ஆகாரமாகச் சலனதருமமாத்திரமுடையதாக ஒருவிருத்திதோன்றும். அவ்விருத்தியே பிராணமயம். அதிற் பிரதிபலித்த சைதன்னியமே பிராணமயன். இவ்விரண்டையும் ஒன்றுபோற்றோன்றுவித்த அகங்காரமே பிராணமயகோசம் என்னப்படும்.

அவ்வித சலனாகாரத்தை வியாபித்ததாயும், சங்கற்பசலனரூபமாயும், அநுபவத்துக்கு வருகிற விருத்தியே மனோமயம். அதிற்பிரதிபலித்த சைதன்னியமே மனோமயன். இவ்விரண்டையும் ஒன்றுபோற்றோன்றுவித்த அகங்காரமே மனோமயகோசம் என்னப்படும்

அவ்விதமனோமயத்தைத் ததாகாரமாய் வியாபித்து, அவ்வாகிருதியைத் திரிசியமாக விளங்குவிக்கின்ற விருத்தியே விஞ்ஞானமயம். அதிற் பிரதிபலித்த சைதன்னியமே விஞ்ஞானமயன். இவ்விரண்டையும் ஏகாகாரமாகத்தோற்றுவித்த அகங்காரமே விஞ்ஞானமயகோசம் என்னப்படும்

மேற்சொன்னநான்கு கோசத்திலும் அகங்காரமானது அங்கங்கே தாதான்மியப் பட்டிருந்ததில், அபவாதத்தில் அதனின் தாதான்மியம் நீங்கி எல்லாவற்றின் திருப்திரூபமாயும், இந்து ஆனந்தமென்று முன்னிலைக்கொள்ளாமலும் இருக்கின்ற விருத்தியநுபவமே ஆனந்தமயம். அதிற் பிரதிபலித்த சைதன்னியமே ஆனந்தமயன். இவ்விரண்டையும் ஏகாகாரமாகத் தோற்றுவித்த அகங்காரமே ஆனந்தமயகோசம் என்னப்படும்.

இவ்வித திருப்திரூபமாயுள்ள ஆனந்தமயகோசமானது ஜகத்சத்தாசூனியசுழுத்திரூப கேவலாநுபூதியைச் சங்கற்பாசத்தாரகிதமாகக்கொண்டு, தனதுஸ்பூர்த்தியற்று தான் இல்லாததாகவிளங்கிநிற்க,, விழித்தபின் தன் சங்கற்பாம்சத்தால் இலயரூபமான தனதுஸ்திதிநாசத்தையடைய, அவ்வநுபூதி அகங்காரியின் விவகாரத்திற்கண்ட நாமரூபங்களுடைய வஸ்துவுக்குட்பட்டதாகக் காணப்படாததினல்,, அவ்வநுபூதியில் தனதுசங்கற்பாம்சத்தால் தெரியாமையையாரோபிக்க,, அவ்வவஸ்தையே அஞ்ஞாநுபூதியாம்.

அவ்வஞ்ஞாநுபூதியில் ஆனந்தமயன் விவகாரத்தால் அடங்கிநின்றிடினும், விளங்கிடத் தெரிவான் அவ்வஞ்ஞானம் சடமானதால் தானேவிளங்கத்தகாதது. கூடஸ்தன் நிருவிகாரி ஆனதால் அவனைச் சாரவு

ம் வல்லமையுடையதாகாது. சிதாபாசனால் விளங்கியதா என்னில், அவ்வவஸ்தையிற்றானே அவ்வாவரணநுபூதி விளங்கிடவேண்டும். அங்ஙனம் விளங்கிடில்; அவ்விளங்குதல் அக்காலத்திலுள்ள அநுபவமானதால், அவ்விளங்குதல் அவ்வநுபூதியிலிருக்க ஆவரணம் சாரவல்லமையுடையதாகாது.

மேலும் விவகாரத்தால் அஞ்ஞானம் விளங்குவதால், சாக்ஷியை முன்னிட்டே விளங்கவேண்டும். அவ்வித சாக்ஷியும் சித்தாயிருக்கவேண்டும். அச்சித்தும் தானாகவே சித்திக்கவேண்டும். அவ்வித சித்தானதான் விருத்தியிற் பிரதிபிம்பிக்க, விருத்தியின்ஏகதேசாம்சமானசங்கற்பத்தாற்றோன்றிய பஞ்சகோசத்தையும் அபிமானித்து விருத்தியின் ஏகதேசாம்சமானசித்தத்தால் ஆலோசித்து - விருத்தியின் ஏகதேசாம்சமான புத்தியால் நிச்சயித்து - விருத்தியின் ஏகதேசாம்சமான அகங்காரத்தால் அகங்கரித்து - விருத்தியின் ஏகதேசாம்சமான இலயத்தால் இந்நான்கின் இலயத்தை, விருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசனது விளங்குதலால், சிதாபாசன் தன்னைச் சடனைக் கொள்ள,, அக்கொள்கையில் சிதாபாசன்ஞானரூபியானதால், அவனையும அச்சடமான அஞ்ஞானம் சார உபகாரப்படமாட்டாது. அதில் அஞ்ஞானமென்ற சங்கற்பம் மனதைச்சார்ந்ததாலும் சங்கற்

பிக்கப்பட்டதை அவிவேகத்தால் இஃது அஞ்ஞான மென்ற நிச்சயத்தன்மை புத்தியைப்பற்றினதாலும்- அவ்விதமாய் ஒன்றுந் தெரியாமல் தூங்கினேனென் று முந்திய அநுபூதியை இழுத்துச்செல்லுகின்றது சித்தத்தைப்பற்றினதாலும் - தன்னுள் அடங்கிய பஞ் சகோசமுடைய மூன்றவஸ்தையையும் இம்மனம் பு த்தி சித்தமென்ற மூன்றின் உதவியால் நான் என்ற து அகங்காரத்தைப் பற்றினதாலும் - அவ்வகங்காரம் அன்னமயம் பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்ஞானம யம் ஆனந்தமயம் அஞ்ஞானம் இவைகளை, அக்கி னி இரும்பை உள்ளும் வெளியும் வியாபித்ததுபோ ல், வியாபித்திருப்பதால் அக்கினியானது எப்படி இரும்புக்கு வேறோ,, அப்படியேஅவ்வகங்காரமும் கோசாதி ஆறுக்கும் அப்புறப்படத்தகும்.

அவ்வித அகங்காரமும் சடமானதால் தானே சித்தி க்கத்தகாதது. சிதாபாசனால் சித்திக்கு மென்னில்; சிதாபாசன் விருத்தியன்றிச் சித்திக்கத்தகான். இவ் விருத்திக்கும் சிதாபாசனுக்கும் காரியகாரணம் நிரு பிக்கத்தகாது. நிருபித்திடில்; அந்நியொந்நியாச்ரயதோ ஷ நேரிடும். சிதாபாசனையே தனக்குத் தானே கார ணமெனவொப்பினல், ஸ்வாத்மாச்ரயதோஷம் வர நேரி டும். கூடஸ்தனைக் காரணமாக வொப்பினல்; கூடஸ்தன் சத்தாகிய சிதாபாசனுக்குக் காரணமா, அல்லது அச

த்தாகிய சிதாபாசனுக்குக் காரணமா? அசத்தாகிய சி
தாபாசனுக்குக் காரண மென்னில்; இல்லாததான
முயற்கொம்புக்கும் காரணமாகத் தெரிவான். சத்தா
கிய சிதாபாசனுக்குக் காரணமென்னில்; சத்தின் பொ
ருட்டுக் காரணத்வங் கூடாது. அவ்வித சிதாபாசன்
சின்மாத்திரமாகச் சத்தா, பிரதிபிம்பமாத்திரமாகச் ச
த்தா? சின்மாத்திரமாகச் சத்தென்னில, நிருவிகாரகூ
டஸ்தனைத் தவிர சிதாபாசன் இல்லாதவனைவான்.பிர
திபிம்பரூபமாகச் சத்தென்னில், பிரதிபிம்பமானது
தோன்றியது ஆனதால் இல்லாததே தோன்றவே
ண்டும். தோன்றிடினும்,,பிம்பத்துக்கு வேறென்னி
ல், பிம்பமன்றி விளங்கிடவேண்டும். பிம்பமே பிர
திபிம்பமாக விளங்குகிற தென்னில், பிரதிபிம்ப
மாகத் தோன்றுகின்றதா, அல்லது பிரதிபிம்பமாக
இருக்கின்றதா? தோன்றிடில், சுத்தி இரசதம் போல்,
தோற்றிய அம்சம் பொய்யெனப்படும். பிம்பமேபிர
திபிம்ப மான தென்னில்; பிரதிபிம்பமாகுங்கா லத்தி
ல் பிம்பத்துக்கு நாசமும் உபாதிநாசகாலத்தில் பிர
திபிம்பத்துக்குநாசமும் வந்து இரண்டும் சித்தியாமற்
போய்விடும். மேலும் சுருதி யுக்தி அநுபவங்களால்
கூடஸ்த னிடத்தில் நிருவிகாரத்தன்மை அசங்கத்தன்
மை இரண்டும் அவன் சித்தானதால், சித்தமாயிருக்
கின்றது. காரியோற்பத்தி சித்திக்கவேண்டுமானல்

காரணம் சங்கியாயும் விகாரியாயுமிருக்க வேண்டும். அத்தன்மை அவனிடத்திற் காணப்படாததினு லும்- அவ்வநுபூதியில் ஞாஞ்ஞானம் அகங்காராதி அநுபவிக்கப்படாததினுலும் - ஞாஞ்ஞானமில்லாத விடத்தில் சிதாபாசன் இல்லாதவனென்றன் ஆனதாலும்,, "கூடஸ்தன் இல்லையென நிஷேதிக்கத் தகாதவன் ஆனதினுலும்-சுருதி யுக்தி அநுபவங்களால் கூடஸ்தனைத்தவிரக் காரியவஸது வேறுகாணப்படாததினுலும்- அக்கூடஸ்தன் தானகவே அநுபவத் துக்கு வருவதினுலும்- அவவிதகூடஸ்தனை தன்னிடத்தில், ஆறுகோசமாவது அததின் தாதான்மியமாவது கிடையாது. அகங்காரதத்துவத்துக்கு ஐந்து கோசத்தின் தாதான்மியம் ஒத்திடினும், ஆருவதான கோசத்தில் தாதான்மியம் கிடையாது. அகங்காரதாதான்மியம் ஆருவதுகோசத்தில் இல்லாவிடில், அகங்காரியும் இல்லாதவனவான். அகங்காரி இல்லாவிடில், அபிமானியும் இல்லாதவனுவான். அபிமானி இல்லாவிடில், அபிமானமும் இல்லாததாகவே சித்திக்கும். அபிமானஞ்சித்தியாத விடத்தில், அஞ்ஞான முதலியயாவும் இல்லாதவை யாகிவிடும். அஞ்ஞான முதலியயாவும் இல்லாவிடில், சிதாபாசன் முக்காலத்திலும் இல்லாதவனுவான். இவ்வித மனனத்தால் சுருதியின் அபிப்பிராயப்படி ஆன்மாவை உள்ளபடி

தெளிய,, "நான்கு கோசத்தைப்பற்றி அகங்காரத்துக்கு ஆனந்தமயகோசமென்றும்- நிரகங்காரரூபமான கூடஸ்தனைத் தானாக அறியாததினால், சிதாபாசனுக்கு அஞ்ஞானமென்றும்- அவ்வித அஞ்ஞானத்தால் அவன் வியாப்தனென்றும்- சாமானியவிவேகததால் அதற்குத்தகுந்த சுருதி யுக்தி அநுபவங்களினாலும் அநுபவிக்கக், கூடஸ்தனை சாட்சியே தானென்றும் அச்சாட்சியநுபவத்தால் ஜாக்கிராதி இரண்டவஸ்தையும் மூன்றுமவஸ்தையில் அடங்கி அம்மூன்றுமவஸ்தையான ஜகத்சத்தாசூனிய ஆவரணவிருத்தியில் மாத்திரம் பிரதிபிம்பித்தவன் கூடஸ்தனை தன்னியமானதாலும் - அவ்வாவரணம் விருத்தியைப்பற்றியதானதாலும் - அவ்விகவிருத்திசாட்சியான தன்னையே முன் ஆவரணத்தோடுங் கூடியிருந்தவனாயும்- ஞானபலத்தால் சாட்சியாய் விளங்குகின்றவனாயும்- அறிந்து இவ்வாவரணவிருத்தி சிதாபாசனாற்கற்பிக்கப்பட்டதேயன்றி, அவ்வவஸ்தையில் உள்ளபடி ஆவரணமில்லையெனத்தெளிந்து, அவ்வாவரணம் இல்லாததினால், சாட்சிதருமமும் இல்லையென நிஷேதியாமல்நிஷேதித்து,, இவ்விதசாட்சிதருமமும் சிதாபாசனுக்கு அகங்காரதாதான்மியத்தால்வந்த சாட்சிஞானதாதான்மியமென்று தெளிந்து, நிருவிகார கூடஸ்தன் மாத்திரமாய் அகம்பதத்தின்பொருளை அ

நுபவியாமலநுபவிக்க,, பஞ்சகோச சோதனையாற் கிடைத்த அதிஷ்டானப்பொருள் உள்ளபடி விளங்கி டும். அப்பொழுது அவ்வதிஷ்டானமான தன்னைத்த விர ஞானஞானரூபமாயுள்ள ஷட்கோசங்களும் மு க்காலத்திலுமில்லையென்று அதிஷ்டானமாத்திரமா ய் அநுபவியாமலநுபவிக்கப்படும்.

முற்றிற்று

இரண்டாவது ஜகத்தைப்பூதப்பகுப் பாகப்பிரித்தபிரகரணம்.

மிருந்தகாமமுடையவர்கள் நவநவமாயுள்ள வி ஷயவிந்யாசவிசேஷங்களால், எப்படி சுகக்கடலிலா டுகின்றார்களோ,, அப்படியே டிங்கிவிசேஷமுடைய சமாதிகளால் பிரமநிஷ்டர்களும் ஆன்மாநுபவானந் தக்கடலிலாடுகின்றார்கள்.

எப்படியெனில் அணுவாதிமேருவந்தமான சகலபௌமங்களையும் பூமியின் விகாரமாகஅறிந் தால், அப்பூமியும் அணுமுதல் மேருவரை அவய வாவயவியாக விளங்கவேண்டும். ஆனால் அப்புவி ன்சேர்க்கையன்றிக்கூடாது. அப்பூமியில் அப்புவி ன்சேர்க்கையை ஆலோசிக்குங்காலத்தில், பிருது வியென்பது அணுபரிமாணமுடையதாயும் மஹ

த்பரிமாணமுடையதாயும் இருவகையாகக் காணப்படுவதால், அவ்வித பிருதுவிக்கு இருவகையாயுள்ளபரிமாணங்களுஞ் சுபாவமா, அல்லது ஒருபரிமாணமேசுபாவமா; இருவகையுஞ்சுபாவமென்னில்; அவ்விரண்டும் பரஸ்பரவிரோதியானதால் சித்திக்கத்தகாது. அதில் ஒருபரிமாணஞ் சுபாவமென்னில்; மற்றொருபரிமாணம் அப்பூமியிற் காணமலேயிருக்கவேண்டும். நல்லது ஒருபரிமாணம் காரணசுபாவமுடையது மற்றொருபரிமாணம் காரிய சுபாவமுடையதென்னில்; அணுபரிமாணம் காரணமா,மஹத்பரிமாணம் காரணமா? மஹத்பரிமாணம் அவயவியானதால் எவர்களாலும் காரணமாகக்கூறத்தகாது அணுபரிமாணம் காரணமென்னில்; காரியமான மஹத்பரிமாணத்துக்கு ஒரு அணுபரிமாணமே காரணமா, வெகுஅணுபரிமாணமே காரணமா? ஒருஅணுபரிமாணமே காரணமென்னில்; காரியமும் அணுவாகத் தெரியும். வெகுஅணுபரிமாணமே காரணமென்றால்; வெகுவாக இருக்கின்றஅணுக்களுக்குச் சேர்க்கை சலமன்றிக்கூடாது. மஹத்பரிமாணத்துக்கு சலத்தின்சேர்க்கையே காரணமானல், எவ்விடத்திற் சலத்தின்சேர்க்கை பூமியிற் காணவில்லையோ, அவ்விடத்திற் பூமிக்கு மஹத்பரிமாணத்தன்மை கிடையாது. இங்ஙனமாயின்

சீதஸ்பரிசமுடைய காற்றில் அதிசூக்ஷமமாய் அப்பு எப்படியநுபவிக்கப் படுகின்றதோ ,, அப்படியே மஹத்தாய்விளங்கிய பூமியிலும் அணுக்களின்சேர்க்கைவல்லமையாக விளங்கிய திரவசக்தியானதைப்பே சலமாக அநுபவிக்கப்படலாம்.

அவ்வித அநுபவத்தில அப்புவைத் தவிர பிருதுவியின் அணுபரிமாணங்களாவது வேறிருக்கின்றதாக ஒத்திடில்; அவ்வணுக்கள் விஷயங்களாக வேண்டும். விஷயீகரிக்கப்பட அதுகள் அணுக்களாகத் தகாது. நிர்விஷயங்களாயின்; அத்தலத்திலிருக்கின்றதாக ஒப்பத்தகாது. இங்ஙனமாயின் அப்புவைத்தவிர பிருதுவி வேறில்லையெனத்தெளியவரும்.

இவ்வித அப்புவே பிருதுவியாகத் தோற்றக்காரணமேதென்னில் ; தனது காரணமான அக்கினியின் உஷ்ணசக்தியால் , தனதுதிரவசக்திஸ்தம்பிக்கப்பட அவ்விதஸ்தம்பனமே ,, சலமேஅலங்கட்டி யானதுபோல், பிருதுவியாகத் தோற்றிற்று.

மேலே சொல்லியபிரகாரம் எவ்விடங்களில்அப்புவுக்குப் பிருதுவியாய்த் தோற்ற வல்லமையிருந்திருக்கின்றதோ,, அவ்விடங்களிலெல்லாம் அக்கினிக்கு அநுப்பிரவேசமிருந்திருக்கவேண்டும். அவ்வித அக்கினியைத்தவிர சலம்வேறு

வேறில்லையா? வேறாயிருக்குமாகில் முன் திரவச க்தியைத் தனது உஷ்ணசக்தியால் ஸ்தம்பித்தது போல், முழுவதையும் ஸ்தம்பித்திடத்தெரிய,, அப்புவேறில்லாததாகத் தெரியும். இல்லாவிடில் பழுதையிற் றோன்றிய சர்ப்பம் பழுதையாக நசித்தபின் பழுதைமாத்திரமாவதுபோல், அப்புவையும் அக்கினிமாத்திரமாகவே சொல்லவேண்டும்.

அவ்வித அக்கினி தனது உஷ்ணசக்தியால் அப்புவின் திரவசக்தியைப்பிருதுவியாக விளங்கத்தக்கதாகவாவது, திரவசக்தியை நீக்கிப் பிருதுவி அப்பு இவ்விரண்டையு மில்லாததாகவே செய்யத்தக்கதாகவாவது, அப்புவின் திரவசக்தியை அக்கினிவியாபிக்க வேண்டுமானால், அக்கினிக்கு சலனமன்றி அவ்வித வியாபகம் சித்திக்கத் தக்கதில்லை. அவ்வித வியாபகம் வாயுவாகச்சித்தித்திடில், பூமி சலத்திலும் சலம் அக்கினியிலுமாயடங்கிட அவ்வக்கினியும் தனதுவிகாரமான காரியசத்தையில்லாததினால் தனது காரணமான வாயுவாக சேஷித்திடத்தெரியும்.

அவ்வித வாயுவும் ஸம்யோகாந்தரமில்லாததினால்சலனமற்று ஆகாயமாத்திரமாகவே சேஷித்திடும். முன்சொன்ன ஜகம் உண்டாகவேண்டுமானால், வேளியை முன்னிட்டே யுண்டாகவேண்டும். அவ்வித நான்குபூதமுள்ள ஜகம் உண்டாகுமுன்னமே வெளியா

ன ஆகாயமாத்திரமாக இருந்திடில், அவ்வித அரூப மான ஆகாயத்தில் நின்றும் ஆகார மான ஸ்வரூபமு டைய ஜகம் உண்டாயிற்றென்று சொல்லக்கூடாது. ஆகையால் ஆகாயத்தைத்தவிர ஜகம் வேறில்லவேயி ல்லை. இங்ஙனமாயின் தோற்றிற்றென்று சொல்ல வே ண்டும். தொற்றிடில் ஆகாயத்திற் றோற்றியதா, ஆகா யத்திற்சீவனிடமாகத் தோற்றியதா? ஆகாயம் ஜடமா னதால் ஜகமாகத் தானேதோற்ரு து. சீவனிடமாகத் தோற்றிய தென்னில்; அவ்விதசீவன் இந்திரியரூப ஞெ, அந்தக்கரணரூபனு, அஞ்ஞானரூபனு, அல்லது இந்திரியம் அந்தக்கரணம் அஞ்ஞானம் இம்மூன் றோடுங்கூடியஅறிவா, அல்லது இம்மூன்றுக்கும் அ ப்புறப்பட்டசுத்தஅறிவா? கவது இந்திரியமேசீவன் அவனிடமாக ஆகாயத்தில் ஜகம் கற்பிக்கப்பட்டதெ ன்னில? இந்திரியத்துக்கு விஷயமாகவிளங்கிய ஆகா யம் விளங்கமாத்திரஞ்செய்யுமேயன்றி, ஆகாயமெ ன்றகற்பனைகூட அதில் விளங்கத்தகாது. மேலும் ம ற்றநான்குபூதங்களை உள்ளும் வெளியும் வியாபித்த ஆகாயத்தைத்தவிர நான்குபூதங்களும் வேறில்லை யென்றும்- நான்கு பூதங்களும் உண்டாகவேண்டு மானல் ஆகாயமே காரணமாயிருக்கவேண்டுமென் றும்- அரூபமான அவ்வாகாயத்தில் நின்றும் ரூபமு டையஜகம் உண்டாகத் தகாதென்றும்- அவ்வாகாயத்

தைத்தவிர ஜகம்வேறில்லவேயில்லையென்றும் - நிரூபி த்ததுபோல, இவ்வாகாயமும்விளங்கவேண்டுமானால் இந்திரியமன்றிக் கூடாததினால் எவ்விடமாய் ஆகாயம்விளங்கிடினும், அவ்விடமாய் இந்திரியசத்தையும் இடைவிடாத்தன்மையாய் விளங்கவேண்டும். அங்ஙனம் இந்திரியசத்தை இடைவிடாத்தன்மையாய் விளங்கிடில், ஆகாயம் விளங்குதலைத்தவிர வேறொன்றிருக்கின்றதென்று கூறப்படாது.

மேலும் நாமரூபங்களெல்லாம் வாசனாரூபங்களானதால், அவ்வாசனை அந்தக்கரணத்தைச்சார்ந்ததால் இந்திரியத்தில் விளங்கிய வஸ்துக்களை, மனமானது நாமரூபமுடையதாகமாத்திரஞ்சங்கற்பித்திடும். அப்படியாகில் அவ்வித நாமரூபங்களுடையதாகவே அவ்வஸ்துக்களை இந்திரியம் விளங்குவித்திடத்தெரியும்.

இங்ஙனங் கூறியபிரகாரம் இந்திரியத்தின்விளக்கமே விரிவாய் விளங்கத்தெரிய அவ்விளங்குதலில் நாமரூபமில்லாததினால், ஆகாயமென்ற நாமரூபம் சங்கற்பமுடைய மனதாற்றோன்றி இந்திரியத்தினிடமாய் விளங்குகின்றதாகக் காணப்படுகின்றது.

ஆகையால் இந்திரியத்திற்றோன்றியது விளங்குதலும் மனதிற்றோற்றியது நாமரூபமுமாகலாம். அவ்விதவியாபகஇந்திரியவிளங்குதல்மாத்திரமாயுள்ள விளங்குதலில், மனதாற்கற்பிக்கப்பட்ட ஆகாயமென்றநாம

ரூபத்தன்மை இடைவிடாமல் நிறைந்திருந்தபோதி லும்,, அவ்விளங்குதல் மனோவிகாரமான ஆகாயமெ ன்ற நாமரூபத்துக்கு ட்பட்டதல்ல.

முன்சொன்ன பூதங்களை இந்திரியத்தைத்தவிர வேறில்லையென்று நிஷேதித்ததுபோல, இவ்விந்திரி யவிருத்தியில் விளங்கிய வியாபகவிளங்குதலை மன தைத்தவிர வேறில்லையென நிஷேதிக்கத்தகாது: ஆக வே இந்திரியத்துக்கு இந்திரியமென்ற நாமரூபமா த்திரம் மனதின்சங்கற்பத்தைத்தவிர வேறில்லையெ னச்சொல்லலாம். அவ்விதசங்கற்பரூபமான மனதின் விகாரத்தாற் றோன்றி இந்திரியத்தின் முன்னிலையா க விளங்குகின்ற நாமரூபங்களை, மனதின்சங்கற்பப் பிரகாரம் நிச்சயப்படுத்தும் புத்தியின்விளங்குதலெ ன்ன- அப்பிரகாரம் ஆலோசிக்குஞ்சித்தத்தின்விளங் குதலென்ன-சொந்தமாகக்காட்டுந் திறமையையுடை ய அகங்காரத்தின் விளங்குதலென்ன-இவ்வளவு விள ங்குதலும் வியாபகமாகிய இந்திரியவிளங்குதலில் ம னதாற்கற்பிக்கப்பட்ட நாமரூபங்களை முன்னிட்டிருந் தபோதிலும்,, நாமரூபம் கற்பிதமானதுபோல புத்தி சித்தம் அகங்காரம் இவைகளின் விளங்குதல் கற்பித மாகத்தகாது: ஆனால் சங்கற்பரூபமான நாமரூபத்தை முன்னிட்டுவந்தவிவகாரங்களை நிச்சய ஆலோசனை சொந்தத்தன்மை இவைகளாகத் தோற்றிய சங்கற்பா

ம்சமாத்திரம் கற்பிதமாகலாம். அப்படியே மனதுக்கு மனமென்றசங்கற்பத்தன்மை மாத்திரம் கற்பிதமாகுமேயன்றி, அதின்விளங்குதல் கற்பிதமாகத்தகாது.

இவ்விதமனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் இவ்வளவும் சங்கற்பவிஷயங்களன்றி விளங்குதல்மாத்திரம் சத்தியமாயின்,, முன்இந்திரியத்தில் விளங்கிய வியாபகவிளங்குதலைத்தவிர வேறுவிளங்குதல் பேதமுடையதாகச் சங்கற்பிக்க இடமில்லாததால், பூதபௌதிகமுதல் அகங்காரம்வரையிலுந்தோற்றியசகலஜகமும் விளங்குதலைத்தவிரவேறில்லையென்று அநுபவிக்கவரலாம்.

சுழுத்தியில் அவ்விளங்குதலுமில்லாததினால் இந்திரியம் மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரமாகிய இவைகளற்றவிடம் அந்தக்கரண மானதால், அவ்வந்தக்கரணமே விளங்குந்தன்மையுடையதாகக்காணப்படுவதால், அவ்வந்தக்கரணமானவிளங்குதலைத்தவிர மேற்சொன்னஜகம் வேறில்லையென்னில்; அச்சுழுத்தியில் அந்தக்கரணமில்லாவிடினும் அஞ்ஞானமிருக்கின்றதாகவேலொப்பவேண்டும்: எங்ஙனமெனில், சுழுத்தியில் அந்தக்கரணமில்லாததினால் விளங்குதலில்லையென்று சொல்லவேண்டுமானால், அவ்வந்தக்கரணமில்லையென்று விளங்குவிக்க ஒருவிளங்குதல் அவசியம் எவர்களும் ஒப்பவேண்டும். அவ்விதவிளங்

குதல் சுழுத்தியில் அஞ்ஞானரூபமாய் விளங்குவதால், அவ்விளங்குதலும் அஞ்ஞானத்தைத்தவிர வேறாகக்காணப்படாததினாலும், சகலரும் விழித்தபின் ஒன்றுந்தெரியாமற்றூங்கினேனென்று சுழுத்தியின் அஞ்ஞானாநுபவத்தை அநுபவமாகச் சொல்வதினாலும், அவ்விதகாரணமான அஞ்ஞானத்தைத் தவிர மேற்சொல்லிய அந்தக்கரணாதிகளுக்குச் சுழுத்தியில்வேறுகாரணங்காணப்படாததினாலும், அஞ்ஞானத்தைத்தவிர ஜகம்வேறில்லையென்றுவரநேரிட அவ்வித அஞ்ஞானமும் விளங்குதலினாலேயே விளங்கவேண்டும். அத்தலத்தில் விளங்குதல் ஒப்புதலாகிவிடில் அஞ்ஞானமிருந்ததாகக்கூறத்தகாது. அஞ்ஞானமென்றபெயர் விளங்குதலினில்லாமைரூபமானதால், விளங்குதலிருக்குமிடத்தில் விளங்குதலினில்லாமையாகிய அஞ்ஞானம் இருக்கின்றதாக ஒப்புவதற்குச் சரியாகநிரூபிக்கத்தகாததினால், விளங்குதலேயிருந்ததென்று வாதிக்கப்படாத யுக்தி அநுபவங்களால் ஒப்பவேண்டும்.

ஆனால்மேற்கண்டசகலமும் ஒரேதன்மையாய் விளங்குகின்றவிளங்குதலைத்தவிர முக்காலத்திலும் வேறில்லையென்னில்; அந்தக்கரணமென்றும் அஞ்ஞானமென்றும் விளங்குதல்மாத்திரமாயும் மறைவாயுமுள்ள இருவகைவிளக்கமும் விளங்கக் காரணமய

தென்னில்? விளங்கியதென்றும் மறைந்ததென்றும் இருவகையாய்த்தோற்றியசங்கற்பரூபமான மனங்காரணமேயன்றி,, வேறுகாரணமில்லை.

ஆனால் எல்லாம் விளங்குதல்ரூபமாகில், சங்கற்பரூபமான மனமாத்திரம் விளங்குதலுக்கு அந்நியமா? விளங்குதலுக்கு அந்நியமாகில்; அஞ்ஞானம் போல இல்லாததாகத்திரியும். விளங்குதல்ரூபமாகில்; அதனை மனமென்றுசொல்லக்கூடாது. இங்ஙனமாயின் ஜகமுதல் அஞ்ஞானம்வரை விளங்குதலைத் தவிர வேறுகாணப்படாததினால், விளங்குதலென்றதின்பொருள் அறிவுரூபமானதால், மேற்சொன்னபிரகாரம் முக்காலத்திலும் அறிவைத்தவிர வேறுகாணப்படாததினால், அவ்விதஅறிவை இந்திரியமென்றுவது அந்தக்கரணமென்றுவது அஞ்ஞானமென்றுவது அவைகளுடன்கூடிவிளங்கிற்றென்றுவது எவர்களாலும் சுருதி யுக்தி அநுபவங்களால் நிரூபிக்கத்தகாததுதான். கற்பனையன்றிக்கற்பியங்கூடாது: கற்பகனன்றிக் கற்பனைகூடாது: சீவனென்பது கற்பகரூபமானதால் கற்பனையின் வித்தாவான். ஆன்மாவினிடத்திலோ விருத்தியில்லாததன்மையால், கற்பியம் அதற்கேதுவான கற்பனை அதற்கேதுவான கறபகன் என்றமூன்றுதன்மையும் முக்காலத்திலும் ஒப்பக்கூடவேகூடாது.

ஆகையால்சுத்த அறிவான அவனைச் சீவனென்னக் கூடாது. சுருதி யுக்தி அநுபவங்களினுல் பிரமமென்று சொல்லுவோமென்னில்; பிரமமென்றவிவகாரமும்சீவத்தன்மை முக்காலத்திலுமில்லாததினுல் நிரூபிக்கத்தகாது. சீவன் பிரமம் இரண்டு விவகாரமும் கற்பனையைச் சார்ந்ததால், சீவன் பிரமம் என்றகற்பனைமாத்திரம் கற்பிதம் இவ்விரண்டுவிவகாரங்களிலும் விளங்கியவிளங்குதல் அகற்பிதம். ஆகையால் சருவவிவகாராதீதமாயுள்ள விளங்குதலைத்தவிர யாதொரு விகற்பமும் முக்காலத்திலுமில்லவேயில்லையென்று விளங்குதல்மாத்திரமாய் நில்லாமல்நின்று விளங்கிடுவார்கள்.

முற்றிற்று

மூன்ருவது

கடினுதிகுணப்பகுப்பாகப்பிரித்த

பிரகரணம்.

மேற்கண்டபகுதியைக்குறித்துச் சிலகாலத்தில் இப்படியும் ஆலோசிக்கின்ருர்கள். எப்படியென்னில் பிருதுவி என்பது கடினத்தைத்தவிர வேறில்லை: கடினமென்பது வாயுவின் சலனவிசேஷமுடைய அக்கினியின் தகனசாமர்த்தியத்தால் ஸ்தப்தமாகிய அ

ப்புவின்திரவகுணத்தைத்தவிர முன்சொன்ன கடின குணமும் பிருதுவியினுடன்கூடவேறில்லாததாகலாம். அப்புவின்திரவகுணமும் அக்கினியின்தகனகுணத்தால்மிகுந்து தகிக்கப்படத்தெரிய, திரவம்காணப்படாததால் அதுவும் அப்புவோடேகூட அக்கினியின் தகனகுணத்தைத்தவிர வேறில்லாததாகலாம். கடினகுணமாயும்திரவகுணமாயும் விளங்கியபிருதுவியும் அப்புவும் உஷ்ணகுணத்தைத்தவிர வேறில்லாவிடில், நிராதாரமாகக்கொண்டு எந்தவாயுவின்சலனவிசேஷமானஸ்பரிசத்தால் திரவகுணமாயும் கடினகுணமாயும் விளங்கிநின்றதோ, அந்தவாயுவின் நிராகாரஸ்பரிசகுணமாத்திரமாய்ச்சேஷித்து முன்போலவே மூன்றுபூதங்களும் இல்லாததாகி விடநேரிடும்.

ஆகாயம் அசங்கபதார்த்தமானதால் ஸ்பரிசகுணரூபமான வாயுவைத்தவிர ஸ்பரிசயோக்கியமான சங்கிரூபமூன்று பூதங்களுமில்லாததினாலும், தனக்குத்தானேஸ்பரிசமாகநிரூபிக்கத்தகாததினாலும், ஸ்பரிசரூபமானவாயுவுக்குஸ்பரிசத்தன்மைதெரியாததினால் ஆகாயத்தன்மையைத்தவிர வேறில்லாததாகிவிடும்.

அவ்விதஆகாயமும் சப்தகுணத்தைத்தவிரவேறில்லாததினால், ஸ்பரிசமில்லாவிடத்தில் சப்தமுண்டாகக்காரணமில்லாததினாலும் நிராகாரமானதினாலும் வியாபகமேஆகாரமென்றிடில்; இந்திரியவியாபக

த்தைத்தவிர வேறிருக்கின்றதாக நிரூபிக்க உபகாரப் படாததினாலும்,, அதற்குவெளித்தன்மையே ஆகார மென்று ஒப்பினால், அவ்விதவெளித்தன்மையும் ஸ்ப ரிசாபாவத்தைத்தவிர வேறுகாணப்படாததினாலும்,, அதற்கு இந்திரியவியாபகத்தைத்தவிர வேறுதன் மை ஒப்பத்தக்கதல்ல.

இங்ஙனமாயின் பஞ்சகுணங்களோடு பஞ்சபூ தங்களுமில்லாததினால், சகலஜகங்களும் சகலஸ்தூல தேகங்களோடுகூட இல்லாததாகமுடியும்: ஸ்தூலதே கமுதலியசகலஜகங்களுமில்லாவிடில்,பஞ்சேந்திரியங் களும் விஷயபகிரகணவல்லமையினால், இந்திரியங்க ளென்ற விளங்குதலையடைந்திருப்பதினாலும்,,ஸ்தூல தேகமன்றிச் சித்திக்கமாட்டாததினாலும்,, நிர்விஷயங் களாயும் நிராதாரங்களாயுங்கொண்டு மனதைத்தவிர வேறில்லாததாகவே முடியும்.

மனமென்பது வாசனரூபமானதால் வாசனையெ ன்பது இந்திரியங்களின் வியாபாரங்களையும் விஷய ங்களையுந்தவிர வேறில்லாததினால்,, இந்திரியங்களும் அதின்வியாபாரங்களும் அதின்விஷயங்களும் மேற் சொன்னபடி இல்லாவிடில்,வாசனையும் இல்லாததாக வேசித்திக்கும்: வாசனை இல்லாவிடில் மனதுமில்லாத தாக வேசித்திக்கும்:மனமில்லாவிடில்,புத்தி சித்தம் அகங்காரம்இம்மூன்றும் திரியில்லாததீபம்போல்

இல்லாதவையாகக்காணப்படும்.

இந்தநான்குமில்லாதவிடம் சூனியமென்றுவது அறியுந்தன்மையில்லாததினால் அஞ்ஞானமென்றுவது நிரூபிக்கஉபகாரப்படத்தகாது. சூனியமென்றால் ஜகமுதல் அகங்காரம்வரையுள்ள யாவைகளும் சூனியமா, அல்லது இவைகளைச்சூனியமென்றறிந்து நிரூபிக்கின்றஅறிவே சூனியமா ? அறிவைத்தவிரமற்றது சூனியமென்று நிரூபிக்கில்; அவைகள்ஸ்வயம் முக்காலத்திலுமில்லாததினால், முக்காலத்திலுமில்லாதசசவிஷாணத்தை இல்லையென்றவிவகாரம் உபகாரப்படாததுபோல உபகாரப்படத்தக்கதல்ல.

அதையறிந்தஅறிவைச்சூனியமென்றிடில்; கண்ணன்றி விஷயஞ்சித்தியாததுபோல, சூனியமென்றவிஷயமும் அறிவையன்றிச் சித்தியாது. சூனியமும் அறிவும்இருப்பதாகஒப்பிடில்; முக்காலத்திலுமில்லாததே சூனியமானதால், இல்லாததை இருக்கின்றதாக எப்படி ஒருக்காலும் ஒப்பக்கூடாதோ, அப்படியே இரண்டாம்வஸ்துவை எதிரிடாது ஏகத்தன்மையாயிருக்கின்றஅறிவையும் இருக்கின்றதாக ஒப்பவேண்டும்.

அப்படியே அவ்விடத்தில் அஞ்ஞானமிருக்கின்றதாகஒப்பிடில்; சூனியம்போலவே அறிவன்றிஒப்பத்தகாது. அறிவு அஞ்ஞானம் இரண்டுமிருப்பதாக ஒப்பினால்; அவ்வஞ்ஞானம் அறிவைமறைக்கின்றதா ஜகத்

தைமறைக்கின்றதா? அறிவைஎன்னில்; கண்ணன்றி இருள்சித்தியாததுபோல், அறிவன்றிச்சித்திக்கத்தகாது. ஜகத்தைமறைக்கின்றதென்னில்; முக்காலத்திலுமில்லாதஜகத்தை எவ்விதமாக மறைக்குமென்பது கூடும். மேலும் சூனியம் அஞ்ஞானம் என்றஇரண்டு தன்மையும் சங்கற்பத்தாற் றோற்றவேண்டுவதால், முன்சொன்னபிரகாரம் சங்கற்பத்தன்மையுடையமனம் முக்காலத்திலுமில்லாவிடில், இதுகளுமில்லாததாகவே சித்திக்கும். அப்படியே அறிவையுஞ்சொல்லக்கூடாதோவென்னில்; அறிந்தே இல்லையென்று சொல்லவேண்டியிருப்பதால், அறியுந்தன்மை அறிவுக்கேயன்றி வேறொன்றிற்குங்கூடாததினாலும், தன்னைத்தவிர மற்றொருபொருள் தன்னிடத்தில் முக்காலத்திலுமில்லாததினாலும், தன்னைத் தானறியத் தன்னிடத்தில் திரிசியஅம்சமில்லாததினாலும், தானாகவேசித்தித்திருக்கின்றது. முக்காலத்திலும் தானேதானாகச்சித்திக்க, எல்லாம் தானேதானென்று அநுபவியாமலநுபவிக்க ஆனந்தபரவசத்தராய் அப்படியேஆனந்தக்கடலாகிவிடுகின்றார்கள்.

முற்றிற்று.

௪

நான்காவது.

சப்தாதிகுணப்பகுப்பாகப்பிரித்த பிரகரணம்.

இந்தப்பிரகாரமாயுஞ்சிலகாலத்தில் ஆலோசிக்கின்றார்கள் பிருதுவியில் சப்த ஸ்பரிச ரூபரச கந்தம் இவ்வளவுங்காணப்படுவதால், இவைகள் மற்றப்பூதங்களின்குணமாயிருப்பதால, மற்றப்பூதங்களும் அவற்றின்குணங்களும் இப்பூதமும் இதின்குணமும் எ ன்னமாய்ச்சேர்ந்திருக்கின்றதென்றுபார்க்க,, எல்லாக்குணமும் எங்கும் இடைவிடாத்தன்மையாகக்காணப்படுவதால் எங்குமெல்லாப்பூதமுமிருக்கவேண்டும்.

அதில் கடினமுள்ளஇடங்களெல்லாம் கந்தமாகக்காணப்படுவதால், கந்தத்தைத்தவிரக்கடினம்வேறில்லாததினுல் கிஷ்ணவருணத்தோடுங்கூடப் பிருதுவியுமில்லாததாகவேசித்திக்கும். அவ்விதகந்தம் முன்பிருதுவியில் இடைவிடாத்தன்மையாகக்காணப்பட்டதால், அவ்விதபிருதுவியில் இடைவிடாத்தன்மையாகக்காணப்பட்டஇரசமும் கந்தத்தைத்தவிரப்பிருதுவியில்லாவிடில், கந்தசத்தையில் இடைவிடாத்தன்மையாயிருக்கவேண்டும்.

சப்தாதிகுணப்பகுப்பாகப்பிரித்தது ௨௫

இரசமென்பது தனதுகாரணமானசலத்தின் குணமானதால், முன்சொன்னகந்தமும் தன்னைத்தவிர கடினம் கிஷ்ணவருணம் பிருதுவி இவ்வளவுமில்லையெனநிஷேதித்திட, நிராதாரமாகக்கொண்டு தன்னையுள்ளும்வெளியும்வியாபித்திருந்த இரசமாத்திரமாகவேசேஷித்திடும். அவ்விதஇரசம் சலத்தில் எவ்விடத்திலும் சுக்கிலவருணம் சீதஸ்பரிசம்நெகிழ்ச்சி இவைகளோடும் இடைவிடாத்தன்மையாகக்காணப்படுவதால், அவைகளைச்சோதிக்குங்காலத்தில் திரவமன்றிச்சீதங்கிடையாது: சீதமன்றிச்சுக்கிலவருணங்கிடையாது: சுக்கிலவருணமன்றி இரசங்கிடையாது: இரசமன்றி அப்புக்கிடையாது: அவ்விதஅப்பு இரசத்தைத்தவிரவேறில்லையென்னில்; அவ்விதஇரசத்தைவெளுப்பென்றுவது சீதமென்றுவது நைப்பென்றுவது சொல்லத்தகாது. ஆகவே அவைஇரசத்தைத்தவிர இல்லாதவையாகவேசித்தித்திடும்: அவையில்லாவிடில் தானும் நிராதாரமாகக்கொண்டு இல்லாததாகவேசித்திக்கும்.

அப்படியேஅக்கினியும்நிராதாரமாகக்கொண்டு ரூபமற்றுத் தனதுகாரணமானஸ்பரிசரூபவாயுவிலடங்கி ஸ்பரிசமாத்திரமாயச்சேஷித்திடும். அவ்விதவாயு அரூபமானதால், ரூபமற்றதாகக்கொண்டு இல்லாததாகவேதெரியும்: அதற்கு ரூபமில்லாவிடினும் ஸ்பரி

சத்தன்மையிருப்பதால், இல்லையென நிரூபிக்கத்தகா தென்னில்? அதற்கு அவ்விதஸ்பரிசம்குணமா, அல்லது சுபாவமா? குணமென்னில்; அரூபத்துக்குஸ்பரிசங்கிடையாது. சுபாவமென்னில்; மேற்சொன்னபடி காரியபூதங்கள் முக்காலத்திலுஞ் சித்தியாதநினாலும், காரணபூதமான ஆகாயம் நிராகாரமானதாலும், சம்பந்தரகிதமாகக்கொண்டு ஸ்பரிசமேசித்தியாவிடில் வாயுவிருக்கின்றதாகஎன்னமாகஒப்பப்படும். ஸ்பரிசமில்லாவிடில் வாயுவில்லாததினால் ஸ்பரிசமன்றிச்சப்தம்விளங்காது. சப்தத்தைத்தவிர ஆகாயத்துக்குவேறேதன்மையில்லாததினால், ஆகாயமுமில்லாததாகவேகாணப்படுகின்றது. அதற்குவிரிதல் சுபாவமும் சப்தம் குணமுமாயிருக்கும்போது இல்லையென்றுஎன்னமாகச்சொல்லக்கூடுமென்னில்; ஸ்பரிசமில்லாததினால் சப்தம்ஒப்பக்கூடாதென்றது, வாயுவின்ஸ்பரிசத்தைப்பற்றியதற்கேயன்றி,, இந்திரியத்துக்கும்ஆகாயத்துக்கும் சம்பந்தம் ஏன்கூடாது. சம்பந்தங்கூடுமாயின் சப்தம்விளங்கத்தடையில்லையென்னில்; இந்திரியம் ஆகாயம் இவ்விரண்டின் சம்பந்தத்தால் சப்தம் உற்பவிக்கின்றதா அல்லதுவிளங்குகின்றதா? இல்லாதசப்தம் உற்பவிக்கின்றதெனின், இல்லாதரூபமும்உற்பவிக்கின்றதெனவரும். விளங்குகின்றதெனின்; விஷயமாயிருந்திடில் விளங்கவேண்டும். இந்திரியம்உள்ள

தைவிளங்குவிக்குமேயன்றி இல்லாததைவிளங்குவிய்யாது.

முன்சொன்னபிரகாரம் ஆகாயத்திற்சம்பந்தமில்லாததினால் சப்தமுமில்லாததெனவேதாற்பரியம். வெளியென்பது நான்குபூதங்களின் அபாவத்தையிட்டுவந்ததால், அபாவத்தைப்பாவபதார்த்தமாக நிருணயிக்கத்தகாது. இங்ஙனமாயின் பிருதுவிமுதல் ஆகாயம்வரை அததின்குணங்களோடுகூட அபாவபதார்த்தமானதால், அவைகளைவிளங்குவிக்குந்தன்மையால் வந்த இந்திரியமென்றவிவகாரமும், அபாவமாகவே சித்திக்கவேண்டும். இந்திரியமென்றதன்மைவிஷயத்தால்வந்ததா, இந்திரியத்தால்வந்ததா, மனதால்வந்ததா? விஷயத்தாலென்னில்; விஷயம் அபாவமானதாற் சித்தியாது. இந்திரியத்தாலென்னில்; விஷயகிரகணவல்லமைசித்தித்திடில் இந்திரியமென்னப்படும். விஷயமில்லாவிடினும் விஷயங்களைக்கிரகிக்கின்றஇந்திரியமிருக்கின்றதாகவொப்பவேண்டும். தனக்குத் தான்விஷயமில்லாததினால், தானேஇந்திரியமெனவிளங்காது. விளங்காப்பொருளை இருக்கின்றதாக வொப்பக்கூடாது. மனதாற்கூடுமென்னில்; மனமென்றது சங்கற்பரூபமானதால் இருக்கின்றதைச் சங்கற்பிக்கின்றதா இல்லாததைச்சங்கற்பிக்கின்றதா? இருக்கின்றதைச்சங்கற்பிக்கின்றதென்னில்; இந்திரியமுதற்சகலமும் அப

வபதார்த்தமானதால், இவைகளைச்சங்கற்பிக்கின்ற தென்றுகூறக்கூடாது. இல்லாதவைகளைக் கற்பிக்கின்றதென்னில்; ஒருகாலத்தில் வந்தியாபுத்திரனையுங் கற்பிக்கவரும். மேலும் மனதாற்சங்கற்பிக்கவேண்டுமானால் சாக்கிரம் சொப்பனமென்ற இரண்டவஸ்தைகளிலும் இந்திரியவாசனையை இல்லாததாகக்கொண்டு கற்பிக்கவேண்டும். ஏதெனில் முன்னமே இந்திரியங்களை அபாவரூபமாகக்கூறினதாற்றான். அங்ஙனமாயின் மனதாற்கற்பித்தசொப்பனம் பிறவியந்தகன் திருஷ்டியில் ரூபம்விளங்குவதுபோல, இந்திரியவாசனையில்லாதமனதுக்கு சொப்பனமுதலிய ஜகம் விளங்கிடத்தெரியும்.

இப்பிரகாரம் சாக்கிரம் இந்திரியத்தோடும் சொப்பனம் மனதோடுங்கூடிவிளங்காவிடில், முன் இந்திரியம் அபாவமாகக்கூறப்பட்டதுபோல, மனமும் அபாவமாகவேசித்திக்கும்: மனமுதற்சகலமும் அபாவமாகச்சித்தித்திடில் விருத்தியில்லாததன்மையால் ஞானமுமில்லாததாகவேசித்திக்கவேண்டும். ஞானமில்லாதவிடம் அஞ்ஞானமானதால், அஞ்ஞானமாத்திரமாயிருக்கின்றதாகலும்பவேண்டும். இவ்விதமாகநிரூபிக்கத்தெரிய,, "ஞானம் அஞ்ஞானமென்ற இவ்விரண்டுவிவகாரமும் மேற்சொன்னபடிமனமில்லாததன்மையால், என்னமாகக்கற்பிக்கக்கூடும். ஞானமில்லா

விடம் அஞ்ஞானமென்முல்,, ஜகத்ஞானுபாவமா அ
திஷ்டான ஞானுபாவமா? ஜகத்ஞானுபாவமென்முல்;
ஜகம் முக்காலத்திலுமில்லாததினுல், இருந்தழிந்ததே
அபாவமானதால், ஜகத்ஞானமெயில்லாவிடில் ஜகத்
ஞானுபாவ மிருந்ததென எவ்விதமாகக்கூறத்தகும்.
அதிஷ்டான ஞானுபாவமிருந்ததெனின், பாவமாயா
கிலும் அபாவமாயாகிலும் ஒருவஸ்துவிளங்கவேண்
டுமானுல், ஞானமன்றிவிளங்கத்தகாது: அவ்விதஞா
னத்தைப் பாவாபாவ விவகாரங்களுக்கு அதீதமாக
வேயொப்பவேண்டும். பாவாபாவ விவகாரங்களுக்கு
அதீதமாகவிளங்கியஞானத்தை இல்லையென்றுநிஷே
திக்கத்தகாது: இருக்கின்றதென நிருணயிக்கவுந்தகா
து: இருக்கின்றதென்றபாவவிருத்தியும் இல்லையென்
றஅபாவவிருத்தியும் சங்கற்பரூபமான மனதைச்சார்
ந்ததால், முன்னமேமனமில்லாததாகச்சித்தித்ததுபோ
ல, பாவாபாவவிவகாரமு மில்லாததாகச்சித்தித்திடும்.

இங்ஙனஞ்சித்தித்திடில் முக்காலத்திலும்பாவா
பாவாதீதஅதிஷ்டானஞானத்தைத்தவிர வேறுஜகமி
ல்லாததினுல்,, "ஜகதிருஷ்டாஈசனென்றும் ஜகதபி
மானி சீவனென்றும்விவகாரம்வரக்கணக்கில்லை: சீவே
சபேதம்முக்காலத்திலுமில்லாவிடில், அவைகளின்ஐக்
கியமாகிய பிரமபதவியென்றவிவகாரமும் மிகவுஞ்சி
த்திக்கத்தகாததுதானெனத்தெளிந்து அறிவாய்விள

ங்கிட அகோ- விசித்திரமெனப்பிரமானந்தபரவசர்களாய்விளங்குகின்றார்கள்.

முற்றிற்று

ஐந்தாவது

கிரியாசத்திப்பகுப்பாகப்பிரித்த

பிரகரணம்

அநுபவிக்கப்படுகின்ற இந்தஜகம்உற்பத்திநாசமுடையகாரியவஸ்துவாகக்காணப்படுவதால், காரியமென்றுல்கிருதிஜென்னியமெனப்படும்: கிருதிஜென்னியமாகில் இச்சைஞானமிரண்டுமென்றிக்கிருதிரூபகிரியாசத்தி சித்தியாது எங்ஙனமெனில்: ஒருகுலாலனாலுண்டாக்கப்பட்டகடம் குலாலனது இச்சாஞானம்பொருந்திய கிரியையன்றிஎப்படிசித்தியாதோ, அப்படியேஈசசிவகனுடையஇச்சாஞானக்கிரியையன்றிஜகம்சித்திக்கமாட்டாது. இங்ஙனமாயின்சகலஜகத்தையும் கிரியாசக்திமாத்திரமாகப்பிரிக்க,, இச்சாசக்திமாத்திரமாய்த்தனித்துப் பொருளில்லாததாய்க்கொண்டுஞானசக்திமாத்திரமாய்ச்சேஷித்திடும்: ஞானசக்திமாத்திரமாய்ச்சேஷித்திடில், மேற்சொன்னசகலஜகமும் இச்சாகிரியா

வினங்களாகக்கொண்டு ஞானசக்திமாத்திரமாகவே சேஷித்திடும். அப்பொழுது ஞானசக்தியும் நாமரூபத்தோற்றுதலற்று ஏகாகாரமாய் அகண்டமாகவிளங்கிடத்தெரியும்.

அதெப்படியாகுமெனின்? நானுவருணங்களால்விசித்திரமுடையதாய்விலையேறபெற்ற ஒரு சவுக்கவஸ்திரம் நூலாகப்பிரிக்கப்பட வஸ்திரமென்கிறபெயர்நீங்கி நூல்மாத்திரமாய்ச்சேஷித்து, அந்தநூலும்பிரிக்கப்படப் பஞ்சுமாத்திரமாய்ச்சேஷித்து, அப்பஞ்சும்பிரிக்கப்பட ஆகாயமாத்திரமாய்ச்சேஷித்து அவ்வாகாயமும்பார்வையில்விளங்கிப் பார்வையைத்தவிர எப்படிவேறில்லாததாக ஆகிவிடுமோ, அப்படியேசகலஜகமும் பார்வைரூபமான ஞானத்தைத்தவிர இல்லாததாகவேவிளங்கிடும்.

அவ்விதஅகண்டமாய் விளங்கும்பார்வையாகிய ஞானமும், நாமரூபங்களாகத்தோற்றியஜகத்தை முன்னிட்டுவந்த சீவேசபேதமில்லாததாகவேகொண்டு விளங்கிடத்தெரியும். அவ்விதஞானத்துக்குச் சீவேசபேதத்தோடுங்கூட ஜகமுக்காலத்திலுமில்லாவிடிற் பார்வையெனும் ஞானதருமமும் ஞானத்தைத்தவிர வேறில்லாததாகவே சித்தித்து, ஞாதுரு ஞான ஞேயமற்ற சுத்தஅதிஷ்டானஞானமாத்திரமான தான்மாத்திரமாகவே விளங்குகின்றதென ஆனந்த உற்சிதங்

கொண்டு அப்படியே ஆனந்தக்கடலாகி விடுகின்றார்கள்.

முற்றிற்று

ஆறுவது

ஜகத்தைஇதம்விருத்தியாற்பிரித்த

பிரகரணம்

நானாநாமரூபங்களுடன் அநேகபிரமாண்டகோடிகளாய்விளங்குகின்ற இந்தஜகத்தை, தியானவிசேஷத்தால் இதுஜகமென்று விஷயிகரிக்கத்திரிய, இதுஜகமென்றஞானத்தில் இதுவென்றும் ஜகமென்றும்இரண்டுஞானமொன்றாய்க் காணப்படுகின்றது.

அதைச்சோதிக்குங்காலத்தில், ஜகதர்மத்தை அவச்சேதமாகஉடைய ஜகத்தென்றவிசேஷியஞானத்தோடும், இதின்தர்மத்தை அவச்சேதமாகஉடையஇதுவென்றவிசேஷியஞானத்துக்கு, ஒருவிருத்தியிற்சமானஇருப்புக்காணப்படுவதால், இரண்டுஞானத்துக்கும் ஒருவிருத்தியே அதிகரணமாகின்றது.

அவ்விதஇரண்டுஞானத்தில், இதம்விருத்தியாரூடஞானத்தில் ஜகவிருத்தியாரூடஞானம்விளங்குவதால், கிளிஞ்சிலிற்றோன்றிய இதுரஜதமென்றஞானம்

இருவகையாய்த்தோற்றினும்,, இதுவென்றஞானம் முன்விளங்குகின்றசுத்தியையும் தோற்றுகின்றவெள்ளியையும் அவலம்பித்துஎப்படிவிளங்குகின்றதோ, அப்படியேஇதுஜகமென்றஞானத்தில்இதுவென்றஞானம் தோற்றியஜகத்தையும் அதின்அதிஷ்டானப்பொருளையும் அவலம்பித்தேவிளங்கவேண்டும்.

இங்ஙனமாயின்சுத்தியில் ஆரோபிக்கப்பட்டரஜதஞானத்தில், ரஜததர்மமாத்திரம் நிஷேதிக்கப்பட, அவ்விதரஜதஞானம் இதுவென்றஞானமாத்திரமாய்ச்சேஷித்து, அதுவேசுத்திஞானமாய்விளங்குவதுபோல்,ஜகதர்மம்நிஷேதிக்கப்பட ஜகதர்மத்தை உள்ளும்வெளியும்வியாபித்த இதுவென்றஞானமாத்திரமாய்ச்சேஷித்து, இந்தஜகத்துக்கு அதிஷ்டானமான ஞானமாத்திரமாய்விளங்கிடத்தெரியும். அவ்விதஅதிஷ்டானத்தைச்சுருதியுக்திஅநுபவங்களாறசோதித்துப்பார்க்கப், பிரஞ்ஞையைத்தவிர வேறுகாணப்படாததினால்,பிரஞ்ஞையென்பது ஞானசுபாவமானதால், ஆகாயத்தில் ஆகாயபேதம்போல் ஞானத்தில்ஞானபேதம் ஒப்பத்தகாது: பேதம் ஒத்திடில் விசேஷம் வேண்டும்,, ஞானமோ நிர்விசேஷம்.

இங்ஙனமாயின் இதுசுத்திகையென்ற ஞானத்திற்சுத்திகைஜடமானதால், திருசியமாகியசுத்திகாதர்மத்தோடும் விளங்கிய, இதுசுத்திகையென்ற ஞானம்

தார்மதார்மியாகக் காணப்பட்டிடினும் ,, இதுஜகமெ ன்றஞானத்தில் ஜகதார்மம் நிஷேதிக்கப்பட இதுவெ ன்றஞானம் அகண்டவியாபகமாயிருந்தபோதினும்,நி ர்விஷயமாகக்கொண்டு நிர்விசேஷ கூடஸ்தமாத்திரமா ய்ச்சேஷித்து,ஸஜாதீயவிஜாதீயசுகதபேதரகிதஅதிஷ் டானசின்மாத்திரமான, நாமாகவே விளங்குகின்றதெ னமகாஆச்சரியத்தோடுங்கூட நிஸ்தரங்கசமுத்திரம் போல்,சுவாத்மானந்தமாத்திரமாகவேயாகின்றார்கள்.

முற்றிற்று

ஏழாவது

ஜகத்தைநாமரூபப்பாங்காகப்பிரித்த

பிரகரணம்

நானுவாகவிளங்குகின்ற இப்பிரபஞ்சம் சுபாவ மாகவிளங்குகின்றதா, அல்லதுசிவேஸ்வரர்களால் வி ளங்குகின்றதா, பிரபஞ்ச லக்ஷணமென்ன, சீவலக்ஷ ணமென்ன, ஈசலக்ஷணமென்ன? பிரபஞ்சமென்பது நாமரூபசுபாவமென்றால்; பஞ்சபூதத்தின்நாமரூபங்க ளா, அல்லது தேவ- மனுட- பசு- பக்ஷி- விருக்ஷ- கோபுர-அட்டால-பட்டண- கிராம- கிரக- கட- பட படாதி நாமரூபங்களா, அல்லது மொத்தநாமரூபங்க ளா? பஞ்சபூதங்களின்நாமரூபமே ஜகத்தின்நாமரூப

மென்னில்? பஞ்சபூதங்களைத்தவிர ஜகத்து இல்லாத தாகிவிடும். தேவாதிமடாதியந்தமான நானுநாமரூபங் களேபிரபஞ்சத்தின் நாமரூபமென்னில்; பஞ்சபூதங் களும் இல்லாததாகக்கொண்டு ஜகத்தும்இல்லாததாய் விடத்தெரியும். மொத்தநாமரூபமேஜகத்தின்நாமரூப மென்னில்; ஜகத்திலெங்கும்பஞ்சபூதங்காணப்படுவ தால், இந்தநாமரூபங்களாலந்தநாமரூபங்களும்அந்த நாமரூபங்களாலிந்தநாமரூபங்களும் விரோதப்பட்டு இரண்டுநாமரூபங்களுஞ்சித்தியாமல், பிரபஞ்சமுமி ல்லாததாகவேசித்தித்திடும்: அங்ஙனம்பிரபஞ்சம்நாம ரூபமில்லாததாகக்கொண்டுதானுமில்லாததாகச்சித்தி த்திடில், அதைவிளங்குவிக்குஞ் சீவேஸ்வரர்களுமில் லாதவர்களாகவே சித்தித்திடுவார்கள்.

அதெப்படியென்னில் சீவனுவது ஞானேந்தி ரிய கன்மேந்திரிய மனோபுத்திசித்தஅகங்கார பிராண அஞ்ஞானம் இவற்றோடுங்கூடிவிளங்கியசைதன்னிய மானதால்,ஞானேந்திரியமென்பதுபஞ்சபூதத்தின்சத் வகுணத்தைத்தவிர வேறில்லாததினுல்,ஞானேந்திரி யத்துக்குச்சத்துவகுணமானது சுபாவமா, ஞானேந் திரியமென்றபேர்சுபாவமா, அல்லது இவ்விரண்டுங்கூ டினது சுபாவமா? சத்துவகுணம் சுபாவமென்னில்; இந்திரியங்கள் இல்லாததாய்விடும். இந்திரியங்களென் ற நாமரூபம்சுபாவமென்னில்; பஞ்சபூதத்தின்சத்துவ

குணத்தைத்தவிர வேருகவேண்டும்: வேருகக்கூறிடிற்சொரூபமில்லாததாகக்கொண்டு இல்லாததாகவேசித்தித்திடும். இரண்டுங்கூடியதென்னில்; பரஸ்பர விரோதமாகக்கொண்டு ஒன்றுஞ்சித்தியாது. கன்மேந்திரியமும் அப்படியே.

இங்ஙனமாயின் மனோபுத்திசித்தம்அகங்காரம் நான்கும் அந்தக்கரணத்தைத்தவிர வேறில்லாதநிஞல், அந்தக்கரணமென்பது சமஷ்டிபஞ்சபூதத்தின்சத்துவாம்சத்தைத்தவிர வேறில்லாததிஞல், மேற்சொன்னபிரகாரம் அந்தக்கரணமுஞ்சமஷ்டிபஞ்சபூதத்தின்சத்துவாம்சமும், நாமரூபங்களில்லாததாகக் கொண்டுமுக்காலத்திலும் இல்லாததாகவேசித்திக்கவேண்டும்: அந்தக்கரணமும் சமஷ்டிபஞ்சபூதத்தின் சத்துவாம்சமும்இல்லாவிடில், அஞ்ஞானமும் இல்லாததாகவேசித்தித்திடும்.

எங்ஙனமென்னில்; அஞ்ஞானமென்பது ஞாஞபாவமா, ஞானத்தைமறையாநின்றதமோ குணமா? ஞாஞபாவமென்னில்; அஞ்ஞானம் விளங்கத்தகாததாகக்கொண்டுஇல்லாததாகவேசித்தித்திடும். ஞானத்தைமறையாநின்றதமோகுணமென்னில்; தமோகுணத்தால்ஞானம்மறைத்திடப்படில்,தமோகுணம் எவ்விதமாய்த் தானேவிளங்கிடும். கண்ணைமறைக்கின்ற இருளும் கண்ணும்போலவிளங்கிடுமென்னில்; இருவ்

விஷயங்களைமறைக்குமேயன்றிக், கண்ணைமறையா து: கண்ணைமறையாவிடினும் கண் இருளைவிளங்குவி ப்பதுபோல, தமோகுணமாகியஅஞ்ஞானத்தை ஞா னம்விளங்குவிக்கட்டுமேயெனின்? இருள்ஜகநிஷ்ட மானதாற் கண்ணால்விளங்கிடத்தெரியுமேயன்றிக், க ண்ணிலிருந்தேவிளங்கிடத்தெரியாததுபோல, அவ் விடத்தில் தமோகுணஞ்சித்தால்விளங்கவேண்டுமா னால், எதினிடமாயாயினுமிருந்து சித்தால் விளங்க வேண்டும். பஞ்சபூதநிஷ்டதமோகுணமென்னில்; ப ஞ்சபூதமே இல்லாவிடத் துத் தமோகுணம் எவ்வித மாகச்சித்தித்திடும். நிஷ்டமென்பது இருக்கை. அவ் விதபஞ்சபூதத்தினிருக்கை இல்லாவிடிலெனக்கொ ள்க.

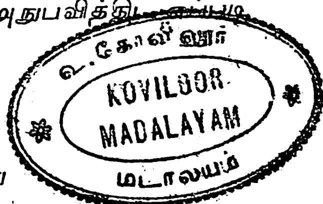
மேலும் அவ்விததமோகுணம் சுபாவமாகவே சித்தைமறைக்கும் வல்லமையுடையதா அல்லது சித் தினுதவியாற் சித்தைமறைக்கும் வல்லமையுடைய தா? சுபாவமாகவேமறைக்கும்வல்லமையுடையதெனி ல், அவ்விதவல்லமை ஜடமா அல்லது சித்தா? ஜட மென்னில், அதற்கு விளங்கும்வல்லமையேகிடையா து. அங்ஙனமிருக்க, சித்தைமறைக்குந்தன்மை எங் ஙனங்கூடும். சித்தென்னில், சித்தைச்சித்து ஒருக்கா லுமறைக்கத்தகாது. மேலும் சித்தைத்தவிர, வேறு அஞ்ஞானத்தின் வல்லமையாகச் சித்திக்கிறதாயொ்

திடில், சூரியனதுஒளியைத்தவிர இருளுக்கும் தனிப்பட ஒருஒளியிருப்பதாக ஒப்பவேண்டும். அங்ஙனம் ஒத்திடில், இருள்சித்தியாததுபோல் தமோகுணமும் இல்லாததாகவேசித்தித்திடும். தமோகுணமாகியஅஞ்ஞானமுதல், ஜகம்வரையினும் அனைத்துமுக்காலத்தினுமில்லாவிடில், அஞ்ஞானம் அந்தக்கரணம் இந்திரியங்கள் இவற்றோடுங்கூடி, சீவன் ஜகத்தை விளங்குவித்தானென்றது, வந்தியாபுத்திரமஹாராஜாநன்றாக இராச்சியாதிகாரஞ் செய்தானென்பது போலாகும்.

இங்ஙனமாயின், ஜகமுதல் அஞ்ஞானம்வரை சீவனோடுங்கூட முக்காலத்திலும் இல்லாவிடினும், இவற்றின் அதிஷ்டானமாய்நின்ற சுத்தஅறிவை இல்லையென்று நிஷேதிக்கத்தகாது. பழுதையிற்றோன்றியும் விளங்கியும் மறைந்தும் விளங்கிய சற்பம்பழுதையைத்தவிர முக்காலத்திலும் இல்லாவிடினும் பழுதையை இல்லையென்று எப்படிநிஷேதிக்கத்தகாதோ, அப்படியே அதிஷ்டானஞானத்தையும் நிஷேதிக்கத்தகாது.

அதிஷ்டானஞானத்தைத்தவிர முக்காலத்திலும் வேறுஇரண்டாம்வஸ்து இல்லாவிடில், இல்லாதஜகத்தை ஈசன் விளங்குவித்தானென்று எவ்விதமாகக் கூறலாம்: ஈசனென்றால் சித்தா, வேறா? வேறெனில்; ஜ

கம்போலில்லாதவனுகத்தெரிவான். சித்தெனில்; அதிஷ்டானமான சுத்தசித்தைத்தவிர வேறில்லாதவனு கவே சித்திப்பான். இங்ஙனங்கூறியபிரகாரம் ஜகமுதல் சிவேஸ்வரர்கள்வரை தோன்றித்தோன்றி விளங்கிம றைந்திடினும் சுத்தசித்தாகிய அதிஷ்டானமான தன் னைத்தவிர அனைத்தும் வேறில்லாமையினுல் சுத்தசித் தான அதிஷ்டானமான நாமேஅனைத்தும். நாமே அ னைத்துமென்றுல் சுத்தசித்தான நாமேநாமெனத்தாற் பரியம். இப்படி ஆலோசித்து அநுபவித்திடுபவர்களெவரெ யோ அப்படியேயாகின்றுர்கள்.

முற்றிற்று

எட்டாவது

இந்திரியாதிகளின்சூக்ஷமாநுபவம்

உரைத்த பிரகரணம்

அதாவது இந்திரியம்மனம்புத்திசித்தமகங்காரமந்த க்கரணமஞ்ஞானம் இவற்றின் சூக்ஷமா நுபவமாம்

விஷயங்களை இந்திரியங்கள் விளக்கமாத்திரஞ் செய்யும். இந்திரியங்கள் எண்ணமன்றி எப்படி விள ங்குவிக்கின்றதோ, அப்படியே மனம்புத்திசித்தம்அக ங்காரம் இவைகள் ஸ்தூலமாய் எண்ணத்துக்குப்

பாத்தியப்படாமல், வாசனைமாத்திரமாகக்கொண்டு அநுபவரூபமாய்விளங்குவித்து விளங்கிடத்தெரியும். அவ்விதவாசனைபீஜமுமடங்கி விருத்திமாத்திரமாய் நின்றது அந்தக்கரணாநுபவமாகும். அவ்விதஅந்தக்கரணத்தின் மத்திமாம்சமான சம்சய நிச்சய ஆலோசன அகங்காரமென்ற ஸ்தூலசங்கற்பத்தன்மையில்லாத இவைகளின் வாசனைபீஜரூபமான விருத்தியில், பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசனுக்கு விஷயமாகாததாகக்கொண்டு வாசனைமாத்திரமாய் மயக்கமநுபவிக்கப்பட, அவ்விதமயக்கமாகியஅநுபூதியால் முந்தியலயவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்தசைதன்னியத்தோடுந் தாதான்மியப்பட்டுச், சங்கற்பத்தை எதிரிடாமல், தானேஒன்றுந் தெரியாமற்றூங்கினேனென்ற அஞ்ஞாநுபூதி, சங்கற்பமில்லாதமனோபுத்திசித்தஅகங்காரமென்ற இவற்றின் வாசனைரூபமான அநுபவவிசேஷத்தால், மத்திமாம்சமான அந்தக்கரணவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசனுக்கு அஞ்ஞாநுபூதிவரத்தெரிய, அதனை ஸ்தூலமானசங்கற்பசத்தையால்விளங்கிய மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம்இவற்றைஸ்தூலமாகவுடைய அந்தக்கரணவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசன், ஸ்தூலமாக நான்தூங்கினேனென்று விவகரிக்கின்றான்.

இவற்றை உள்ளபடிசோதித்து வாசனைபீஜங்க

ளை நீக்கிக் கூடஸ்தஞானமாத்திரமாயிருக்கவேண்டும். சிதாபாசனுக்கு விஷயங்களை அறிய விருத்தியினுதவிவேண்டுதல்போல், கூடஸ்தனுக்குமாத்திரம்விஷயஞானத்தின்பொருட்டு விருத்தியினுதவி ஏன்வேண்டுவதில்லை? விஷயங்கள்கூடஸ்தஞானத்தில் மனோவிருத்தியாற் கற்பிக்கப்பட்டிருப்பதால், கற்பனைவிசேஷங்களை அறியும்பொருட்டு கற்பகமானமனோவிருத்தியினுதவி சிதாபாசனுக்கு அகத்தியம்வேண்டும். கூடஸ்தனுக்குச்சகலவிஷயங்களுந் தானாயிருப்பதால் விருத்தியினுதவிவேணடியதில்லை.

முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது.

தர்மதர்மிமுதலியகுணமுணாத்த பிரகரணம்.

அதாவது, தர்மம்- தர்மி-கிரியை-கிரியி-சம்பந்தம்சம்பந்தி - குணம் - குணி - இலக்ஷணம் - இலக்ஷியம் - பதம் - வாக்கியம் - வாசகம் - வாச்சியம் - அபிதை - இலக்ஷணை - விசேஷணம் - விசேஷியம் - விசேஷம் - வெதிகரணம் - சமானதிகரணம் - இவற்றின்வரலாறு.

க - தர்மமாவது, கடத்தில் கம்புக்கிரீவாதிமத்தாயுள்ள விளங்குதல்போல, ஜீவேசபேதம்நீங்கிய அகண்டாகாரவிருத்தியிற் பிரதிபலித்த சைதன்னியமேயாம்.

உ - தர்மியாவது, அவ்விதசைதன்னியம் விருத்தியின் சம்பந்தத்தால் ஏகாகாரத்தன்மைக்குட்பட்டுத் தோன்றுவதால், அவ்விதஉபாதிநீங்கின இடம் சுத்தசைதன்னியமானதால், அவனதுசுபாவமே விருத்தியால் அகண்டமாய்விளங்குவதால் இந்தவிருத்தியைஅபேக்ஷித்துப் பிம்பசைதன்னியத்துக்கு நிரூபணங் கூறப்படுகின்றதேயாம்.

ங - கிரியையாவது, ஒருகடத்தைவிட்டுவந்த குலாலனதுதொழில்போல, கண்டம்போல்விளங்கிய ஆன்மசுபாவத்தை, சுருதி யுக்தி அநுபவங்களால் நான்அகண்டமென்ற அந்தக்கரணத்தினிறைவான சலனவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்தசைதன்னியமேயாம்.

ச - கிரியியாவது, அவ்விதசலனத்தாற் சலனமுடையவன்போற் றோன்றப்பட, சலனரூபக்கிரியாதாரமான முந்தினவிருத்தியையபேக்ஷித்து நிஷ்கிரியாசைதன்னியமேயாம்.

ரு - சம்பந்தமாவது, சமவாயமென்றும் - சம்யோகமென்றும் - தாதான்மியமென்றும் - மூன்றுவ

குப்புடையதாகும். இவற்றில், சமவாயசம்பந்தமாவது நித்தியசம்பந்தமுடையது. சம்யோகசம்பந்தமென்றது அநித்தியசம்பந்தமுடையது. தாதான்மியமென்றது அபேதசம்பந்தமுடையதாம்.

௬ - சம்பந்தியாவது, அவ்விதசம்பந்தமுடையவனெனப்படுவான். இதின்உதாரணம்,, கம்புக்கிரீவாதிமத்தாயுள்ள கடதர்மமானது கடத்தைவிட்டு ஒருக்காலும் நீங்கத்தகாமல் நித்தியசம்பந்தமாகக் காணப்படுவதாலும், அப்படியே ஆன்மாவினிடத்திற் சச்சிதானந்தாதி நித்தியசம்பந்தமுடையதென்றும்,, இரண்டாம் உதாரணம்,, தெண்டியென்றால் தெண்டமுடையவனானதால் அவ்விததெண்டசம்பந்தம் அவனில்நின்றும் நீங்கினதாக அநுபவிக்கப்படுவதாலும், அப்படியே ஆன்மாவினிடத்திற் சச்சிதானந்தாதி விருத்திசம்பந்தத்தால் சச்சிதானந்தமென்றும் அவ்விருத்திகளின் வியோகத்தால் அசங்கியென்றும்,, மூன்றும் உதாரணம்,, நீலோத்பலமென்றது நீலமென்றால் நீலமாய் நீலாபின்னமாயுள்ள உத்பலம் நீலோத்பலமென்பதுபோல், அகம்பிரமாஸ்மியென்ற அநுபூதியில் அகண்டாகார அகம்விருத்தியிற் பிரதிபலித்த சச்சிதானந்தாகாரமாக விளங்கிய அகங்காரியாயுள்ள பிரமமென்றும் மதவாதியர்களின் அபிப்பிராயமாம்.

இவ்விதசம்பந்தங்களில் தாதான்மியம் இரண்டு வகுப்புடையதாகும்: அவைசகஜதாதான்மியமெனவும் அசகஜதாதான்மியமெனவுமாம். சகஜதாதான்மியமாவது பந்தமுதல் மோக்ஷம்வரையிலும் அவிவேக விவேகவிருத்திகளால், அகங்கிருதிக்கு ஆன்மசம்பந்தம் சுபாவமாகக் காணப்படுவதால், அவ்வித அகங்காரசம்பந்தம் சகஜதாதான்மியமென்னப்படும். மற்றஅகக்கரணம் புறக்கரணம் இவற்றின் தாதான்மியம் அசகஜமெனப்படும்.

அவ்விதஅசகஜதாதான்மியம், உத்தமம், மத்திமம்- அதமம்- எனமூன்றுவகுப்பாகக் கூறப்படும். இக்கரணங்களில் தாதான்மியம் உத்தமாசகஜம். தேகத்தைபற்றிவந்த ஸ்தூல- கிருச- வயோ- அவஸ்தாதிகளைப்பற்றிய தாதான்மியம் மத்திமாசகஜம். சிகா- எக்கியோபவீதாதிஉபநயனகர்ம- விவாககர்ம - தத்தியாககர்மாதிகளில் நேரிட்ட ஜாதிவருணாச்சிரமாதிதாதான்மியம் அதமாசகஜம். இந்தத்தாதான்மிய சம்பந்தமானது அவிவேகதிசையிற் பூர்வகாண்டத்திற் கர்மசாதனமாயினும்,, "உத்தரகாண்டத்தில் முமூட்சுத்துவதிசையில் விசாரணையால் நீங்கிடத்தெரியும் சகஜதாதான்மியமென்ற அகங்காரசம்பந்தமானது விவேகதிசையில் வாதிக்கப்பட்டபோதினும்,, "ஜீவதிசையைப்பற்றிவந்த தாதான்மியமாத்திரம் பாதிக்கப்

படுமேயன்றி, உத்தரகாண்டத்தாற் போதிப்பிக்கப்பட்ட பிரமசுபாவமான ஆன்மாகங்காரதாதான்மியம் அபரோக்ஷசாக்ஷாத்காரபரியந்தம் வாதிக்கப்படமாட்டாது. அவ்விதசகஜதாதான்மியமும் உத்தரகாண்டத்தில் விவேகதிசையில் சம்பிரதாய பேதமாகவொப்பிய தேயன்றி, மதவாதியர்களின் சம்பிரதாய முறையாகவொப்பப்படவில்லை. அதெப்படியென்னில் நீலகடமென்றால் சுவேதகடமில்லையெனக் காண்பதுபோல் நான்பிரமமென்றால் பிரமாகார அகங்காரவிருத்தியின் வியாவிருத்தியே அபிப்பிராயமாம்.

எ – குணமென்றால், சுக்கிலபடமென்பதில் வெண்மை குணமாயிருப்பதுபோல், நான்அகண்டனென்றவிருத்தியில் திரிபுடி தோற்றுவதால், திரிபுடியாய்விளங்கிய ஞாதுருஞானஞேயரூப தமோசத்வராஜோவிகாரங்களிற் பிரதிபலித்த சைதன்னியமேயாம்.

அ – அவ்விதகுணமான சோபாதிகசைதன்னியம் நிருபாதிகசைதன்னியத்தினிடமாக விளங்குவதால், இந்தக்குணவிருத்தியை அபேக்ஷித்து நிர்க்குணசைதன்னியம் குணியெனக்கூறப்படும்.

கூ – இலக்ஷணமென்பது தடஸ்தலக்ஷணமென்றும், சொரூபலக்ஷணமென்றும், இரண்டுபிரிவுடையதாகும். தடஸ்தலக்ஷணமாவது இப்பிரபஞ்சத்துக்

கு சிருஷ்டிஸ்திதிசங்காரம் எதினின்றேவென்ற வி ருத்தியிற் பிரதிபலித்த சைதன்னியாநுபவமாம் சொ ரூபலக்ஷணமாவது சச்சிதானந்தம்பிரமமென்றசச் சி தானந்தாகாரவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த பிரமாகார சைதன்னியாநுபவமாம்.

ய - இலக்ஷியமென்பது அவ்விதஅநுபவம் திரி புடியுடையதாயிருப்பதால், அவ்விததிரிபுடி விருத்தி யைப்பற்றியதால், அவ்விதவிருத்தி ஜடமானதால், அதிற்பிரதிபிம்பித்தசைதன்னியமும் ஜடம்போலத் தோற்றுவதால், அவ்விதஜடவிருத்தியின்தர்மமான அநி ர்தஜடதுக்கத்தன்மையையும் முற்கூறியசைதன்னியம் உடையதுபோலவே தோற்றுவதால், அவ்வித அநிர் தஜடதுக்காதி பிரதீதியைசைதன்னியத்தினின்று நீ ங்கும்பொருட்டு உபதேசத்தாற் பிரமத்தைச் சச்சிதா னந்தமாகத்தோற்றுவித்து, அவ்விதசச்சிதானந்தாகா ரமாய்ப் பரிணமித்த சித்தவிருத்தியில் சுயஞ்சச்சி தானந்தமாயிருக்கின்ற பிரமசைதன்னியம் பிரதிபிம் பிக்க, அச்சைதன்னியாநுபூதியில் முன்னமே பிராந் தியால் தன்னை அநிர்தஜடதுக்கரூபனுகக் கொண்டிரு ந்தபிரதீதி நீங்கிடத்தெரியும். அப்பிரதீதிநீங்கிடில், சேஷித்தது வஸ்துவானதால் அவ்விதவஸ்துவே ல க்ஷியமாம். அதை அடையும்பொருட்டு முன்சொன்ன அநுபூதியன்றிச் சித்தியாததினுல், ஏவ்வநுபூதி

யையே சொரூபலக்ஷணமெனக்கூறியது.

௰க- பதம்: அதாவது யோக்கிதையுடையதாம். யோக்கிதையென்றால் உள்ளபடி ஒருபொருளைப் பிரதிபாதிக்கத்தக்க வல்லமையுள்ளது.

௰உ- வாக்கியமாவது, ஆகாங்க்ஷை சந்நிதி யோக்கிதை என்றமூன்றையும் லக்ஷணமாகவுடையதாம்.

௰ந- வாசகமாவது, பதரூபமாயாயினும் வாக்கியரூபமாயாயினும் பொருளைப் போதிப்பிக்குந் திறமையுடைய சப்தமாம்.

௰ச- வாச்சியமாவது, வாசகத்தின்பொருளாகும்.

௰ரு- அபிதையாவது, வாச்சியத்தின் பரியாயநாமமாம்.

௰சா- லக்ஷணையாவது, வாசகத்துக்கு வாச்சியார்த்தத்தில் முக்கியமாய்ப்பிரவேசமில்லாவிடில், அருத்தபோதகமாயுபகாரப்படுவதாம்: அது ஜகலக்ஷணை அஜகலக்ஷணை ஜகதஜகலக்ஷணை எனமூன்றுபிரிவுடையது. (கவது) ஜகலக்ஷணையாவதுகங்கையிற் கோஷமென்பதில். கங்கையில் இடைச்சேரியிருக்கக் கணக்கில்லையென அறிந்து, கங்கைக்கரையிலெனப்பொருள்கொள்வதுபோல், நானொன்றுந்தெரியாமற் றூங்கினேனென்றதில், தூங்கியிருந்தால் தூக்கத்தையறியக்கூடாததினால், நான் தூங்கினேனென்றதின்பொருள் நான்சாக்ஷியெனக் கொள்கையாய் விளங்கியவிருத்தியிற்பிரதிபிம்

பித்த சாக்ஷிசைதன்னியாநுபூதியாகும். (உவது) அஜகலக்ஷணையாவது, சிவப்புஓடுகின்றதென்றதில் சிவப்புநிறமுடைய குதிரை ஓடுகின்றதெனப் பொருள்கொள்வதுபோல், நான்சாக்ஷியென்றதில், நானென்ற அகங்காரவிருத்தி ஜடமானதால், அவ்வித அகங்காரவிருத்தியை யுடையதுபோற்றோன்றிய சித்தையே, சாக்ஷியெனக் கொள்கையாய் விளங்கிய சைதன்னியாநுபூதியாகும். (கூவது) ஜகதஜகலக்ஷணையாவது, அந்தப்புருஷனே இவனென்றதில், அத்தேசகாலவர்த்தமானங்களென்ன இத்தேசகாலவர்த்தமானங்களென்ன, இவைகள் விரோதத்தன்மை யடைந்திருந்தபோதினும், அவைகளைத்தள்ளிப் புருஷமாத்திரத்தை அபிப்பிராயமாக்குவது போல், அவஸ்தாத்திரயத்துக்குட்பட்டதால் வந்த சீவனதுகிஞ்சிஞ்ஞத்துவமென்ன, சிருஷ்டி ஸ்திதி சம்ஹாரங்களையிட்டுவந்த ஈசனதுசர்வஞ்ஞத்துவமென்ன, இந்தஇரண்டையும் நீக்க இரண்டுஉபாதிகளிலும் சேஷித்தஅறிவுஒன்றாக அநுபவத்துக்குவருவதால், அவ்விதசர்வஞ்ஞத்துவம் கிஞ்சிஞ்ஞத்துவ உபாதிநீங்கிய ஏகாகாரவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த அறிவின் அநுபூதியேயாகும்.

மள- விசேஷணமாவது, சத்புருஷன் என்றதில் சத்தாயிருக்கின்றபுருஷன் சத்புருஷன். சத்தாயிருக்கின்றதென்பது விசேஷணமாவது போல், சச்சிதானந்

தம் பிரமமென்பதில், சச்சிதானந்தவிருத்தியிற் பிரதிபலித்த சைதன்னியாநுபூதியே விசேஷணமாகும்.

மஅ- விசேஷியமாவது, நிருபாதிகபிரமசைதன்னியமே உபாதியிற் சச்சிதானந்தமாய் விளங்குவதால், அச்சைதன்னியாநுபூதியேயாம்.

மகூ- விசேஷமாவது, அதிந்திரியங்களாயுள்ள பூதங்களின், பரமாணுக்கள் ஒன்றுக்கொன்று பேதமுடையதாக நிரூபணங் காணப்படுவதால், அவற்றின் பேதத்தின்பொருட்டு விசேஷமெனச் சாஸ்திரசங்கேதத்தால் ஒப்பியதுபோல், பிரமசீவசைதன்னியங்களுக்கு ஸ்வரூபத்தால் தானே பேதமொப்புகிறதின்பொருட்டு அவற்றின்விசேஷமிருக்கின்றதாயொப்பியதாம். இது இதரமதங்களிலுபகாரம்.

உம- வெதிகரணமாவது, பின்னுதிகரணமெனப்படுவதாம்.

உக- சமானுதிகரணமாவது, இவன் அரசனென்பதில் இவனென்றஞானமும் அரசனென்றஞானமும ஒருடலைப்பற்றியிருப்பதுபோல், அகம்பிரமாஸ்மியென்றவாக்கியாநுபூதியில், பிரமாகாரமாய் விளங்கியஅகண்டாகாரவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த ஜகத்காரணசைதன்னியத்துக்கும் அவஸ்தாத்திரையசாக்ஷியாய் விளங்கிய சாக்ஷிவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த ஆத்மசைதன்னியத்துக்கும் நிர்விசேஷ கூடஸ்தசைதன்னிய

மே அதிகரணமாயிருப்பதால், அவ்விதநிர்விசேஷபிர மசைதன்னியத்தைத்தவிர அவ்விரண்டுசைதன்னிய மும் வேறில்லாததினால்; அவ்விதஏகாகாரபிரமாநுபூதியேயாம்.

இவ்விதசமாநாதிகரணம் முக்கியமெனவும் வாதையெனவும் இரண்டுபிரிவுடையதாகும். அதில் முக்கியசமாநாதிகரணமாவது முன்சொன்னதேயாம். வாதாசமாநாதிகரணமாவது சீவபிரமோபாதிகள் தமப்பிரகாசங்கள்போல், விரோதிகளானதால் அவைகளுக்குச் சாமாநாதிகரண்ணியஐக்கியஞானத்தாற்கூறத்தகாது. சமாதிபலத்தாற் சீவோபாதி நசித்திடிற்கூடுமென்பதாம்.

மேலும் முக்கியசமாநாதிகரணமேஹத்திடில்; எப்பொழுதும் சீவஜகத்காரணசைதன்னியங்களுக்கு நிர்விசேஷபிரமசைதன்னியத்தைத்தவிர அதிகரணம் வேறில்லாததினால், சித்தசாதனமென்றதோஷமும் வரத்தெரியும். அப்படியே பாரமார்த்திகத்தில் வஸ்து அசங்கியானதால், ஒருபதார்த்தத்துக்கு அதை அதிகரணமாகநிரூபிக்கவுங்கூடாது. ஆகையால் கேவலபாரமார்த்திகவிசாரணைமாத்திரத்தால் சமாநாதிகரணம்ஓப்பத்தகாது. ஆகையால் வியாவகாரிகத்தில் வந்தசீவோபாதி வியாவகாரிகமாகவே நசித்திடவேண்டும். அங்ஙனம் சீவோபாதிநசித்திடில், பின்பு இரண்டுசை

நன்னியமும் ஒன்றாகிவிட்டதால், சாமானாதிகரண்ணியங்கூடும். ஆகையால் வாதாசாமானாதிகரண்ணியமே பிரமாநுபூதியில் உபகாரமேயன்றி, முக்கியசமானாதிகரணமை ஒப்பத்தகாதென்று சேசுரசாங்கியமதத்திலும்,அபிமானமுடைய அத்துவிதிகளில்ஏகதேசிகளும் கூறுகின்றார்கள். அந்தவிஷயத்திற். சிலவாதியர்கள் ஜீவோபாதியால் வாதாசாமானாதிகரண்ணியத்தாற்கூட ஜீவபிரமசாமானாதிகரண்ணியம்ஒப்புகின்றது அசங்கதமென்கிறார்கள்.

எங்ஙனமென்னில்? ஒருராஜகியனை நீமஹாராஜாவென்று துதித்திடில், அவன் எப்படிமஹாராஜாவாகத்தகானோ, அவ்விதப்பிரயோகம் அவனிடத்தில் எப்படி உபசாரமாத்திரமாயாகுமோ அப்படிப்போல், சுருதியால் அகம்பிரமாஸ்மியென்று நிரூபிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், உபசாரமேயன்றிப் பாரமார்த்தமல்லவென்றும்,, சிலர்கள் மஹாராஜன்போலுள்ள கனம்பொருந்திய ஒருபுருடனை இவன்மஹாராஜனென்றிடில், மஹாராஜசமானனெனக் கொள்வதுபோல், பிரமசமானனெனக் கொள்ளத்தக்கதேயன்றி ஒருக்காலும் ஐக்கியங்கூடாதெனக் கூறுகின்றார்கள். இங்ஙனம்வரத்தெரிய முக்கியஅத்துவிதிகள் அதைக்கண்டிக்கின்றார்கள். வேதத்திற்கு அந்நியதாகற்பனைசெய்கின்ற மதவாதியர்களின்பொருட்டு விவாதஞ்செய்கின்றது

நமக்கு அகத்தியமல்ல, ஆனால்வாதாசமானாதிகரணவா தியர்கள் அத்துவிதிகள்போற் றோற்றுவதால். அவர்க ள்பொருட்டுமாத்திரம் உத்தரங்கூறப்படுகின்றது.

(கவது) சித்தசாதனதோஷம் வருமெனக்கூறியது சரியே, ஆயினும் பாரமார்த்திகத்தில் அவித்தையாசம் பந்தமிருக்கின்றதுபோலத்தோற்றியதால், அவ்வித த் தோற்றுதலான அவித்தையாநிவிர்த்தி ஞானமன்றிக் கூடாததினால், அவ்விதஞானமும் சாங்கியவிசாரணை யன்றிச் சித்திக்கமாட்டாததினால் விசாரணையாற் பிரா ந்தியாற்றோன்றிய சீவோபாதியாம் அஞ்ஞானம், அ திஷ்டானபிரமமாத்திரமாயில்லாமல்நீங்கிட அக்காலத் திற் சீவேசபேதமாய்த் தோற்றிவிளங்கிய சைதன்னி யப்பிரதீதி அதிஷ்டானபிரமமாத்திரமாய் அதைத்த விரவேறில்லாததாகக்கொண்டு அநுபவத்துக்குவருவ தால், அவ்விதசீவேசவுபாதிநீங்கிய அகண்டாகாரசை தன்னியாநுபூதியிற் சைதன்னியபேதங்காணப்படாத தினால், முன் பிரதீதிமாத்திரத்திற் றோன்றியசீவேச சைதன்னியங்களுக்குப் பேதம்-நீங்கி அதிஷ்டானபிர மசைதன்னியாநுபூதியில் முக்கியசாமானாதிகரண் ணியங்கூறப்படுகை.

(உவது) ஆன்மா அசங்கியானதால் அவனிடத்தி ல் சீவேசசோபாதிகசைதன்னியங்களுக்கு இருக்கை கூடாததினால், முக்கியசாமானாதிகரண்ணியமே சித்

திக்கத்தகாதென்றதில் யதார்த்தமாய்ச் சிவேசசோபா
திகசைதன்னியங்களுக்கு அதிஷ்டானத்தினிடமாய்ச்
சாமானுதிகரண்ணியம் ஒத்திடில் அதுசரி,, "பந்தம்
வந்ததுபோற்றோன்றிய அதிகாரிகளுக்கு இவ்வித மு
க்கியசாமானுதிகரண்ணியமன்றிப் பிரமாபரோக்ஷசா
க்ஷாத்காரானுபூதிசித்திக்கக்காரணமில்லாததினால், அ
கத்தியம் முக்கியசாமானுதிகரண்ணியம் ஒத்தே தீர
வேண்டுமெனவும்,, வாதாசாமானுதிகரண்ணியம் அ
னுவசியமென்றுங்கூறுகின்றார்கள்.

இவ்விருவர்களின் அபிப்பிராயம் முக்கியசாமா
னுதிகரண்ணியவாதியர்கள் ஞானத்தாற் பிரமசாக்ஷா
த்காரமுண்டாவதால், மனோநாசம் பிரயோசனமில்
லையெனக்கொள்கின்றார்கள். வாதாசாமானுதிகரண்
ணியவாதியர்கள் பிரமஞானமென்பது திரிபுடிசூனிய
ஞானமானதால் விசாரணையாற் கிடைத்தஞானம் வி
ருத்திஞானமானதால், விருத்திநாசமின்றி அதிஷ்டா
னஞானுநுபூதி கிடையாதென்று கூறுகின்றார்கள்.

இதின்சமரசம் முக்கியசாமானுதிபக்ஷத்திற் பிர
மாபரோக்ஷ சாக்ஷாத்கார முண்டாயினும், அவ்வித அ
நுபூதியில் விருத்தியிருந்திடினும் நிர்விருத்திகசை த
ன்னியமே அநுபூதியாகத் திருப்திக்குவருவதால், அ
வர்களின் விருத்தியுஞ் சூனியம்போலவேதான். வா
தாசாமானுதிகரண்ணியர்கள் மதத்தில் மனோநாசத்

தையே முக்கியமாயொத்திருந்திடினும், திரிபுடியில்லாத அதிஷ்டானஞானத்தின் தெளிவு விருத்திஞானத்தை முன்னிட்டே சித்திக்கவேண்டியிருப்பதால், அவர்களுக்கும் மனோநாசானந்தரம் அதிஷ்டானஞானத்தின் தெளிவு விருத்திஞானத்தினிடமாயேவிளங்குகின்றது. அவர்கள்மனோநாசம் மனோநாசமுமல்ல இவர்களின்விருத்தி விருத்தியுமல்ல இருவர்களுடைய அநுபவத்திலும், திரிபுடியில்லாத அதிஷ்டானஞானமே திருப்தியாகச் சித்தித்ததாயிருப்பதால், எவர்களுக்குச் சமாதிசாதனமன்றிச் சிரவணமாத்திரத்திற் பிரமாபரோக்ஷ சாக்ஷாத்காரம் அநுபவத்துக்கு வருகின்றதோ, அதே அவர்களுக்கு மனோநாசம் எந்த அதிகாரிகளுக்குச்சிரவணமாத்திரத்தில்அபரோக்ஷசாக்ஷாத்காரங்கிடையாமற் சமாதிபலத்தால் மனோநாசத்தின்பேரில் அபரோக்ஷ சாக்ஷாத்காரங் கிடைக்கின்றதோ அவ்வித அபரோக்ஷ சாக்ஷாத்காரஞானமே அவர்களுக்கு ஞானம்: இருவர்களுடைய மதத்திலும் மனோலயம் ஞானம் இரண்டும் ஒப்பத்தக்கது தான்: ஆனால் முக்கியசாமானாதிபக்ஷத்தில மனோநாசம் சூக்ஷமமாயும் வாதாசாமானாதிபக்ஷத்தில் மனோநாசம் ஸ்தூலமாயும் ஒப்பப்படுகின்றதெனவும்,, முக்கியசாமானாதிகரண்ணியபக்ஷத்தில் ஞானம் முக்கியமாயும் மனோநாசம் கௌணமாயும் ஒப்பியதாகக் காணப்படி

னும், வாதாசாமானுதிகரண்ணியத்தில் முக்கியசாமா னுதிகரண்ணியம் அகத்தியம் ஒப்பத்தக்கதாகவே இருக்கின்றது: முக்கியசாமானுதிகரண்ணியபக்ஷத்தில் வாதாசாமானுதிகரண்ணியம் கணமாத்திரமாயினும் சித்தித்ததாகவே இருக்கின்றது. அதிகாரிபேதத்தால் இரண்டும் உபகாரமேபடுகின்றது. முக்கியசாமானுதிகரண்ணியம் முக்கியஅதிகாரியைப் பற்றியது. வாதாசாமானுதிகரண்ணியம் மத்திம அதிகாரியைப்பற்றியது. இரண்டதிகாரியினாலும் அடைந்தஞானத்தில் அபரோக்ஷசாக்ஷாத்காரானந்தரம் பேதங்கிடையாது: சாதனததில் விவாதமேயன்றி அடைந்த சாத்தியத்தில் விவாதங்கிடையாது.

முற்றிற்று

பத்தாவது

அகண்டவிருத்திசோதனையுரைத்த பிரகரணம்

ஞாதுரு ஞானம் ஞேயம் இவற்றுள், ஞேயத்தைமூன்றுவிதமாய் உபாசிக்குந்தன்மை.

சமாதியில் அதிஷ்டானமாத்திரமாகச் சேஷித்து பின்புவிழிக்குங்காலத்தில், நிராகாரமான விளங்குதல்மாத்திரமாய் விளங்கத்தெரிய, அக்காலத்தில் அதை எதிரிடாநின்ற பார்வையின்விருத்தி முந்திய

விளங்குதலைக் கிரகிக்க வல்லமையற்று நிராகாரமாய் வியாபகப்பரவுதலையடைய, அவ்விருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியத்தை இதுவென்றுசுட்டத் தெரிய அவ்விதமாகச்சுட்டிய இதுவென்றவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியத்தைப், பூர்வவாசனையால் அகண்டமென்று நாமரூபமுடையதாகச் சங்கற்பிக்க அவ்விருத்தியால் அகண்டமாய்த்தோற்ற, அவ்விருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்தசைதன்னியத்தையும் அவ்விருத்தியையும் முன்இதுவென்ற விருத்தியையும் அதிற்பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியத்தையும் ஒன்றாக விளங்குவித்திடக் காரணமாய்நின்ற கூடஸ்தவிளக்கத்தை. அறியவல்லமையில்லாத நிராகாரசூனிய விருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியமே ஆவரணவிருத்தியையுடையதனதுசக்தியால். தன்னில் உள்ளடங்கிய அகங்காரஞாதுருசக்தியைப், பிந்தியவிருத்திக்கு இதுவென்றுதிரிசியவிருத்தியாகக் காண்பிக்க, அவ்விதத்திரிசியம்போல் விளங்குகின்ற இதுவென்ற ஞானசக்தியே தன்னுள்ளடங்கிய ஆவரண ஞான சக்திகளால் மனதுக்கு உள்ளபடி தெரிய வல்லமையின்றி அகண்டமென்று சங்கற்பிக்க, அவ்வகண்டவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்தசைதன்னியமும் ஆவரண ஞான சக்திகளால் ஆவரிக்கப்பட்டுக், கூடஸ்தவிளங்குதல் நிராகாரசூனியவிருத்தி அதிற்பிரதிபிம்பித்த ஞா

தாரு இதுவென்ற சமுதாயமுள்ள ஞானவிருத்தி அதிற் பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியமாகியஞானம் அகண்டமென்ற விஷயாகார சங்கற்பரூப அகண்டாகார ஞேயவிருத்தி அதிற்பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியம் இவ்வளவும், அகண்டாகாரஞேயவிருத்தியிற் சூக்ஷமமாயடங்கி அகண்டஞேயவிருத்தியைப் பார்க்கவேறேதோற்றுதவைகளாகத் தோற்றி ஞேயமாத்திரமாய் விளங்குகின்றது. அவற்றை மேற்சொன்னபடி பிரித்துப்பார்த்திடத் தெளியவரும்.

முற்றிற்று
பதினொன்றாவது

சரியாதிநிந்தாநிஷேதனப்
பிரகரணம்

சருவஞ்ஞனும் சருவவல்லமையுடையவனும் சருவதயாபரனும் இடைவிடாத்தன்மையாயெங்குமுள்ளவனும் ஈக்கள் மதுவைப்போல எம்மதத்தோரும்என்கடவுள்என்கடவுளென்றுகுவிந்துசார்ந்திடத்தக்க ரசக்கடலாயும் என்றும்ஒன்றுபோல் விளங்குகின்றதாயுமுள்ள சருவசாதனாகிய கடவுளை, சரியை கிரியை யோகம் இம்மூன்றின் சமரசப்பெருமையால் அவனது அநுக்கிரகத்தைஸ்துதித்து ஞானானந்தக்கடலில் மூழ்குதலின்விவரம்.

சரியை கிரியை இவ்விரண்டும் கர்மகாண்டத்தில் உபகாரமானதால் அக்கர்மகாண்டத்தில் யாகாதிகிருதுக்களென்ன, ஆலயாதி ஈஸ்வரவிஷய கிருதுக்களென்ன, இவ்விரண்டிலும் குண்டமண்டபவேதிமுதலாகிய நிருமாணம் சரியாரூபமானதால், அச்சரியாவிஷயத்திற் கிரியையென்ற உபாசனை சாத்தியமானதால், அவ்வித உபாசனை ஈசனைமுன்னிட்டுவிளங்குவதால், அவ்விதஈசனைத்தெரியச் சீவர்களுக்கு வல்லமையில்லாததினால், அதிமூடமாயுள்ள இந்தஜகத்திற்கு, அதிலகுவாக ஈசனைஅறியும்பொருட்டு அக்கினி சிவலிங்காதிகளிற் சாஸ்திரங்களாற் சர்வவியாபகமானஈசனை மந்திராதிகளாற் பாவித்துஉபசரித்திட அவனதுபிரசாதத்தால் அவனதுசுபாவந்தெரியக்கூறுதல்.

இலிங்கம் அக்கினி முதலானவைகள் ஜடங்களாயிருந்தபோதிலும், அவைகளிற் பாவிக்கப்பட்ட ஈசன் சித்துரூபனாதலால், அவைகளிற் செய்யப்பட்ட உபசாரங்கள் நித்தியதிருப்தனாகியதனக்கு, ஒரு உபகாரமுமில்லாமற்போனாலும்,, "ஜகத்தில் மஹாகனம்பொருந்திய மஹாராக்ஞியராணியவர்களுக்கு ஜகத்தால் ஒருபிரயோசனமுமில்லாமற் போனாலும் ஜடமாயுள்ள அவர்களதுமுத்திரைக்குச் சகல ஹிந்து ஐரோப்பியர்களும் வெகுதிரவியச் செலவுடையஉப

சாரத்தை அங்கீகாரத்துடன்செய்ய, அவ்விதஉப சாரத்தால் அவர்களதுகருணைக்கு இவர்கள்பாத்திரப் படலாமாயின், சருவஞ்ஞனையும் சருவவியாபகனை யும் சருவதயாபரனையுமிருக்கின்ற ஈசனதுகருணை யின்பொருட்டு, மேற்சொன்ன சிவலிங்காதிகளிற் பாவனையாலுபசரிக்கப்பட்டஈசன், அவர்களின்பொ ருட்டு ஏன்கிருபைசெய்யமாட்டான்.

ஈசனையேதெரியாத இந்தஜகத்துக்கு ஆலயம் யாகசாலை இவற்றைக்கண்டவுடன் ஈசனதுயாதுஉ ண்டாவதால், அதுவேமுந்தின கைகண்டபிரயோச னம் அப்படி,ஈசனதுயாநுவரும்போது அவனைச் சரு வவல்லமையுடையவனையும், தன்னை ஒன்றுந்தெரியா தவனையும் உனக்குள் நானடக்கமெனக்குவிந்திடும்ப டிசெய்து அகங்காரத்தைநீக்கியது இரண்டாம்பிர யோசனம். மேலும், சாஸ்திராதிகளால் விவேகமு டையவர்களுக்குமாத்திரம், சர்வவியாபகமாய் அரூ பமானபரம்பொருள் இருக்கின்றதாக அறியப்படும் அவ்வித அறிவாலுமுள்ள உபகாரம் நாதனொருவனி ருக்கிறானென்ற எண்ணத்தை உண்டாக்குகின்ற தைக்காட்டிலும்வேறுபகாரத்தைக் காணவில்லை. அ வ்விதகலைகள் அவனை மறந்திடில் உபகாரப்படுவது போல், இவ்வாலையாதிகளும் ஈசனைத்தெரிந்தவன் தெரியாதவன் யாவர்களுக்கும் தங்களது அகங்கா

ரத்தைநீக்கி ஈசனதுயாதையுண்டுபண்ணிக் குவிந் துவணங்கிடச் செய்விக்கின்றது. ஆகையாற் கல்வி கள் வித்வான்களுக்குமாத்திரம் உபகாரப்படும்: ஆ லயாதிகள் யாவர்களுக்கும் ஈசனைத்தெரிவிப்பதற்கு உபகாரப்படும் இதுமூன்றும்பிரயோசனம்.

அன்றியும் இவ்விதஆலயாதிதோறும் ஈசனைவண ங்கிய பெரியோர்களுக்கு வெகுவிதநன்மைகள் கி டைத்திருப்பதால், இப்போதுங் கிடைத்துவருவதா ல்,அப்படியே சாஸ்திரங்களும் வெகுபெருமையாகச் சொல்வதால்,அவனைச் சரியை கிரியையாதிகளால் அ கத்தியம் வணங்கவேண்டும்.

ஆனால் ஜகத்தாலுண்டுபண்ணப்பட்ட ஆலயாதி களில்விளங்கிய ஈசனை, நாம்வணங்கவேண்டுவதென் ன, வணங்காவிடில் என்னதாழ்வுவருமென்னில்? ஒ ருஅரணியிற் கடைந்தஅக்கினி நம்மாலுண்டுபண் ணப்பட்டிருந்தபோதிலும் நாமுண்டுபண்ணினதுதா னெயென்று அவமானிக்கவுபகாரப்படாது. எவ்வா றெனில் உடலைக்கொடுத்தால் எரித்துவிடும், சீதகால த்தில்அநுசரித்தாற் குளிரைநீக்கும். அப்படிப்போல் நிந்தித்திடில் அவனதுகோபத்திற்குரித்தாவான்.வண ங்கிடிற் கருணைக்குரித்தாவான்.

சாஸ்திரங்களிலே நாதனைவன் யோகியர்களு க்குஉள்ளத்திலிருககிறனென்றும், ஞானிகளுக்கு

எங்குமிருக்கிறனென்றும், பிராமணர்களுக்கு அக்கினியில் இருக்கிறனென்றும், அற்பப்புத்தியாளர்களுக்கு விக்கிரகமுதலானதுகளிலிருக்கிறனென்றும் சொல்லியிருப்பதில்,, விக்கிரகாதிகளை உபாசிக்கின்றவர்களை அற்பப் புத்தியாளர்களென்றுசொல்லியிருக்க, நீர் இப்படிக்கூறியதென்னவெனில்? அக்கினியில் ஈசனது உபாசனை வேதமந்திரங்களின் அப்பியாசத்தாற் சித்திக்கவேண்டுமென்று சாஸ்திரங்களிற் காணப்படுவதால், அவ்விதவேதம் பிராமணர்களுக்கே உரித்தென்று காணப்படுவதால், அக்கினியிற் பிராமணர்களுக்கு நாதனிருக்கிறனெனக்கூறியது. அவ்விதவேதங்களிற் சொல்லியநாதனை உள்ளத்திலும அறியவேண்டுமெனக்கூறிய சாஸ்திரப்படி கரணகலைகளை யோகத்தாலடக்கி யுள்ளத்தில் ஈசனைத்தரிசிக்க வல்லமையுடையவர்களான யோகியர்களுக்கு அவ்விதவல்லமையிருப்பதால், அவர்களுக்கு உள்ளத்தில் நாதனிருக்கிறனெனக்கூறியது. ஈசன் எங்குமிருக்கிறனெனக்கூறிய ஞானசாஸ்திரப்பிரகாரம், ஈசன் எங்குமிருக்கின்றதாகஅறிய கடவுளதுகருணையை அடைந்த ஞானியர்களால், எங்கும் ஈசனை அறிய உபகாரப்படுமானதால், அவர்களுக்கு எங்குமிருக்கிறனெனக்கூறியது. வேதமந்திரங்களை அப்பியாசிக்க வல்லமையில்லாதவர்களாயும், அதில் அதிகாரமில்

லாதவர்களாயும், உள்ளத்தில் ஈசனைத்தரிசிக்க வல்லமையில்லாதவர்களாயும், எங்கும் ஈசனிருக்கின்றதை அறியவல்லமையில்லாதவர்களாயும், இருக்கின்றவர்களுக்கு விக்கிரகமுதலியதில் ஈசனிருக்கின்றதாகக்கூறியதில், அவர்களை அற்பபுத்தியுடையவர்களென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றதாகக்காணப்படுகின்றது. அதின், தாற்பரியம் அக்கினியிலும் உள்ளத்திலும் எங்கும் இருக்கின்றநாதனை, பிம்பாதிகளில்மாத்திரம் இருக்கின்றதாக ஒப்பியபுத்தியை அபேக்ஷித்தேயன்றி, அவ்விக்கிரகாதிகளில் ஈசனிருக்கின்றானென ஒப்பியபுத்தியை அபேக்ஷித்துக்கூறினதல்ல.

பிராமணர்களுக்கும் யோகியர்களுக்கும் அக்கினியிலும் உள்ளத்திலும் நாதனிருக்கின்றானெனக் கூறியதில்,பிராமணர்களைத்தவிர மற்றப்பேர்களுக்குவேதத்தில் அதிகாரமில்லையெனமாத்திரந் தாற்பரியமேயன்றி,பிராமணர்களுக்கு விக்கிரகாதிகளிலும் உள்ளத்திலும் எங்கும் நாதனை உபாசிக்க க்கூடாதென்ற நிஷேதங்கிடையாது.

யோகியர்களுக்கு உள்ளத்தில் நாதனைத்தரிசிக்க வல்லமையிருப்பதால், அக்கினிவிக்கிரகாதிகளை முன்னிட்டு நாதனது உபாசனைவேண்டாவிடினும்,அக்கினி விக்கிரகாதிகளில் ஈசனை உபாசிக்கக் கூடாதென்றுவது அவைகளில் நாதன் இல்லையென்று

வது, அவர்களால் நிஷேதிக்க வுபகாரப்படாது. அவ்வி தயோகியர்களுக்கும் உள்ளத்திற் கண்டநாதனை எங்குமிருக்கின்றதாகச் சொல்லிய ஞானசாஸ்திரத்தில் அதிகாரமுண்டு.

எங்கும் ஈசனையறிந்த ஞானிகளும் அக்கினி விக்கிரகம் உள்ளம் இவற்றில் நாதனில்லையென்றுவது, இவற்றால் நாதனை உபாசிக்கக் கூடாதென்றுவது, நிஷேதிக்கத் தக்கவராகார்கள்; எவர்களாவது நிஷேதித்திடில் நிஷேதித்தவர்களே அற்பபுத்தியாளரென நிஷேதிக்கப்படுவார்கள். எதனாலெனில்? எங்குமிருக்கின்றவன் எங்கேதானிருக்கத்தகான். மேலும் எல்லாச்சாஸ்திரங்களையும் அப்பியாசித்த போதிலும், நாதனது கருணையன்றி அவனது சுபாவம் வெளியாகத்தகாது. அவனது கருணை கிடைக்க வேண்டி [illegible] அவனை நம்பிவணங்கச் சித்தித்திடு [illegible] த்து வணக்கஞ்செய்யும் [illegible] யோகம் ஞானங்களில் எ [illegible] ம்பிவணங்கிடிற்றான் [illegible] யதகான்.

ஆகையால் சரியை கிரியை யோகம் ஞானமென்னும் நான்கிலும் விசுவாசமுடையவர்களான கர்மடன் பக்தன் யோகி ஞானி இவர்களுக்கு அதுகளிற் சொல்

விய நடக்கைக்குத் தக்கபடி பலன் கிடைக்கவேண்டுமானல், ஈசனது கருணையன்றிக் கிடையாது: ஈசனது கருணைகிடைக்கில் எம்மார்க்கத்தாரிலும் எவர் பெரியர் எவர்சிறியர்; ஆகையால் மேற்சொல்லியசமயங்களில் ஒருசமயத்தையுந் தீயதென்றுரைக்கத்தகாது.

மேலும் சமயங்களே பலனைக்கொடுக்குமா? ஒருஎஜமானுக்குப் பாத்தியப்படாத ஒருகாட்டில் ஒருவன் வேலைசெய்யில், அவ்வேலையே அவனுக்குச் சம்பளங் கொடுக்கத் தகாததுபோல, சமயங்கள்தானே பலனைக்கொடுக்கத் தகாது: ஆகையால் எச்சமயத்தோருந் தம்நாதனே பலதாதாவாகக்காணப்படுவதால் எச்சமயத்தோர்களும் அந்நாதனைக் குறித்து உண்மையுடன் ஸ்துதிசெய்யவேண்டுமேயன்றி நாதனடியவராகியஎச்சமயத்தோராயாவது எச்சமயத்தோராயினும் நிந்திப்பார்களாகில் அவர்கள் நாதனையேநிந்தித்தவர்களாவார்கள்.

ஆலயாதிகளில் விக்கிரகாதிகள் மூலமாக ஈசனைப் பாவித்து நம்பி வணங்கிவருவதில், விக்கிரகாதிகள் பின்னப்படும்போது ஈசனும் அழிவுடையவனேயென்று

---

* பலதாதா-பிரயோசனந்தருபவன்.

சங்கிக்கக்காரணமில்லை: விக்கிரகாதிகளையே நாதனாக நம்பியிருந்திடில் அநுசரி; ஒருஅரசனது தேகத்தை முன்னிட்டுச் சகலஜனங்களுக்கும் அரசனென்ற அதிகாரத்துக்குத் தகுந்த உபசாரஞ்செய்ய நம்பிக்கை வந்திருந்திடினும், அவ்வரசனது தேகம் நீங்கினகாலத்து அவ்வரசனது அதிகாரம் மற்றொருதேகத்தை முன்னிட்டுங் காணப்படுவதுபோல, நாதனது உபாசனையும் மற்றொரு விக்கிரகாதிகளை முன்னிட்டுச் சித்திக்கத் தகலாம்.

வேதங்களுக்கு,, "எங்கும் ஈசன் இருக்கின்றனெனத் தெரியப்படுத்த வேண்டுவதே,, தாற்பரியமானால், அக்கினி விக்கிரகாதிகளில் மாத்திரம் உபாசனைசெய்தலை விதிக்க வேண்டுவதேனெனில்? ஈசனையே அறியாதவர்களுக்கு ஈசனைப்பற்றிய யாதுவருவதின்பொருட்டு, அக்கினி விக்கிரகாதிகளிற் கூடினபோதிலும், நக்ஷத்திரம் சில விருக்ஷம் சிலபக்ஷி சிலமிருகம் சிலமனிதர் என்னும் இவற்றில், நாதனைப் பாவித்துத் தொழும்படிக்கும், சாஸ்திரத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டுத்தானிருக்கின்றது.

எங்கும் வியாபகனாயும் அரூபனாயும் இருக்கின்ற ஈசனை, ஒருபிம்பாதியில் அடங்கினவனாயும் ரூபமுடை

யவனையும் உபாசிக்க வேண்டுமானால், நிராகாரனுக்கு ஆகாரம் ஒப்பப்பட்டிடில் அதுசரி; நிராகாரனுக்கு ரூபங்கூடாதென்னிலோ? நிராகாரனாயிருக்கிற நாதனுக்கு, இவ்வித நாமரூபங்களுடைய இவ்வித ஜகத்தை உண்டுபண்ண வல்லமை இருக்கிறதாக ஒப்பிடில், இவ்வித ஜகத்தின் பொருட்டு நிக்கிரக அநுக்கிரக வல்லமையுடைய, ஓருடல் தனக்கு உரியதாகக் கற்பிக்கவல்லமையுடையவனாக ஏன் ஆகத்தகான்.

மேலும் சீவர்கள்கூடத்தங்கள்ஸ்தூலதேகவியாபாரத்தைநீங்கி, சொப்பனாவஸ்தைக்குப் போகுங்காலத்தில், நானாவிசித்திரமுடையஜகத்தைக் கற்பித்து, தங்களுக்கு உரியதாக ஓருடலையும் கற்பிக்க வல்லமையுடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள்; பின்பு சுழுத்தியில் இவ்வித இரண்டுடலையும்விட்டு நிராகாரமாயுங் காணப்படுகின்றார்கள்; அவ்வித சீவர்களே நிராகாரமாயிருந்து சாகாரம்போலத் தோற்றலாமாகில், நிராகாரனாயிருக்கும் ஈசன் தன்னாற் கற்பிக்கப்பட்ட ஜகத்துக்கு அருள் செய்யும்பொருட்டு, ஏன் ரூபமுடையவனாகமாட்டான்: அன்றியும் எங்குமுள்ள ஆகாயம் ஒரு ஊசித்துவாரத்திலுமிருக்குமானால், எங்குநிறைந்திருக்கும் நாதன் ஏன் பிம்பாதிகளில் உபாசனையின் பொருட்டிருக்கத்த

கான்: சுருக்கமுடையது விஸ்தாரமாயிருக்கத்தகாதே யன்றி விஸ்தாரமுடையது சுருக்கமாய்க் காணப்படலாம். நல்லது, வேதமென்றால் அதின்பொருள் யாதெனில் * வேதயதீதி வேதமெனப்படும். அதற்கு அவ்வளவுவல்லமையேதெனில்? நாதனிடத்தினின்றுமுண்டாயிருப்பதினாற்றான். அவ்விதவேதம் பிராமணர்கள்முகமாக இருக்கு எசுர் சாமம் அதர்வணம் என்னும் நான்கு வகுப்பாயிருக்கின்றன. இந்தவேதம் ஒன்றுமாத்திரந்தான் ஆகுமேயன்றி மற்றமதத்திற் சொல்லிய யாதொருசாஸ்திரங்களும் வேதமாகத்தகாது: ஏதெனில் மற்றெந்த மதத்திலுஞ் சொல்லிய சாஸ்திரங்கள் அந்தந்தமதங்களின் கோட்பாடென்ன, அந்தந்த மதவாதியர்களின் தேசங்களிலுள்ள ஜனங்களின் நடக்கையென்ன, அத்தேசத்திலுள்ள பருவதம் நதி விருக்ஷம் மற்றவஸ்துக்களென்ன, இவைகளைச்சொல்லுங்கால் அத்தேசத்திற்றானே சிலவஸ்துக்களையும், மற்றொருதேசத்திலுள்ள மதங்களின் கோட்பாடுகளையும், அவற்றிலுள்ளவஸ்துக்களையும், வெவ்வேறு நாமமுடையவையாகச் சொல்லாததினாலும், உண்மையைத் தெரிவிக்க அச்சாஸ்திரத்தில் வல்லமையில்லாததினாலும், இந்தவேதத்தில் சக

---

* வேதயதீதி - நாதனையுள்ளபடி தெரிவிப்பது.

ஜகங்களையும் அவற்றிலுள்ள சகல வஸ்துக்களையும், சகலமதங்களையும், அந்தந்தக்கோட்பாடுகளோடும் தகுந்தயுக்தியநுபவங்களோடுங்கூட நிரூபித்து, அந்தந்தச்சாஸ்திரங்களில் அகப்படாத உண்மையையும் இனி வரப்போகிறதும் இப்போதிருக்கின்றதும் முந்தியிருந்ததுமாகிய மதங்களையும் விவரமாகவிளக்கி, அவைகளில் உண்மையில்லாததற்குக் காரணமும் இன்ன இன்ன மதவாதியர்கள் இன்ன இன்ன காரணத்தால் உண்மையற்றவர்களானார்களென்றும், இவ்வேதத்திற்சொல்லிய பொருளை அவரவர்களுக்குரிய பாஷைகளினால் விசுவாசத்தோடுங்கூட விசாரித்திடில், எவர்களாலும் இவ்வேதத்திற்சொல்லிய உண்மையானது யுக்தியநுபவங்களால் தள்ளவுபகாரப்படாமல் ஒப்பத்தகுமென்றும், சுருதியுக்தியநுபவங்களாற்காணப்படுவதால், அப்படிச்சொல்லும் வல்லமை நாதனது வாக்குக்கன்றி மற்றொரு சாஸ்திரத்துக்கும் கூடாததினால், நாதனதுவாக்கே வேதமானதால், அவ்வாக்குஞ் சர்வஞ்ஞமானதால், அவ்விதலக்ஷணம் இவ்வேதத்துக்கேயிருப்பதால், இதையே வேதமெனக்கூறத்தக்கது.

இவ்விதவேதத்தி னுண்மையை உள்ளபடிஅறியவேண்டிய அதிகாரியானவன், "உதாத்தம் அநுதாத்தம் ஸ்வரிதம் பிரச்சுரம்முதலாகிய ஸ்வரஞாயமென்ன, அந்

தஸ்வரத்தை யிட்டுவந்த மாத்திரை விசர்க்கம் ஸ்தாயி, கலா இவைமுதலாகிய ஞானமென்ன, மந்திரம் வியாகரணம் நிகண்டு சந்தோபிசிதம் நிருத்தம் சோதிடம். இந்த ஆறுஅங்கஞானமென்ன, பதம் கிரமம் கனம் ஜடை இவற்றின் ஞானமென்ன, ⁂ புராணம் பதினெட்டு அதின் ⊛ உபபுராணம் பதினெட்டு மநுக்களால் விஸ்திரிக்கப்பட்ட ✲ ஸ்மிருதிபதினெட்டு சிவரகசியம் பார

⁂ புராணம் பதினெட்டாவன- பிரமம், பதுமம்; வைணவம், சைவம், பாகவதம், பௌஷ்யம், நாரதீயம், மார்க்கண்டேயம், ஆக்கினேயம், பிரமகைவர்த்தம், இலிங்கம், வாராகம் ஸ்காந்தம். வாமனம், கூர்மம், மச்சியம், காருடம், பிரமாண்டம் மென்பனவாம்,

⊛ உபபுராணம் பதினெட்டாவன- உசனம் கபிலம் காளிகம் சனற்குமாரம் சாம்பவம் சிவ தன்மம் சௌரம் துர்வாசம் நந்தீசம் நாரசிங்கம் நாரதீயம் பராசரம் பார்க்கவம் ஆங்கிரம் மாரீசம் மானவம் வாசிட்டலைங்கம் வாருணம் என்பனவாம்.

✲ ஸ்மிருதி பதினெட்டாவன- மநு அத்திரி ஔரிதம் விஷ்ணு யாஞ்ஞவற்கியம் உசனம் ஆங்கிரசம் யமம் ஆபஸ்தம்பம் சம்வர்த்தம் காத்தியாயனம் பிரஹஸ்பதி பராசரம் வியாசம் சங்கலிதம் தக்கம் கௌதமம் சாதாதபம் வசிட்டம். இவற்றுள் சங்கலிதம் யுகம் நாலுக்கும்பொது.

திமுதலாகிய இதிகாசங்கள் ஈசனால் மொழிந்தருளப்பட்ட சைவாகமம் ❋ இருபத்தெட்டு வைகானசம் பாஞ்சராத்திரம் முதலிய வைணவாகமங்கள் இரணியகர்ப்பமென்ற ஆகமம் வார்கஸ்பத்தி யாகமம் இவற்றின்ஞானமென்ன, சாம்பரமுதலிய அறுபத்துநாலுகலைஞானமென்ன, இவைகளிலெல்லாம்,, ஞானமுடையவனையும் குருசம்பிரதாயமாக்கிரகித்தவனையும் ஈசனது கருணைக்கு உரித்தானவனையும் இருக்கவேண்டும். இவையே முன்சொல்லிய வேதப்பொருளில் அதிகாரியின் இலக்ஷணமாம்.

இப்படிப்பட்டவேதப்பொருளின் விவரம், பதத்தைவிட்டுவந்த பொருளொன்று வாக்கியத்தைவிட்டுவந்த பொருளொன்று அக்ஷரத்தைவிட்டுவந்த பொருளொன்று வேதம் மந்திரரூபமானதால் மந்திரத்தைவிட்டுவந்த பொருளொன்று வேதம்யாகசாதகமாயிருப்பதால் பிரயோகத்தைவிட்டுவந்த பொருளொன்று வேதம்

❋ சிவாகமம்இருபத்தெட்டாவன - காமிகம் யோகஜம் சிந்தியம் காரணம் அசிதம் தீப்தம் சூக்குமம் சகத்திரம் அஞ்சுமான்சுப்பிரபேதகம் விசயம் நிசுவாசம் சுவாயம்புவம் அனலம் வீரம் இரௌரவம் மகுடம் விமலம் சந்திரஞானம் விம்பம் புரோற்கீதம் லளிதம் சித்தம் சந்தானசருவோத்தம் பாரமேச்சுரம் கிரணம் வாதுளம் என்பனவாம்.

சுரூபமானதால் சுரத்தையிட்டுவந்த பொருளொன்று இவ்வளவு பொருள்களும் அதிகாரியின் பேதத்தால் சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் இந்த நான்கு அதிகாரிகளுக்கும் உபகாரப் படும். இவ்வண்ணமாகப் பொருள்களை அறியவல்லமையுடையவனுக்குத்தான் வேதங்களின்சுபாவம்வெளியாகும்.

முற்றிற்று.

பன்னிரெண்டாவது.

நாமார்த்தவைபவமுரைத்த

பிரகரணம்.

க- சிவ - என்பதின்பொருள்- அழிவில்லாத் தன்மையாயிருந்து- விளங்கிய ஆனந்தமாம் மங்களமென்ற பொருளுடைய சச்சிதானந்த மெனப்படும்.

உ மகாதேவ- எ- ள்- பூரணத்துக்கும் பூரணமெனவும், இரண்டாம்வஸ்துவை முக்காலத்திலும் உடைத்தாகாத தானென ஞானைசுவரிய மகிமையால் மகத்தாய்விளங்கிய தெனவும்படும்.

ந- ஈசுவர- எ- ள்-முத்தொழிலுக்கும்முதலாயின்று முத்தொழிலுக்கும் பாத்தியப்படாத 'தெனப்படும்.

௪- சங்கர- எ-ன்- ஜகமனைத்திற்கும் தன்சந்நி
தானவிசேஷத்தாற் சுகத்தைக்கொடுத்துச்சுகிப்பித்து
ம், மற்றொருதவியின்றித் தானுஞ்சுகரூபமா யிருக்கின்
றதெனப்படும்.

௫- நீலகண்ட - எ-ன்- உடலாய்விளங்கிய நான்கவ
ஸ்தைகளில் மூன்றுமவஸ்தையாங்கண்டத்தில் அஞ்
ஞானமாங் காளகூடவிஷத்தைத் தரித்துந், துரியசுபா
வமாந்தான் அவிநாசியாய்க்கொண்டு மற்றமூன் றவஸ்
தையாஞ் சீவசுபாவத்தைத் தன்வல்லமையால் இரக்ஷி
த்திருந்த தெனப்படும்.

௬- திரிநேத்திர- எ-ன்- மூன்றவஸ்தையிலும் மூ
ன்றுகண்ணாகவிளங்கிய விஸ்வதைஜஸபிராஞ்ஞர்களை
மூன்றவஸ்தையிலும் மூன்றுகண்ணாக உடையதெனப்
படும்

௭- சந்திரசூட - எ-ன்- சமத்காரத்தால் சருவஜ்ஞ
கத்தையுஞ் சித்துப்போல விளங்குவித்து, சித்தைத்த
விர வேறில்லையென்று ஜகத்தைநிஷேதித்து, விளங்கி
ய சைதன்னியத்தை முடிவில் தானாகவிழுங்கி விளங்
குகின்றதே அலங்காரமாக உடையதெனப்படும்.

௮- கங்காதர- எ-ன்- சுழுத்தியிற் சுபாவமாய் உ
ண்மையை அடைந்திருந்திடினும், அடையப்படாதது
போற் றோன்றிய பிராந்தியைநீக்கி, அவஸ்தை மூன்று

க்குஞ் சாக்ஷியாய் விளங்கியபிரஞ்ஞையை மூடிவில் தனக்கு வேறில்லாததாயத் தரித்திருக்கின்ற தெனப்படும்.

கூ- கபர்த்தி- எ- ள்- திரிபுடியாம் மூன்று மூடிச்சுடைய மூன்றவஸ்தையென்ற ஜடையை, மூடிவில் தன்னைத்தவிர வேறில்லையெனத்தாளுயச் சேஷித்த ஞானமெனப்படும்.

ய- பகவான்- எ- ள்- முத்தொழிலிலும் மூன்றவஸ்தையிலும் பேதமாய்விளங்கிய ஜகமும், மூன்றவஸ்தையுடைய முத்தொழிலும் தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாக அறியச்செய்து, தானுகத் தன்னை யறிந்து விளங்கிய தெனப்படும்.

யக- திரியம்பக- எ- ள்- விராட்டு இரணியகர்ப்ப அந்தரியாமி மூவரும் தன்னிற்றோன்றியவர்களெனவும், தன்னைத்தவிர அவர்கள் வேறில்லை யெனவும், தெரிவித்துத் தானுய் விளங்குகின்ற தெனப்படும்.

யஉ. திரிபுராரி-எ-ள்-அதிஷ்டான ஞானமான தன்து விளங்குதலாம் ருந்தகாசத்தால், அவஸ்த்தைகளாந்திரிபுரமெரிக்கப்பட அவைகளுந் தன்னைத்தவிர வேறில்லாதவைகளாகக் கொண்டு, தானுய்விளங்கியதெனப்படும்.

யரு. காலாரி-எ-ள்- அஞ்ஞானம் மாயை காலதத்

துவம் இவ்வளவும் அதிஷ்டானமாந் தன்னைத்தவிர மூக்காலத்திலும் வேறில்லையென நிஷேதித்துத், தானாய் விளங்கியதெனப்படும்.

௫௪. கிரீச-எ-ள்-பரா பசியந்தி மத்திமை வைகரி இவைகளாய் விளங்கிய நாதங்களைத், தன்து சத்தையால் விளங்குவித்து, அவைகளையுந் தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாகக்கொண்டு, தானாகவிளங்கிநின்றதெதுவோ அதுவெனப்படும்,

௫௫. மிருகதர-எ-ள்-பசுதத்துவமாய் விளங்கிய சீவர்களைத் தன்சத்தையால் விளங்குவித்து, அவைகளைத் தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாய்த்தரிப்பித்துத் தானாய்விளங்கியதெனப்படும்.

௫௬. பசுபதி-எ-ள்- மேற்கூறியபடியே

௫௭. ஸாம்ப-எ-ள்-தானேதன்சக்தியாற்சகலமாய் விளங்கி, அச்சகலமும் தன்சக்தியும் தன்னைத்தவிரவேறில்லாததாகக்கொண்டு, தானே தனக்குச் சக்தியாய்விளங்கியதெனப்படும்.

௫௮- கிரீச-எ-ள்-முன் கிரீசநாமத்திற்கூறியபரா முதலிய நான்குபேதமுடைய நாத தத்துவமாம் உபநிடதத்தின் உட்பொருளாய் விளங்கியதெனப்படும்.

௫௯- நடேச-எ-ள்-ஐந்தொழிலுக் குட்பட்ட ஜகங்களைத் தன்சந்நிதானமாம் நடனத்தால் நடிப்பித்து

ச், சகலாட்டனமுந் தன்னட்டனத் தைத் தவிர வேறில்லா ததாகக்கொண்டு, தானேதன்னட்டனமாய் விளங்கியதெனப்படும்.

௨௰- கௌரீச-எ-ள்-இச்சா ஞானக்கிரியை யெ ன்ற தானே தன்சக்தியாற், சகலங்களாய்ப்பவித்து, அ வைகளைத் தன்னைத்தவிர வேறிலலாததாகக் கொண்டு, தானேவிளங்கிய தெனப்படும்.

௨௧- காலவயிரவ-எ-ள்-தானே தன்கலனு சக்தி யால் ஐந்துவித காலபேதமுடைய ஜகத்தாய்ப்பவித்து அவ்விதஜகத்தையுங் கலனுசக்தியையுந் தன்னைத் தவி ர வேறில்லாததாகக்கொண்டு, தானேவிளங்கிய தென ப்படும்.

௨௨- உன்மத்தசேகர- எ- ள்- நான் எனுகின்ற அகங்காரமாகுமமதையை நீங்கினவர்களாய் விளங்கிய பிரமவித்தியாகுருக்களுக்குங் குருவாய்நின்றிலங்கிய சைதன்னியமெனப்படும்.

௨௩- சரப- எ- ள்- சகல ஜீவவிளங்குதலையுந் தன து விளங்குதலால் விளங்குவித்து, அவைகளைச் சுவப் பிரகாசமான தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாகக் கொண் டு சுவப்பிரகாசமான தான்மாத்திரமாய் விளங்கினின்ற தெனப்படும்.

௪- நாராயண- எ-ள்-சகலநாமரூப முடையஜகத்தை

த்தன்சத்தியால் வியாபித்து, அச்சகத்தையும் அச்சக்தியையும் தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாகக்கொண்டு, தானாய்நிறைந்த சைதன்னியமெனப்படும்.

உ- அச்சுத-எ-ள்-தானேதன்சக்தியால், ஜகத்தாய்த்தோற்றி, அந்தஜகமிருந்திடினும் நசித்திடினும்ஏற்றக்குறைச்சல்களின்றி ஏகரூபாவமாய் விளங்கிய சைதன்னியமெனப்படும்.

ங- கோவிந்த-எ-ள்-சீவர்களுக்கு நானாவாய்த்தோன்றிய ஜகத்ரூப சம்சாரத்தைத, தனது ஆத்மசுபாவத்தால் இல்லாமற்செய்து, அவர்களையுந் தானாகவிளங்குவித்து, மோக்ஷரூபமாய் விளங்கிய சைதன்னியமெனப்படும்.

ச- பத்மநாப-எ-ள்-தனது சக்தியாற் சகலஜகத்தையும் சங்கோச விகாசமுடையதா யளவிட்டு, அவ்விதஜகத்தையுஞ் சக்தியையு ந் தனக்கு வேறில்லாததாய்த் தன்னுள்ளடக்கித், தானாய்நின்றதெனப்படும்.

ரு- மாதவ-எ-ள்- சகல ஜகத்துக்கும் வித்தாகிய மாயைக்கு மேலானவனையும், தனக்குமேலாக ஒன்றையுங்கொள்ளாதவனையும், அந்தஜகத்தையும் மாயையையும் தன்னைத்தவிர வேறில்லாதவனைக்கொண்டு, தானாக விளங்கியதெனப்படும்.

சு- மதுசூதன-எ-ள்-சகலஜகத்தையும் சகலசத்

தூல் தூண்டிலின் மாம்சத்தால் மச்சங்களைப்போல சகலஜகத்தையும் பிரேதம்போலச் செய்யாநின்ற ஆனந்தமயகோசாபிமானியாம் சீவனென்ற அசுரனையும் சகலஜகத்தையும் தானான தன்னருளாம் அதிஷ்டான வல்லமையால் வென்று இரக்ஷித்துத் தானாய்க்கொண்டு விளங்கியதெனப்படும்,

௭- கேசவ-எ-ன்-தானான ஆனந்தசுபாவமாந் தன்னிடத்தில் சகலஜகத்தையும் பிரேமையுடையதாய் ஆவரித்து, ஆனந்தசுபாவமாந் தன்னைத் தவிரவேறில்லாததாகக் கொண்டு தானாய்நின்றதெனப்படும்.

௮- அனந்த எ-ன்-கால தேச வஸ்துபரிச்சேதமில்லாததெனப்படும்.

௯- வாமன-எ-ன்-மூன்றவஸ்தையிலும் முத்தொழிலிலும் வியாபகமாயிருந்துஞ் சகலஜகத்தாலும் அறியப்படாததாய்ச் சகலத்தையுந் தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாய்க்கொண்டு சூக்குமமாய்நின்றதெனப்படும்

௰- இருஷீகேச-எ-ன்-சகலஜகத்தின் ஏகாதச இந்திரியங்களைத் தன்சந்நிதானத்தால் விளங்குவித்துத், தன்னைத்தவிர அவைகளை வேறில்லாததாய்க்கொண்டு தானாய்விளங்கியதெனப்படும்.

௰௧-இராம-எ-ன்-புண்ணிய பாவமுடைய சகலஜகங்களையுஞ் சிக்ஷாரக்ஷைகளால் சரியெனமேவச்

செய்து, தனதருளால் விஷயசுழுத்தி சமாதி இவை களில் ஆனந்தமாய்விளங்கிய தானே தன்சக்தியால் சகலங்களையும் ரமிப்பித்து, சகலத்தையும் தன்னைத்த விர வேறில்லாததாய்க்கொண்டு தானாய்நின்ற தென ப்படும்.

௰௨- திரிவிக்கிரம-எ-ன்-மூன்றவஸ்தைகளையும் மூத்தொழிலையும் திரிபுடியையும் தனதுசுபாவத்தால் அதிக்கிரமித்து, அவைகளையுந் தன்னைத்தவிர வேறில் லாததாய்க்கொண்டு தானாய்விளங்கியதெனப்படும்.

௰௩- கிருஷ்ண-எ-ள்- ஆனந்த சுபாவமாந் தனது சக்தியால் சகலங்களையும் புஷ்டிப்பித்து, சகலங்களையு ம் அதிமோகத்துடன் தன்னிடத்திற் பிரேமையுடைய தாகச் செய்து அவைகளைத் தன்னைத்தவிர வேறில்லா ததாக விழுங்கித் தானாய் விளங்கியதெனப்படும்.

௰௪- ஜனார்த்தன-எ-ள்- சகல ஜகத்தும் தன்னால் சிருஷ்டிக்கப்படவும் பரிபாலிக்கப் படவும் சங்கரிக்கப் படவுஞ் செய்து தன்னைத் தவிர வேறில்லாததா க்கொண்டு தானாய் நின்றிலங்கிய தெனப்படும்.

௰௫- தாமோதர-எ-ள்- சகல ஜகமும் உண்டாகியு ம் விளங்கியும் அழிந்தும், தன்வியாபகத்துக்கு வேறி ல்லாததாகத் தன்னிடத்தில்வைத்துத் தானாயிருக்கின் றதெனப்படும்.

ஓகூ- பங்கஜாக்ஷ- எ-ள் சகலசீவர்களையும் சேற்றிலகப்பட்ட பிராணியைப்போல அசைவுக்கிடமின்றிச்செய்யும்படி,அஞ்ஞானமாம் பங்கத்தில் முழுகி அறிவில்லாததாய்ப் பவித்தும், விவேகமாந் தனதருளால் ஞானக்கண்ணுஞ் சருவவல்லமையாக அவர்களுக்குத் தன்னைவிளங்குவித்து, அவர்களையும் தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாகக் கொண்டு தானாய்த் தனித்ததெனப்படும்.

ஓஎ- நாரசிம்ஹ-எ-ள்-அநேக நாமரூபங்களாய்த் தோன்றிய ஜகத்தை இரண்டாமவஸ்தையிற் சிதாபாச சீவஞானத்தால் விளங்குவித்து, மூன்றுமவஸ்தையில் ஜகத்தையுந் தன்னையும் அறியவல்லமையில்லாதவனைப் பவித்த பிராஞ்ஞனை சிவபோதத்தைத், தனதருளால் விளங்குவித்து, சாக்ஷியாய்நின்ற தானான தன் ஞானக்கண்ணால் அனைத்தையும் வேறில்லாததாகக் கொண்டு, தானாய் விளங்கியதெனப்படும்.

ஓஅ- வாராக-எ-ள்- சகலஜகத்துக்கும் மோகத்தால் முதலாகவிளங்கிய நானென்ற ஆனந்தமயகோசத்தை அநான்மப்பொருளாகநீக்கி,மேலான ஆன்மப்பொருளாய் விளங்கித் தன்னைத்தவிர அனைத்தும் வேறில்லையெனக்கொண்டு தானாய்விளங்கியதெனப்படும்.

ஓகூ- மஸ்ஸிய-எ-ள்- ஜடமான சகலஜகத்தையுந்

செய்து, தனதருளால் விஷயசுழூத்தி சமாகி இவை களில் ஆனந்தமாய்விளங்கிய தானுன தன்சக்தியால் சகலங்களேயும் ரமிப்பித்து, சகலத்தையும் தன்னைத்த விர வேறில்லாததாய்க்கொண்டு தானுய்நின்ற தென ப்படும்.

யஉ- திரிவிக்கிரம-எ-ன்-மூன்றவஸ்தை களேயும் முத்தொழிலேயும் திரிபுடியையும் தனதுசுபாவத்தால் அதிக்கிரமித்து, அவைகளேயுந் தன்ளேத்தவிர வேறில் லாததாய்க்கொண்டு தானுய்விளங்கியதெனப்படும்.

யங- கிருஷ்ண- எ- ள்- ஆனந்த சுபாவமாந் தனது சக்தியால் சகலங்களேயும் புஷ்டிப்பித்து, சகலங்களேயு ம் அதிமோகத்துடன் தன்னிடத்திற் பிரேமை யுடைய தாகச் செய்து அவைகளேத் தன்னைத்தவிர வேறில்லா ததாக விழுங்கித் தானுய் விளங்கியதெனப்படும்.

யச- ஜனுர்த்தன- எ- ள்- சகல ஜகத்தும் தன்னுல் சிருஷ்டிக்கப்படவும் பரிபாலிக்கப் படவும் சங்கரிக்கப் படவும், அனைத்தையுந்தன்னைத் தவிர வேறில்லாத தா கக்கொண்டு தானுய் நின்றிலங்கிய தெனப்படும்.

யரு- தாமோதர- எ- ள்- சகல ஜகமும் உண்டாகியு ம் விளங்கியும் அழிந்தும், தன்வியாபகத்துக்கு வேறி ல்லாததாகத் தன்னிடத்தில்வைத்துத் தானுயிருக்கின் றதெனப்படும்.

௰௬= பங்கஜாக்ஷ-எ-ன் சகலஜீவர்களையும் சேற்றிலகப்பட்ட பிராணியைப்போல அசைவுக்கிடமின்றிச்செய்யும்படி, அஞ்ஞானமாம் பங்கத்தில் மூழ்கி அறிவில்லாததாய்ப் பவித்தும், விவேகமாந் தனதருளால் ஞானக்கண்ணுஞ் சருவவல்லமையாக அவர்களுக்குத் தன்னைவிளங்குவித்து, அவர்களையும் தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாகக் கொண்டு தானாய்த் தனித்ததெனப்படும்.

௰௭= நாரசிம்ஹ-எ-ன்-அநேக நாமரூபங்களாய்த் தோன்றிய ஜகத்தை இரண்டாமவஸ்தையிற் சிதாபாச ஜீவஞானத்தால் விளங்குவித்து, மூன்றாமவஸ்தையில் ஜகத்தையுந் தன்னையும் அறியவல்லமையில்லாதவனாய்ப் பவித்த பிராஞ்ஞனைஞ் ஜீவபோதத்தைத், தனதருளால் விளங்குவித்து, சாக்ஷியாய்நின்ற தானான தன் ஞானக்கண்ணால் அனைத்தையும் வேறில்லாததாகக் கொண்டு, தானாய் விளங்கியதெனப்படும்.

௰௮- வாராக-எ-ன்- சகலஜகத்துக்கும் மோகத்தால் முதலாகவிளங்கிய நானென்ற ஆனந்தமயகோசத்தை அநான்மப்பொருளாகநீக்கி, மேலான ஆன்மப்பொருளாய் விளங்கித் தன்னைத்தவிர அனைத்தும் வேறில்லையெனக்கொண்டு தானாய்விளங்கியதெனப்படும்.

௰௯- மத்ஸ்ய-எ-ன்- ஜடமான சகலஜகத்தையுந்

தனது திருவருளாம் பார்வையாற் பார்க்க, அனைத்தும் ஞானவல்லமையுடையதாய் விளங்கிடச் செய்து, அவ்வித ஞானவல்லமையுடைய அனைத்தும், தனது ஞானப்பார்வையாந் தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாகக்கொண்டு, தான்மாத்திரமாய்ச் சேஷித்ததெனப்படும்.

௨௰- கூர்ம-எ-ள்- அகிரிசியமான தானே கிரிசியமான அதி விரிவுடைய சகலஜகங்களாய் விரிந்து, அவைகளை அகிரிசியமான தனது சக்தியால் அகிரிசியமான தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாயடக்கிக்கொண்டு, சூக்குமமான தானாய் விளங்கியதெனப்படும். இந்நாமங்கள் யோகம் அல்லது காரணமெனப்படும்.

௨௧- கர்க்கி-எ-ள்- சகல இந்திரிய அந்தக்கரணங்களின்வேகமுடைய அடைவுக்குமுன்னமே சலனமின்றி, அவ்விடங்களில் தனது அடைவு இருக்கின்றதாகவே விளங்குவித்து, அவ்வித தனது வேகவல்லமையைத்தவிர அனைத்தின் கமனசாமர்த்தியமும் வேறில்லையெனச்செய்து, அனைத்துந் தானாய்க்கொண்டுவிளங்கியதெனப்படும்.

௧- கஜமுக-எ-ள்- தோற்றி மறையாநின்ற சகலஜகங்களின் தோற்றுதலும் மறைதலும் தன்முகமாகச் சித்தித்து, அனைத்துந் தானான தன்முகத்தைத்தவிர வேறில்லாததாகக்கொண்டு, முதன்மையான தான்மா

த்திரமாய்ச் சேஷித்தலெனப்படும்.

உ- கணேச- எ- ள்- சகலஜகங்களின் பகிரிந்திரியம் அந்தரேந்திரியமாகிய சமஷ்டி வியஷ்டியான தேவகணங்களைத், தனது சன்னிதானத்தால் நியமித்து, அவைகளைத் தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாகக்கொண்டு, தானாய்விளங்கியதெனப்படும்.

க- குமார- எ- ள்- சகலஜகங்களின் குச்சிதமாகிய அஞ்ஞானம் மாயை இவற்றைத் தனதருளால் இல்லாததாகச்செய்து, அனைத்தையுந்தானாக விளங்குவித்துத், தான்மாத்திரமாய்த் தனித்ததெனப்படும்.

உ- சுப்பிரமணிய- எ- ள்- ஜீவேசபேதத்தோடுங் கூடிய அனைத்தையு முக்காலத்திலும் வேறில்லாமற் கொண்டு, தானாகப் பிரகாசித்ததெனப்படும்.

இவ்வித நாமங்களின் இலக்கணவடிவாய் விளங்கிய நிர்க்குணப்பொருளை, ஜகமறிந்து உய்யும்பொருட்டு அவ்வித சூக்குமார்த்தங்களை ஸ்தூலமாய் அவதாரங்களிற் காண்பித்து, அதைஉபாசிக்கின்றவர்களுக்குச் சூக்குமமான தன்சுபாவத்தை அருளிச்செய்கின்றதெனத் தாற்பரியம்.

சொரூபமே ரூபமாய்விளங்குகின்றது; ரூபமேநாமமாய் விளங்குகின்றது; நாமம் ரூபத்தைத்தெரியப்படுத்தி அந்தரூபமாத்திரமாய் விளங்கிடும். அவ்விதரூப

ம் தன்னைத்தியானஞ்செய்யாநின்றசாதகர்களின்மனம் தன்னிடத்திலயிக்க,தானும் சாதகர்களின்மனதோடும் லயித்துத், தன்னுதாரமான ஞானசுபாவமாகத் திரிபுடி யற்றுவிளங்கிடும். அப்பொழுதுசாதகர்களின் தியான சாதனமான மனதிற் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசனுஞ் ஜீவசைதன்னியம், அதிஷ்டானத்தைத்தவிர வேறில்லா ததாகக்கொண்டு அதிஷ்டானமாத்திரமாய் விளங்கி அதிஷ்டானத்தினருளால் விழித்தபின், அதிஷ்டானமா ண நாமே ரூபமாயும் நாமமாயும் நம்மைத் தியானிக்கும் மனம் சீவன்களாயும் தோற்றிவிளங்கினோம் ஆகையால் நம்மைத் தவிர முக்காலத்திலும் வேறில்லையென அருளிச்செய்திடும்.

மேலும் சொரூபத்துக்கு எவ்வளவுமகிமையிருக்கிறதோ ? அவ்வளவு மகிமைரூபத்துக்கும் நாமத்துக்கும் இருக்கவேயிருக்கிறது. அதெப்படியெனில் ? ஏகச்க்கிராதிபதியான ஒருமஹாராஜா தான் அரண்மனையில் தூங்குங் காலத்தில் சொரூபமாத்திரமாயிருக்கின்றான்; அந்தசொரூபத்தை மஹாராஜாவென்பதற்குத் தடையில்லை; நான் தூங்கினேனென்று மஹாராஜாவாற்சொல்லப்படுவதால். அவனே விழித்தபின் சிங்காசனத்தில் உடலான ரூபமுடையவனாய் மஹாராஜாவென்று உபசரிக்கப்படுபவனாய்க் காணப்படுவதால்,

அவனது சொரூபத்துக்கும் சொரூபமுடையவனது உடலுக்கும் பேதம் நினைக்கத்தக்கதில்லை: அப்படியே அவனது நாமாங்கிதமாயுள்ள முகர் அல்லது முத்திரைக்கும் பேதம் நினைக்கத்தக்கதில்லை; மூன்றுக்கும் ஒன்றுபோலவே உபசாரஞ்செய்யத்தக்கதுதான்.

மேலும் நாமாங்கிதம் முகருக்கு மகிமையதிகமாகவுங்கூறப்படலாம்: எப்படியெனில்? அரசனது சுபாவமும் அவனது ரூபமும் ஜகத்துக்குத்தெரியாதிருந்தபோதிலும், அவனது முகரால் அவனது ஸ்திதி அறியப்பட்டு அந்தமுகரை அவனைப்போலவே மானிப்பதாகக்காணப்படுவதால், முகருக்கு மகிமை அதிகமெனக்கூறுதலெப்படியோ? அப்படியே தேவர்களுக்குந்தேவராகிய மஹாதேவரது சொரூபமும் ரூபமும் அவரது நாமத்தால் தெரியவேண்டியதிருப்பதால், நாமத்துக்கும் அவரது ரூபத்துக்கும். அவரது சொரூபத்துக்கும் பேதமில்லையெனவும்; அவைகளைத்தெரிய உபகாரஞ்செய்வதில் நாமத்திற்கு ஆதிக்கமெனவும் கூறத்தக்கது. ஆகையால் பரமசிவத்தினது சுபாவத்தை அடையவேண்டுங் கருத்துடையவர்கள், அவரது திருநாமத்திலும் அவரது ரூபத்திலும் அதிகபத்தியுடையவர்களாயாகவேண்டும்.

முற்றிற்று

பதின்மூன்றாவது

பஞ்சவக்திரவிளக்கமுறைத்த

பிரகரணம்

பிரமா விஷ்ணு ருத்திர ஈசுர சதாசிவம் என்னும் ஐந்துதத்துவங்களையும், "ஈசான தற்புருஷ அகோர வாமதேவ சத்தியோஜாதமென்னும்,, ஐந்துமுகங்களாகத் தரித்துவிளங்கிய பரமசிவத்தைத், தனதுஇருதயகமலத்தில் அநுசந்தானித்து, அவ்வித பரமசிவத்துக்கும் ஜகத்திற்குமுள்ள ஐக்கியவிசேஷத்தால் சுவாநுபவத்தையடைந்து, சாதுக்கள்விளங்குந்தன்மையாவது.

பஞ்சதத்துவங்களாய் விளங்கிய பஞ்சமுகமுடைய பரமசிவத்தை இருதயத்திற்றியானித்து, அதில் தற்புருஷமுகம் நிவிர்த்திகலையுடைய பிரமாவானதால், அவ்வித உபாதியையுடைய அம்முகத்தைச் சகலமான கந்தம்பொருந்திய பிருதுவிதத்துவத்திற்கு அதிஷ்டான தேவதையாக விசாரித்து, ஒருகண்ணாடியில் பட்டணம்பிரதிபலிக்கின்றதுபோல, அம்முகத்தில் யாவத்பூமியும் அடங்கிவிளங்குவதாய் அநுசந்தானித்து, அவ்விதபூமிக்கும் அம்முகத்திற்கும் அபேதத்தையாலோசித்து, அப்படியே ஜலதத்துவத்தை வாமதேவமுகத்திலும் அக்கினிதத்துவத்தை அகோரமுகத்திலும் வாயுத்த்து

வத்தைத் தற்புருஷமுகத்திலும் ஆகாசதத்துவத்தை ஈசானமுகத்திலுமாக ஐக்கியஞ்செய்து, அவ்விதபஞ்சமுகருடைய பரமசிவத்தை அபேதமாய்த் தன்னைத் தவிர வேறில்லையெனப் பஞ்சகோசாதீதனாகத் தியானித்து, தன்துபிரகாசத்தினாலேயே தனதுபஞ்சேந்திரியங்களும்விளங்குவதாக அறிந்து, தனதுபஞ்சமுகத்தின் வல்லமையே ஒவ்வொரு இந்திரியங்களின் வல்லமையாய் விளங்குகின்றதென அறிந்து, அவ்விதவல்லமைகளால் பிரமாண்டத்தை வியாபிக்குங்காலத்தில் ஈசானதத்துவமாகிய சுரோத்திரேந்திரியவிருத்தியிற் பிரதிபலித்த தனதுசைதன்னியத்தால், வியாபகமுடைய் பிரமாண்டத்தில் இடைவிடாத்தன்மையாய் விளங்குகின்றஆகாயம் சத்தகுணமுடையதாகையால்ஆகாயமிருக்குமிடமெல்லாம் சத்தமிருக்கவேண்டுமாகையாற்சத்தத்தைத்தவிர ஆகாயம்வேறில்லையெனநிருணயித்து, அவ்விதபிரமாண்டத்தில் உள்ளும்வெளியும்வியாபித்திருக்கின்றபடிசத்தத்தை அநுசந்தானித்து, அவ்விதபூரணநாதத்தைச் சுரோத்திரேந்திரிய விருத்தியால் வியாபித்து, அவ்விதசத்தத்தை ஆகாயநிஷ்டகாரியசாந்தியதீதகலையாகவும் அவ்விதசுரோத்திரேந்திரியவிருத்தியை ஈசானதத்துவநிஷ்டகாரணசாந்தியதீத கலையாகவும், அவ்வாறு இரண்டுவிதமாகத்தோற்றிக் காரியகாரணமாய்

விளங்கிய சாந்தியதீதசக்தியைத் தவிர சத்தமும் சத்த்தைவிளங்குவிக்கின்றவிருத்தியும் வேறில்லையெனத் தெளிந்து, அவ்விதசக்தியும் சக்தனானநம்மைத்தவிரவேறில்லையெனஅநுபவிக்க, ஈசானதத்துவமும் அதின்சக்தியானசாந்தியதீதகலையும் நம்மைத்தவிர வேறில்லையென அநுபவத்திற்குவரும்.

அப்படியே தற்புருஷ தத்துவமாகிய தொக்கிந்திரியமும் சாந்திகலையும் சகலபிரமாண்டங்களிலும் உள்ளும் வெளியும் வியாபித்த ஆகாயத்தில் உள்ளடங்கிவிளங்கிய ஸ்பரிச குணமுடைய வாயுதத்துவத்தைஸ்பரிசகுணமாத்திரமாக அறிந்து அவ்வித வியாபகஸ்பரிசத்தை உள்ளபடி, அநுசந்தான விசேஷத்தால் அநுசந்தானித்து, தன் தேகத்தில் ஸ்பரிச குணத்தைத் தொக்கிந்திரியம் வியாபித் தறிவதுபோல, தியானித்த வியாபகமுடைய ஸ்பரிச குணத்தைத், தனது தொக்கிந்திரியத்தால் வியாபித்தறிய, வாயுவில் ஸ்பரிசகுணமாய் விளங்கிய காரியரூபசாந்திகலையும் தொக்கிந்திரியவிருத்திரூபமாய் விளங்கித் தற்புருடத்தின்காரணரூபசாந்தி கலையும் வியாபகமாய் அநுபவிக்க, அவ்வித சக்தியும் சக்தனான நம்மைத்தவிர வேறில்லையென அநுபவத்திற்குவரும்.

அப்படியே அகோரதத்துவமான நேத்திரேந்திரியத்

தால் பிரமாண்டகதில் வியாபகத்தன்மை யுடையவாயு தத்துவத்திலுள்ளடங்கிய அக்கினி தத்துவத்தை ரூப குணமாக ஆலோசித்து, அவ்விதரூபத்தைத்தவிர அக்கினிவேறில்லையென அறிந்து, அவ்விதரூபத்தைத்த குந்தபடி வியாபகமாய் அநுசந்தானித்து, வியாபித்த நிய அவ்வித இந்திரிய விருத்தியில் விளங்கிய அகண்டரூபத்தைக் காரியரூப வித்தியாகலையெனவும், அதை விளங்குவிக்கின்ற இந்திரியவிருத்தியை அகோரதத்துவத்தின் காரணவித்தியாகலையெனவும் அறிந்து, அவ்வித இரண்டுசக்தியும் சக்தனுகிய நம்மைத்தவிர வேறில்லையென அநுபவத்திற்குவரும்.

அப்படியே வாமதேவதத்துவமான ரசனேந்திரியத் தால்பிரமாண்டத்தை, உள்ளும் வெளியும் வியாபித்த அக்கினிதத்துவத்திலுள்ளடங்கிவிளங்கிய அப்புதத்துவத்தை, ரசகுணமாக நிருணயித்து அவ்விதரசத்தை எங்கும் நிறைவுடையதாய் அநுசந்தானித்து, அவ்விதபூரணமாய்விளங்கிய ரசத்தை வியாபித்தறிய அவ்வித இந்திரியவிருத்தியில் விளங்கிய இடைவிடா நிறைவுடைய ரசகுணத்தைக் காரியரூப பிரதிஷ்டாகலையெனவும், அதைவிளங்குவியாநின்ற இந்திரிய விருத்தியை வாமதேவத்தின் காரணரூப பிரதிஷ்டாகலையெனவுந் தெளிந்து, அவ்வித இரண்டு சக்தியும் சக்த

ஞன தன்னைத்தவிர வேறில்லையென அநுபவத்திற்கு வரும்.

அப்படியே சத்யோஜாதமான ஆக்கிராணேந்திரியத்தால் ஜகத்தை வியாபித்து விளங்கிய ஜலதத்துவத்தில், உள்ளடங்கி விளங்குகின்றதான பிருதுவி தத்துவத்தைக், கந்தத்தைத்தவிர வேறில்லையென நிருணயித்து, அவ்விதகந்தத்தை அநுசந்தான விசேஷத்தால் வியாபகமாய் அநுசந்தானித்து, அவ்வித வியாபக கந்தத்தை வியாபித்தறிய அவ்வித இந்திரிய விருத்தியில் விளங்கிய கந்தகுணத்தைக் காரியரூபநிவிர்த்திகலையெனவும், அதை விளங்குவிக்கின்ற இந்திரிய விருத்தியைசத்யோஜாதத்தின் காரணரூப நிவிர்த்திகலையெனவும், அறிந்து அவ்விதஇருகலையாய் விளங்கிய சத்தியும் சத்தனுன் தன்னைத்தவிர வேறில்லையென அநுபவத்திற்குவரும்.

இனித் தனது தூலசரீரமுதல் சகல தூலசரீரத்தோடுங்கூடிப் பாஞ்சபௌதிகபஞ்சபூதங்களாய் விளங்கிய சகல ஜகமும், பஞ்சேந்திரியங்களாய் விளங்கிய ஈசானுதிதத்துவங்களைத்தவிர வேறில்லையென்று, "அவ்விதபஞ்சதத்துவங்களாய்,, விளங்கிய பஞ்சேந்திரிய விருத்திகளாம்பஞ்சகலைகளென்ன, அவ்விதகலைகளில் சத்தனுய்விளங்கிய ஐந்து பேதமுடையசத்தனென்ன,

இவற்றின் ஐக்கிய விவரமாவது.

கந்தகுணமானது பிருதுவிரூபமானதால், அப்பிருதுவி ஜலத்தினிடமாய் விளங்குவதால், அவ்வித ஜலம் ரசரூபமானதால், அவ்விதரசத்தைத்தவிர கந்தமும் வியாப்பியமானதால், இல்லாததாய்க்கொண்டு ரசத்திலடங்கிடவிளங்கும், அவ்விதகந்தத்தை வியாபித்த காரணநிவிர்த்திகலையும், அதின் சக்தனை சத்யோஜாதமென்ற ஆக்கிராணேந்திரிய சைதன்னியமும், ரசத்தோடுங்கூட வாமதேவதத்துவமான ரசனேந்திரியத்தின்விருத்தியாங் காரணபிரதிஷ்டா கலையையுடைய சக்தனும் இந்திரிய சைதன்னியத்தில் அடங்கி நிற்கும்.

அப்படியேகாரண சாந்தியாதீதகலைவரையும் அடங்கிட விளங்கும், இந்திரிய விருத்திகளாங் கலாபேதங்களில்லாததாய்க்கொண்டு ஜகமும் மூக்காலத்திலும் இல்லாததாகவே ஆகிவிடும். இவ்வித இந்திரியரூப பஞ்சகாரணகலைகளு ம், சப்தாதிரூபபஞ்சகாரியகலைகளும், ஜகத்தோடுங்கூட இல்லாவிடில் அந்தக்காரணமும் மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் இந்த நான்குக்கும்,, ,,இந்திரியங்களின் இடமாக விளங்கிய பஞ்சகலைகளைத்தவிர தங்களுக்கு,,வேறு வல்லமைகள் இல்லாத்தினால் சக்தியற்று அவைகளும் இல்லாததுகளாகவே

ஆகிவிடும்.

மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரமாகிய நான்கும் இல்லாவிடில், அந்தக்கரணம் வியாபாரசூனமாய்க்கொண்டு இல்லாததாய் நசித்திடும்; நசிக்கவே அபார கருணாசாகரமாகிய தியானத்தில் அநுபவிக்கப்பட்ட பஞ்சமுகமுடைய பரமசிவமும், கருணையால் அகண்ட சச்சிதானந்த கனமான கூடஸ்தஞான மாத்திரமாய் விளங்கி, தியாதாவைத்தவிர வேறில்லாததாகவே அநுபவிக்கப்படும்.

பின்பு அதிஷ்டான சச்சிதானந்தஞானமாத்திரமாய் விளங்கிய பரமசிவமாகியதான் விழிக்குங்காலத்தில், முன் உபாசனாகாலத்திற்கண்ட ஜகம், காரியரூபபஞ்சகலை, காரணரூபபஞ்சகலை, அவைகளின் ஐக்கியம் ஐக்கியத்தால் மனோபுத்திசித்தாகங்காரம் அந்தக்கரணம் இவற்றின் இல்லாமை, சகுண தியானகாலத்திலும் இப்பொழுதும் அவைகளின் விளங்குதல், தியானத்தில் சகுணமாய் விளங்கிய பஞ்சமுகப்பரமசிவம், அனைத்தும் அதிஷ்டானஞானரூபகூடஸ்தவியாபகப்பரமசிவமாம் தன்னைத்தவிர வேறு காணப் படாததினால், தன்னைத்தவிர வேறில்லையென அநுபவித்து, பெருங்கருணைக்கடலாகிய பரமசிவத்தின் காருண்ணியத்தைப் பராமாச்சரியத்தோடும் ஸ்துதிக்க அப்படியே நித்தியானந்

தத்திருப்தர்களாய் ஆகின்றார்கள்.

முற்றிற்று.

பதினொன்றாவது

தியானாநுபவமுறைத்த

பிரகரணம்.

தன்னுடலை இரத்தமாங்கிசாதி இல்லாத சர்வாவயவங்களோடுங்கூடிய தேகாகார விருத்தி மாத்திரமாகச் சுத்திசெய்துகொண்டு, அவ்வித விருத்தி மாத்திரமாயுள்ள தேகத்தின் இருதயத்தில் எட்டிதழுடைய இரத்தினமயகமலத்தைத் தியானித்து, அதின்மத்தியில் அநேககோடி சூரியப்பிரகாசமாயுள்ள அபாரகருணாகரனையும்நீலகண்டனையும் சந்திரசூடனையும் உமையொருபாகனையும் கங்காதரனையும் விளங்குகின்ற நடராசமூர்த்தியை, சத்தியசங்கற்பத்தால் தியானித்து, சோடசோபசாரஞ்செய்து, அவரைச் சருவஞ்ஞனாகவும் சருவேசுரனாகவும் சருவகாரணனாகவும் சச்சிதானந்தனாகவும் ஸ்துதிசெய்து, அக்காலத்தில் ஆனந்தபாஷ்பாதியால் மனமுருகி, சுவாநுபவவிசேஷத்தால் விருத்தியாகாரதன்னுடலைத்தவிர மற்றுள்ள சகலபிரமாண்டத்தையும் அதனுள்ளடங்கிய வஸ்துக்களனைத்தையும் பஞ்சபூதாம்சங்

களையும் பிரித்து இல்லாததுகளாகச் செய்து, சுத்தஸ்படிக சங்காசமாய் விளங்கிய விருத்திரூபமான வஸ்துக்களைத்தோடுங்கூடிய பிரமாண்டத்திற் பிரதிபிம்பித்து விளங்கிய நடராசமூர்த்தியை எல்லாவிடத்திலும் தன்னிடத்திற் போல எங்குமுள்ளவனாக அறிந்து; அவனது பிரகாசத்தினாலே சகலங்களும் பிரகாசிக்கின்றதாகவும், தான்முதலிய சகலங்களுக்கும் நாமென்றதின்பொருள் அவனென்னவும், அவனைத்தவிர வேறில்லையெனவும், அறிந்து அவனது திருநடனத்தில் அதிர்ந்திலங்கும் ஒளியால் தனதுதேகமுதற்சகலஜகமும் மறைபட்டு அப்பிரகாசத்தைத்தவிரவேறில்லாததாக வும் அநுபவிக்கப்பட, மின்னொளியிற் கண்ணொளிபறிபட்டுவிளங்காததுபோல மனம் அவ்விதபூரணப்பிரகாசத்தைஎதிரிட்டுப்பார்க்குந் திறமையில்லாததாகக்கொண்டு அவ்விதபூரணப்பிரகாசத்தில் இல்லாததாகவே லயித்திடும்: மனம்லயித்திடில் திரிபுடியில்லாததினால் முன் உபாசனைகாலத்தில் பூரணப்பிரகாசத்தோடும் விளங்கிய அபாரதயாசாகரனாயுள்ள நடராசமூர்த்தியும் தனதுகருணையால் அவ்வித பக்தனைத்தவிர வேறில்லாதவனாய்க்கொண்டு அதிஷ்டானஞானமாத்திரமாகவேவிளங்கிடத்தெரிவான்.

பின்பு அவ்விதபக்தனாகிய தான் சமாதிசுகத்தினின்

றும் விழிக்குங்காலத்தில் சகலஜகங்களென்ன, அதுகளில் தனதுடலிற் போலவிளங்கிய நடராசமூர்த்திகளென்ன, அதுகளின்பிரகாசத்தில் ஜகம் இல்லாததாக மறைபட்டுப் பிரகாசமாத்திரமாய் விளங்கிய பூரணப்பிரகாசமென்ன, அதில் இல்லாததாகி யொழிந்தமனோலயமென்ன, பின்பு இருக்கின்றதுபோலுதித்த மனமென்ன, அனைத்தும் சச்சிதானந்தகனமாய்ச் சமாதியநுபூதியில் விளங்கிய அதிஷ்டானஞானரூப நிர்க்குணநடராசன்தானாகவே காணப்படுவதால், தன்னைத்தவிர அனைத்தும் மூக்காலத்திலும் வேறில்லவேயில்லையெனத் தான்மாத்திரமாய்ச் சேஷித்து இவ்விதபதவியை அருளிச்செய்த நடராசனது கருணையை என்னசொல்லுவோமெனமகிழ்ந்திட சம்புசங்கரவென மொழிதழுதழுத்திட அப்படியே அதிஷ்டானமாத்திரமாய் ஆனந்தக்கடலாடுதல் சித்தித்திடும்.

முற்றிற்று.

பதினைந்தாவது

விபூதிமகிமையுரைத்த

பிரகரணம்.

விபூதியானதுமகத்தெனவும்மத்திமமெனவும்லெகு

வென்வும் மூவகைப்படும்: அவற்றில் மகத்துவது அநேககோடி பிரமாண்டமாய் விளங்கிய சீவேசபேதமுடைய இப்பிரபஞ்சைசுவரியம்,, "எந்தச்சச்சிதானந்த சுபாவமான வஸ்துவின் தானை ஐசுவரியமகிமாவிசேஷத்தால்,, முக்காலத்திலும் நிஷேதியாமல் நிஷேதித்ததாகச் சுயம்விளங்குகின்றதோ? அதுவேயாம்.

மத்திமமானது முக்கியமெனவும் சாமானியமெனவும் இருவகைப்படும்: அவற்றில் முக்கியமாவது நானாபேதமுடைய ஜடமான இப்பிரபஞ்சத்தை * உளர்ணநாபிபோல தானே அபின்னநிமித்தோபாதானனாய்க்கொண்டு சிருட்டித்து, அதில் சீவரூபனாயும் அந்தரியாமிரூபனாயும் அநுப்பிரவேசித்து அவ்விதசீவசுபாவமான ஜகத்தை அஸ்வதந்திரஐசுவரியமுடையதாய்,, "அந்தரியாமிஸ்வரூபமான ஸ்வதந்திரஐசுவரியமுடைய தனது ஐசுவரியத்தால்,, மேவிச், சருவசாக்ஷியாய்ச் சருவசம்பூரணமாய் விளங்கிய சவிசேஷப்பிரமசைதன்னியமேயாம். சாமானியமாவது பரதந்திரமான ஜாக்கிர சொப்பன சுழுத்தி இவ்வவஸ்தைகளில், அபிமானமுடைய சீவசைதன்னியத்தின் ஐசுவரியமேயாம்.

லெகுவாவது அதிஷ்டானமான பரமேஸ்வரனை அடைந்துய்யும்பொருட்டு சாதனமாக வேதங்களிற்கூறிய விபூதியேயாம்.

---

* உளர்ணநாபி = சிலந்திப்பூச்சி.

* விபூதியென்றதின்பொருள்(விகேதா) (பூதிகி; விபூதி. எவனது ஐசுவரியத்தை அபேக்ஷித்து மற்ற ஐசுவரியங்கள் ஐசுவரியங்களையல்லவோ? அதுவெனப்படும். (விசேஷேண) (பூக்கி) விபூதி. எவனது ஐசுவரியம் எல்லாஐசுவரியங்களுக்கு மேலானதோ! அதுவெனப்படும்.

இப்பொருளுடைய விபூதியில் சாதனவிபூதியென்பது சுருதிகள் சொல்லிய மந்திராதிசாதனங்களால் பசுவின் மலத்தை நீற்றி, அதில் நாசமில்லாத சுத்தவெளிவான நீற்றைப் பிரமபாவனையாற்பாவித்துத் தரித்திட, சீவன் மோக்ஷமுடையவனாகின்றானெனக்கூறியது. இவ்விபூதி ஸ்தூலம் சூக்ஷ்மம் காரணம் என்றுமூன்று பேதமுடையதாகும்; அவற்றில் ஸ்தூலமாவது பாசுபதவிரதம் சீரணவிரதம் சிவவிரதம் விரதம் தவசு, என்றுஇவ்விதமான அநேகபேதங்களாகப் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

சாதனதிரவியத்தின் வரலாறு வேதத்திற்சொல்லியதெவ்வாறெனில்; கிரியையிற்சொன்னபடி குண்டமண்டபாதிநிருணயம்பண்ணி, அதில் அக்கினிப்பிரதிஷ்

---

* விபூதியெனினும், ஐசுவரியமெனினும், திரவியமெனினும் அமையும்.

டாபனஞ்செய்து, அதில்எங்கும் இடைவிடாத்தன் மையுடைய பரமசிவத்தை மந்திராதிகளினற் பாவித்து,அதில் தத்துவஹோமங்கள் செய்து, அதிற் கோமயபிண்டங்களைச் சிவபிண்டங்களாக மந்திராதிகளாற்பாவித்துஹோமஞ்செய்ய, அவ்விதசிவபிண்டத் துக்குமுன் அக்கினியிற்பாவித்த பரமசிவத்துக்கும் மந்திரவிசேஷங்களால் ஐக்கியத்தைப்பரமகுருக்கள் மூகமாகவிசாரித்து, அவ்விபூதியைச் சச்சிதானந்தகனமாம்பரமசிவத்துக்குவேறில்லாததாகவெண்ணி உத்தூளன திரிபுண்டரங்களாகத் தரித்திட, சகலபாவங்களுநீங்கி மேலான விபூதியின்பொருளையுடையதத்துஞ் சித்தசுத்தியுடையவனுய்ப்பவிப்பான் என்பதுதான்.

கோமயமென்பதுபசுவின்மலமானதால், பசுவென்றுல் உலகத்தில் கோவினிடத்திற்பிரசித்திபோல சீவனுங்குறிக்கப்படுவதால், சீவனதுமலம் அஞ்ஞானமாகையால், அவ்வித அஞ்ஞானத்தைச்சுட்டிட ஞானைசுவரியங் தானுகப்பிரகாசிப்பதால், அவ்விதப்பொருளைத் தெரிவிக்கும்பொருட்டு ஸ்தூலமாகக்கூறியது; அவ்வித ஓமத்தின் மந்திரார்த்தம் சருவசம்பூரணமாக விளங்கிய சவிசேஷப்பிரமசைதன்னியமே முக்கியமெனப்படும்.

இதின்விவரம் பிருதுவி அப்பு தேய்வு வாயு ஆகாயம்,சிசம்மாங் உதிரம் மேதஸ் மச்சை அஸ்தி, சுரோத்

திரம் துவக்கு சட்சு சிங்ஙவை ஆக்கிராணம், வாக்கு பாதம் பாணி பாயுரு உபஸ்தம், ஜாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி, விஸ்வன் தைஜஸன் பிராஞ்ஞன், ஆணவம் மாயிகம் கார்மிகம், இவ்வித உபாதிகளையுடைய பசுவானவன்மலத்தை நீற்றுவித்து, ஸ்வப்பிரகாசபரியாம்பரமசிவ விளங்குதலைத்தவிர வேறில்லாத தாகக்கொண்டு விளங்கும்படி அருள்செய்ய வேண்டுமென்று, ஈசனை வேதவிதிப்படி ஓமவிசேஷத்தால் வணங்கிட வணங்குவோன் பக்திக்குத்தக்ககாக ஈசன்தனதுகருணையால் அப்படியே அருள்செய்கின்றான்.

இவ்விதவிபூதி தாரணவிதி யெவ்வாறெனில்? சச்சிதானந்தசுபாவமாய் எங்கும் இடைவிடாநிறைவுடைய சருவதயாபரனை பரமசிவமே விபூதியிற் பாவிக்கப்பட்டிருப்பதால், அதிற் பரமசிவத்தை அபேதபுத்தி செய்து இவ்விதவிபூதியே பஞ்சபூதங்களும்பஞ்சவிஷயங்களும் தசேந்திரியங்களும் சருவசீவர்களும் சருவமுமெனவும், பரமசிவமாம்விபூதியைத்தவிரச் சருவமும் வேறில்லையெனவும் பாவித்து, அப்பரமசிவம் அகண்டமானதால் நகமுதற்சிரசுவரையிலும் வியாபித்திருப்பதாகப்பாவித்துப், பாவிக்கப்பட்டவிபூதியையுத்தூளனஞ்செய்து, அகண்டபரமசிவத்தில் முக்குணம் மும்மூர்த்தி முச்சீவன் மும்மலம் மூன்றுசக்தி மூன்

றக்கினி மூன்றொளி மூவுலகம் முத்தொழில் எல்லாந் திரிபுடியுடையதாய் மூன்றுபேதத்தன்மையாய்த் தோற்றி விளங்குவதால், அவ்விதமான அனைத்தும் ஆதேயமெனவும், முற்கூறிய அகண்ட பரமசிவமே ஆதாரமெனவும், முடிவில் எல்லாம் பரமசிவமாம்ஞானக்கினியால் நீற்றப்பட்டுப்போவதாலும் அவ்வித நீற்றினால் உத்தூளனத்தின் பேரில் திரிபுண்டரத்தை மேற்சொன்ன பாவனைப்பிரகாரம் பாவித்து பக்தியோடுந் தரித்திடவேண்டும். இதுபதினைந்து பேதமுடையதாகலாம் அவைகள் ஜாதி சமயங்களில் உபகாரம்.

மத்திமத்தில் சாமானிய திரவியோற்பத் தியானது சாமானியசாமானியமெனவும் சாமானியமுக்கியமென வும்இரண்டுபிரிவுடையதாகும். அவற்றில் சாமானியசாமானியமாவதுதொண்ணூற்றாறு அங்குலமுடைய சரீரத்தில் மத்தியபாகமாகிய மூலாதாரமுதற் சகஸ்திராரம்வரை ஆறாதாரங்களும் குதத்துக்குமேல் சிரசுவரை விளங்குவதால், அவ்வித ஆதாரங்கள் இடைபிங்கலை இவ்விரண்டிற்கும் மத்தியான சுழிமுனைநாடியைப் பற்றிவிளங்குவதால், அவ்வாதாரங்களில் பிரமவிஷ்ணு ருத்திரமகேஸ்வர சதாசிவ விந்து நாதம் பரை சிவம்வரை ஒன்பது தத்துவம்,“ சூக்ஷமாதாரம்மூன்றோடுங்கூடிய சடாதாரங்களுக்கு,, அதிஷ்டானதேவதைகளாய்

விளங்குவதால் இவ்வித தேவதைகளைக் குருமுகமாக மேற்சொன்ன ஆதாரங்களில் அடையோகசகித்தியானமார்க்கமாயாவது, கேவலதியானமார்க்கமாயாவது, உள்ளபடிஅறிந்தநுபவித்து, அத்தேவதைகளையுடைய ஒவ்வொருதத்துவத்தையும் மேலான ஒவ்வொருதத்துவத்தில் ஒடுங்குவித்து, மூலாதாரத்தினின்றும் மூலாக்கினியை உத்தீபனஞ்செய்து, அவ்வித அக்கினியினால் பஞ்சபூதங்களையுந்தகிப்பித்துப், பின்புசொரூபமான பரமசிவமாம் அமுதத்தால் சகஸ்திராரத்தினின்றுஞ் சிரவிப்பித்து, பஞ்சகோசபஸ்மங்களை ஆப்பிலாவனஞ்செய்து, அதினின்று ஸ்தூலசரீரோற்பத்திசெய்து, அதிற்சடாதாரம்பொருந்திய சூக்ஷ்மசரீரத்தோடும் அநுப்பிரவேசித்து, அச்சிவத்தினின்றுஞ் சீவகலையைப்பிரித்து, ஸ்தூலசரீரத்தில் வியாபகஞ்செய்வித்து, அவ்விதசீவனை தனது ஆணவம் மாயிகம் கார்மிகம் என்ற பிரமக்கிரந்திவிஷ்ணுக்கிரந்தி ருத்திரக்கிரந்தி இவைமுதலான சீவதிரோதாயகசக்திகளை அகிருக்குமமாய் அநேககோடிசூரியப்பிரகாசமாய் விளங்கிய குண்டலிசக்தியான சீதகலையாற் பேதித்து, அத்திரோதான் நீங்கியசீவனைச் சகஸ்திராரத்திற் பரமசிவத்தில் ஐக்கியப்படுத்தி, அச்சக்தியும் அதில் ஐக்கியப்படத் தேகவாசனைநீங்கித் தி

ரிபுடியற்றுச் சமரசானந்தகனமாய் அநுபவத்துக்குவ ரும்; அவ்வித சிவானந்தவிபூதியால் சீவனுன் தான் சீ வோபாதிநீங்கிச் சிவோபாதியாக விளங்கத்தெரிவதே யாம். இது வேதத்திற்சொல்லியபடி யோகசம்பிரதாய த்தாற்கூறியது.

சாமான்யமுக்கியதிரவியோற்பத்தியாவது இருபத் துநான்குதத்துவமுடைய ஸ்தூலதேகத்தைப் பதி னேழுதத்துவமுடைய சூக்ஷ்மதேகத்தில் அடக்கஞ் செய்து, அவ்வித சூக்ஷ்மதேகத்தை அவித்தையாஞ் சூன்யாகாரகாரணசரீரத்தில் அடக்கஞ்செய்து, அக் காரணசரீரத்தை விட இரண்டுசரீரமும் வேறில்லவே யில்லையென நிஷேதித்து, அக்காரணசரீரமான அவி த்தையே சீவனுன பசுவின் மலமானதால், அக்கோமய த்தைச் சுழுத்திசாக்ஷியாந்துரியசிவசைதன்னியாக்கி னியால் தகிப்பித்து, அவ்வித தக்தமாம் அவித்தையின் சாரமே சாக்ஷிபோதமாய் விளங்குவதால், அவ்விதசா க்ஷிபோதமாம் விபூதியால் தன்னை விரசனுகவும் விமீ ருத்தியுவாகவும் விசோகனுகவும் விபாவனுகவும் அறி ந்து, பின்பு சரீரத்திரயங்களையுஞ் சாக்ஷிபோதசக்தி யால்வியாபித்து, சாக்ஷிபோதமானதன்னிடத்தில் பழு தையிற்சர்ப்பம்போலக்கற்பிதமாயறிந்து, பழுதையை த்தவிர சர்ப்பம்வேறில்லையென்றறிந்துதெளிவதுபோ

ல் சாட்சியான சித்தாந்தன்னைத்தவிர சரீரத்திரயமேவே
மில்லையென்ற அநுபவோற்பத்தியெபாம்.

இனிமுக்கியதிரவியோற்பத்தியானது முக்கியசாமா
ன்யமெனவும்முக்கிய முக்கிய மெனவும்இரண்டுபிரிவு
டையதாகும்: அவற்றில் முக்கிய சாமான்யமாவது மு
ற்கூறிய சாக்ஷியாந்துரியசைதன்னியத்தைச் சுருதிகள்
சொல்லியபடி பரமசிவமாக அறிந்து, அப்பரமசிவத்
தில் சகல ஜகங்களும் அம்புதியில் அலை நுரைகள்போ
லத் தோற்றிவிளங்குவதால், அவ்விதசருவபிரவஞ்சங்
களையும் அந்தந்த நாமரூபங்களோடுங்கூட குருபதே
சத்தாற் கிடைத்த அநுசந்தானவிசேஷத்தால் விஷயீ
கரித்து. அவ்விதசகலத்திலும் புஞ்சபூதாம்சங்களை இ
ல்லாதவைகளாகப்பிரித்திடில் தத்தபடம்போல சகலங்
களும் தத்தம்நாமரூபமுடைய விருத்திகள்மாத்திரமா
ய்விளங்கத்தெரியும்: அவ்வித பின்ன பின்ன நாநாநாம
ரூபமுடைய விருத்திமாத்திரமாய் விளங்கிய பிரவஞ்
சத்தில் அந்தந்தவிருத்திகளில் பஞ்சபூதோபாதிநீங்கி
டினும், அவற்றிற் பிரதிபிம்பித்தசைதன்னியம் நாநா
பேதங்கள்போலவே விளங்கத்தெரியும்: அவ்விதபிரவ
ஞ்சசோபாதிகசமஷ்டி பிரமாண்ட விருத்தியினுள்ள
டங்கிய நாநாவுபாதியையுடைய சீவசைதன்னியங்க
ளை வியாபித்து, உள்ளும்வெளியும் ஏகாகாரமாய்ப் பூ

ரணமாய் விளங்கிய சருவசாக்ஷியானசோபாதிக பிரமசைதன்னியமாகின்ற நம்மிடத்திற்றோற்றிவிளங்கிய இப்பிரவஞ்சம் நம்மைத்தவிரவேறில்லையெனக்தெளிந்து, நாமேசகலரூபமாய்விளங்குகின்றோம் பின்னபின்னதிரிபுடியுடைய இச்சீவசைதன்னியங்களாகின்ற ஆதேயவஸ்துக்களுக்கு, நாமே ஆதாரமென்று எல்லாவற்றிலும் அகண்டாகாரவிருத்திசைதன்னியமாக விளங்கிய அநுபூதியின் உற்பத்தியேயாம்.

முக்கியமுக்கியமாவது முற்கூறிய அகண்டாகார சோபாதிக பிரமசைதன்னியத்தில் நானாகாரஜகத்பேதம் வரக்காரணமில்லாததினால், ஆதார ஆதேயவிவகாரம் விருத்தியைப்பற்றியதேயன்றி, அறிவைப் பற்றியதல்ல, அவ்விதஞானசுபாவமான பூரணதிருக்கில் திரிசியமான பிரவஞ்சவிருத்தி உற்பவிக்கவல்லமையுடையதாகாது; ஆகையால் அப்பூரணசைதன்னியமாம் பிரமத்தைத்தவிரப் பிரவஞ்சம் முக்காலத்திலும் இல்லவேயில்லையெனப் பிரவஞ்ச சூனியாகாரமாயுள்ள அகண்டாகாரஞானாநுபவவுற்பத்தியேயாம்.

மஹாவிபூதியாவது சீவேசபேதங்களுடைய பிரவஞ்சத்தின் ஆரோபாபவாதங்களை எதிரிடாமல் போதவிருத்தியின் உதவியின்றிச் சுயஞ்சொரூபமாக யாவும் அநுபவியாமலநுபவிக்கின்றதெனப்படும். இவ்வித

மஹாபஸ்மாநுபூதியின்பொருட்டு மேற்கூறிய சாதனங்கள் அதிகாரிபின்பேதத்தால் அகத்தியம் அங்கீகரிக்கப்படும்.

இவ்விதகிர்க்குணமஹாவிபூதியின்பொருட்டு கேவலம்நீருகிய பாகியவிபூதியால் என்னபிரயோசனம் ஏழையாகிய சிலர்கிரகங்கள் ஜெண்டாக்களே இல்லாதவைகளாயும், வர்த்தகரின்கிரகங்கள் வெவ்வேறுவிதமான ஜெண்டாக்கள் கட்டப்பட்டவைகளாயுமிருக்க, மஹாராஜாவின் அரண்மனை அவன்பெருமைக்குத்தக்கபடி எப்படி மேலானஜெண்டாவால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, அப்படியே சிலசமயங்கள் புண்டரமேயில்லாதவைகளாயும், சிலசமயங்கள் வெவ்வேறுவிதமான புண்டரமுள்ளவைகளாயும், காணப்பட்டிருக்க, இச்சமயம் அதின்மகத்துவத்துக்குத் தக்கபடி விபூதிதாரணத்தாற் சிறந்து விளங்குகின்றது.

ஆனல் ஜெண்டாவில் அரண்மனையைக் காண்பிக்குந் தன்மையிருப்பதுபோல இவ்விபூதியில் என்ன இருக்கின்றதெனில்? வீடடையும்படி பிரபஞ்சாபிமானத்தை நீக்கும்வல்லமையிருக்கின்றது; எவ்வாறெனில்; வீடெனபது பிரபஞ்சாதீதப்பொருள், அதுபிரபஞ்சாபிமானிகளுக்குக் கிட்டாது, பிரபஞ்சாபிமானம் நாதனது பிரசாதமின்றிநீங்காது, நாதனது பிரசாதம்

வெகுசமயங்களில் அதிகாரிக்குத் தகுந்தபடி வெகு
பேதமாகக்காணப்படுகின்றன, வீடடைய வேண்டிய
அதிகாரியின் பொருட்டுப் பிரசாதம் எச்சமயத்திலிரு
க்கின்றதென்றுலோசிக்கில்,இச்சமயத்திலேயேயிருக்கி
ன்றதென்று யாவருந் தெரிந்து, வீடடைவதற்கு இந்
தவிபூதி உன்னதமான ஜெண்டாவாயிருக்கின்றதென்று
வேதங்களில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

இதின்றுற்பரியம் சகலபிரபஞ்சங்களும் பூடிவி னீற
த்தக்கவையாயும், எல்லாம் நீறியும் தான் நீறுததாயும்,
சுத்தமாயும், எல்லாவற்றின் முடிவான வீரியமெனவு
ம், அவ்வீரியமாய்நின்ற பரமசிவம் ஸ்வப்பிரகாசஜகத்
காரணமாய்க் கொண்டெவற்றினுஞ் சுபாவமாய் விளங்
குவதால், அப்பரமசிவத்தைத் தவிர ஜகம் வேறில்லா
ததாகச் சுருதியுக்தியநுபவங்களாற் காணப்படுவதால்,
அவ்வித அநுபவமாம் வீடு பசுவாஞ் சீவனது அஞ்
ஞானமா மலம்நீறியே அடையத்தக்கதாயிருப்பதால்
அவ்விதஜகத்துக்கு அழியுந் தன்மையென்ன, வஸ்து
வுக்கு அழியாத்தன்மையென்ன,சுத்தத்தன்மையென்ன
பசுவின்மலந் தகிக்கப்படச்சித்தித்திடுதலென்ன, இவ்
ளவும் விபூதியைக் கையிலெடுத்தமாத்திரத்தில், விவே
கிகளுக்குத் தெரியவரலாம்; ஆகையால் அதற்கவ்வள
வுமகிமைகூறியது.

முற்றிற்று.

பதினாறுவது.

ருத்திராக்ஷமகிமையுரைத்த

பிரகரணம்.

ருத்திராக்ஷமென்றதின் பொருள். (ருக்கை) சம்சரா துக்கத்தை (திரவிப்பிப்பதால்) நீக்குவிப்பதால் (ருத்திரம்) அதுவாயுள்ள (அக்ஷம்) கண் எனப்படும். இவ்வித ருத்திராக்ஷம் சித்தமென்றும் சாத்தியமென்றும் சாதனமென்றும் மூன்றுவகுப்புடையதாம்.

அவற்றுள் சித்தமாவது மூக்காலத்திலும் சீவேசபேதமுதலிய இரண்டாம்வஸ்துவை எதிரிடாமல், ஸ்வயமானந்தவடிவாய் விளங்கிய அதுவெனப்படும்.

சாத்தியமாவது பிரதீதியில் ஜனனமரணாதியையுடைய துக்கசாகரத்தில் மூழ்குகின்றவனைச் சீவன் தோற்றப்பட, அவ்விதசீவனை சுருதி யுக்தி அநுபவங்களாற் சோதிக்க, ஜாக்கிரம் சொப்பனத்திலும் சொப்பனம் சுழுத்தியிலுமாயடங்கினின்றவிடத்தில், சீவன் எவ்வண்ணமிருந்தானென்னத் தூங்கிவிழித்தபின் ஆலோசிக்க, நான் ஒன்றுந்தெரியாமற் சுகமாய்த் தூங்கினேனென்று காணப்படுவதால், ஒன்றுந்தெரியாமை மௌட்டிகமானதால், மௌட்டிகமே சகலருக்குந் துக்கத்தை உண்டுபண்ணுவதால், அவ்வித அஞ்ஞானத்தால்

நேரிட்ட ஆன்மதிரோதானசுபாவமுடைய தெரியா
மையென்னும் அஞ்ஞானகாரியமான சம்சாரதுக்கசாக
ரத்தில் மூழ்குகின்ற சீவனுக்கு * ஒன்றுந்தெரியாம
ற் றூங்கினேனென்ற பிரதீதியோடு சுகமாயென்றொரு
பிரதீதியுந் தோற்றுவதால் அவ்வித ஆனந்தாநுப
வம் ஜடமாயின் விளங்கத்தகாததினால் அவ்வநு
பவத்தைச் சித்தெனக்கூறலாம்; இருந்ததேவிளங்
கவேண்டுமாகையால் அவ்வநுபவத்தைச் சத்தென்
றுங் கூறலாம்: இவ்வஸ்து சச்சிதானந்தமாயிடினும்
சுழுத்தியில் விருத்தியில்லாததினால் விழித்தபின், வி
ருத்தியிடமாய் ஆனந்தசொரூபம் அநுபவத்துக்கு வ
ருவதால், ஒருபொருளையு முன்னிலை கொள்ளாமல் வி
ளங்கிய அறிவுசீவனுக்குவாசனையிலில்லாததினால், சுட்
டிய அறிவையே அறிவெனக் கொண்டிருப்பதினால்,
விழிக்குங்காலத்தில் ஜகசூனியாகாரவிருத்தியிற் பிர
திபிம்பித்த சைதன்னியம்,, “அவ்விருத்தியின் வாசனா
ரூபமான ஏகதேசாம்சத்திற் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாச
னுக்கு,, ஒன்றுந்தெரியாமையாகிய அஞ்ஞானமாக அ
பிப்பிராயப்பட, அவ்வித அபிப்பிராயமே,, “ஒருவிருத்

---

* ஒன்றுந்தெரியாமலென்றது — சுகாநுபூதிதவிர மற்
றியாதொரு பிரதீதியுமில்லையென்று ருசுவாதல்.

தியிற் பிரதிபிம்பித்த கூடஸ்த சைதன்னியத்தை, விருத்தியில் உள்ளடங்கிய வாசனையால் * இருவகையாகக் காண்பிக்கக் காரணமாய்நின்ற, அஞ்ஞானமாக விளங்க, இவ்வித சிதாபாசனுக்கு அஞ்ஞானத்தால் நேரிட்ட சம்சார துக்கநிவிர்த்தி கிடைக்கும்பொருட்டு, ஒன்றுந்தெரியாமற் றூங்கினேனென்ற பிரதீதி பிராந்தியாற் றோற்றியது தானென நிஷேதிக்க வல்லமையுடைய சுகமாயென்ற ஆனந்தாநுபூதி அபாதிதமாய்க் கூடவேகாணப்படுவதால், அவ்வானந்தாநுபூதியால் அஞ்ஞானம் வரக்காரணமில்லையென நிஷேதித்திடில் அம்மறைவுநீங்கிடும்; அம்மறைவு நீங்கிடில் சுகமாத்திரஞ் சேஷிக்கும்; ஜடமெல்லாம் அழிவுடையதாகையால், அவையெல்லாம் துக்கசுபாவமுடையதெனப்படும்; அழிவில்லாமல் என்றுமொன்றுபோலுள்ள இயல்பான சித்தே ஆனந்தமெனப்படும்; அவ்விதசச்சித

---

* இருவகையென்பது — வாசனையைஉள்ளடக்கியவிருத்தியில் விருத்திமாத்திரத்திற் பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியத்தை அந்தரியாமியெனவும்; அவ்விருத்தியில் அவ்விருத்திக்குவேறில்லாததாகக்கொண்டு அதிலுள்ளடங்கிய சருவாகாரபீஜகிராகாரமாகிய வாசனாமாத்திரத்திற் பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியத்தைப் பற்றிச்சிதாபாசனெனவும்படுவது.

னந்த சுபாவமாந் திருக்கருபவத்தைத் தவிர, வேறொ ன்றுக்கும் சம்சார துக்கத்தைநிவிர்த்திக்கும் வல்ல மை காணப்படாததினால், அத்திருக்கணையே சாத்திய ருத்திராக்ஷமெனக்கூறியதாம்.

சாதனமாவது அவ்விதருத்திராக்ஷமான தன்சுபாவ த்தை அடையவேண்டித், திரிபுரசங்காரகாலத்தில் ரு த்திரனது ஞானாக்கினிசுபாவமான நேத்திரத்தினின் றும், ஆனந்தாமிர்தவிந்து பூமியில்வீழ, அதினின்று ம் உண்டானதாகச்சாஸ்திரங்களிற் காணப்படுவதால் அவ்விதருத்திராக்ஷமேயாம்.

இதின்தாற்பரியம் சகலமான சருவஜகங்களின் அ வஸ்தாத்திரயங்களான முப்புரங்களையும், தானே சகு ணரூபமாயாவது, மானுடச்சட்டைசாத்தியதுபோற் றோன்றியகுருவடிவமாயாவது, தன்சுபாவமான அரு ளாலாவது,சருவசாக்ஷியான அகண்டாகாரதிருக்கருப வத்தாலே சம்சாரதுக்கநிவிர்த்திசெய்விப்பதாய்க்காண ப்படுவதால்,அவ்வித அநுபூதியின்பொருட்டு ஒப்பிய ஈசன் குரு இவர்களின் திருவருளாந்திருஷ்டியே சாத னமாய்க் காணப்படுவதால், அவ்விதசித்த சாத்திய சா தனமென்ற ருத்திராக்ஷத்தை முமுட்சுக்களுக்கு அ டிக்கடி ஞாபகம்பண்ணும்வல்லமை இந்தருத்திராக்ஷ த்துக்கிருப்பதால்,இவ்விதருத்திராக்ஷம்திரிபுரசங்கார

த்தின்பொருட்டே ருத்திரனது அக்ஷத்தினின்றும் உண்டானதாய்ப் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருப்பதாலும், சுருதிகளில் மிகுந்தபெருமை கூறப்பட்டிருப்பதாலும் இவ்ருத்திராக்ஷம் ஜடமாயினும், கெடிகாரம் எந்த அவசரத்திலும் நாழிகையை ஞாபகப்படுத்துவதுபோல இவ்ருத்திராக்ஷமும் தரிக்கப்பட்டதாய்க் கொண்டு உள்ளபடி விவேகமுடைய பக்தர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்துவதால், அதைச்சாதனருத்திராக்ஷமெனக்கூறியதாம்.

இன்னும் சாதனருத்திராக்ஷம், ஆக்கினேயம் சௌரம் சாந்திரமென்று மூன்றுபிரிவுடையதாகும். அவற்றில், ஆக்கினேயம் பத்துப்பேதமுடையது; சௌரம்பன்னிருபேதமுடையது; சாந்திரம் பதினாறுபேதமுடையது. இவற்றின்ஜாதி, பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரனென்று நான்குஜாதியுடையனவாம் இவற்றின் வண்ணம், சுக்கிலம் பிராமணவண்ணம், இரத்தம்க்ஷத்திரியவண்ணம், பீதம் வைசியவண்ணம், கிருஷ்ணம் சூத்திரவண்ணமாம். இவற்றின்முகம் ஒன்றுமுதற் பதினான்குவரையினுமுடையனவாம்: இவைகளுக்கு மந்திரங்களும் அதிஷ்டானதேவதைகளும் வெவ்வேறாகும். சருவத்திர அதிஷ்டானதேவதை பரமசிவமாம்: இவ்விதமாய் ருத்திராக்ஷத்தை மந்திராதிஷ்டான தே

வதாபாவனையுடன் பாவித்து நித்தியமாய்த் தரித்திடி ல் எதார்த்த நிலைமையை உள்ளபடியடை ய ச்சித்தசுத்தியோடுங்கூடிச் சிவப்பிரசாதத் துக் குரித்தாகிவிடுவார்கள்: இப்படி இருக்கவும் சிலமந்தப் புத்தியாளர் இதெல்லாம் இந்துக்களது சாஸ்திரக்கட் டுப்பாட்டாற்கூறப்பட்டன, இவற்றால் என்னப்ரயோ சனம் என்று ஆலோசிக்கின்றார்கள்; அவ்வித ஆலோச னை செய்கின்றவர்கள் நாஸ்திகர்களாகில் உத்தரஞ் சொல்லவேண்டிய அகத்தியமில்லை; எம்மதத்திலாவ து நம்பிக்கையுடையவர்களாகில் அவர்கள்பொருட்டு

உத்தரம்.

சகல சமயங்களையும் தூஷிக்கின்ற சிலஆதிமேதா விகள்கூட மதாந்திரங்களிற் சொல்லிய ஞானிற்றுக்கி ழமை முதலிய கட்டுப்பாடுகளை ஒப்பலாமாயின், இது மாத்திரம் என் ஒப்பத்தகாது? மேலும் இந்தருத்திரா க்ஷம் வஸ்துவின் ஞாபகத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற நாமமுடையதாய்க் காணப்படுவதாலும் யாவும் வஸ் துவைத்தவிர வேறில்லாததினாலும் அப்படிக் கூறிய தேயன்றி வேறுவிதமாகக் கூறியதல்ல. மற்றச்சமய ங்களின் கோட்பாடுகள் முடிவில் ஒருபொருளைத்தெரி விக்க உண்மையாய் உபகாரப்படவில்லை: ஆகையால் எச்சமயத்தோர்களும் தத்தஞ்சமயங்களிற் சொல்லிய

உபகாரமான சாதனநடத்தையைத் தள்ளவல்லமையுடையவர்களல்ல; தள்ளிவிடில் ஒருசமயத்திலும் அவர்களுக்கு விசுவாசத்தன்மையில்லாமல் கெடுதலுடையவர்களாகவேபவிப்பார்கள்.

மேலும் சருவாவயவ சௌந்தரிய வதியான ஒருசுமங்கிலி சருவாபரண முடையவளா யிருந்திடினும், திருமங்கிலியமென்னும் ஒருஆபரணமில்லாவிடில் அவளெப்படி அமங்கிலியெனப்படுவாளோ? அப்படியே இவ்விதமகிமைபொருந்திய ருத்திராக்ஷதாரணமில்லாதவர்கள், சிவப்பிரசாதத்துக்கு உரியராகார்கள். அரசன் சேதனனுயிருந்திடினும் அதிகாரமுகர் தரிக்கப்படாமல் இராச்சியவல்லமைசெலுத்த எப்படிஉபகாரப்படான்? அப்படியே ருத்திராக்ஷதாரணசிரத்தையில்லாமற் சிவப்பிரசாதமடைய யாருமுரியராகார்.

ஆனல் ருத்திராக்ஷத்துக்கு அவ்வளவுமகிமைசொல்வதற்கு பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணம் ஏதாயினுமுண்டா? உண்டு இப்போதும் அநுபவத்திற் காணப்பட்டேவருகின்றது; உள்ளபடி ஸ்வயம் உற்பத்தியுடையதும் வேதத்திற்சொல்லிய இலக்ஷணத்தோடுங்கூடிப் பெருமைபொருந்தியதுமான ஏகமுக ருத்திராக்ஷத்தை அடியில்வைத்து, அதற்குமேல் எவ்வளவுருத்திராக்ஷங்களை வைத்திடினும் அது அவ்வளவுக்கும் மே

லாகவராக் காணப்படுவதால், அதனதுமகிமையை எவ
ர்களாற்கூறக்கூடும்.

அரசன் காணப்படாவிடினும் அவனதுமுத்திரை அவன
து ஸ்திதியை வெளிப்படுத்துவதுபோல, ருத்திராக்ஷ
ம் சிரத்தையுடன் தரிக்கப்பட்டவிவேகிகளுக்குப் பர
மசிவத்தின் ஞாபகத்தை உண்டுபண்ணி உய்யும்படிக்
கேசெய்யும்: ஆகையால் மேற்சொன்ன சித்தமுதல்
சாதனம்வரையான ருத்திராக்ஷதாரணம், அதிகாரிபே
தத்தால் சகலர்களுக்கும் அகத்தியம் ஒப்பவேண்டும்.
ருத்திராக்ஷமில்லாதசிவபத்தி கண்ணில்லாத மன்னன்
போலிருக்கும்.

முற்றிற்று

பதினேழாவது

பஞ்சாக்ஷரமகிமை யுரைத்த
பிரகரணம்.

பஞ்சாக்ஷரமானது சூக்ஷ்மம் மத்திமம் ஸ்தூலமெ
ன்று மூன்றுவகுப்புடையதாம். சுவது (பஞ்ச) விஸ்
தாரமாகிய (அக்ஷரம்) நாசரகிதப்பொருள். உவது
(பஞ்ச) காடோறும் பிரத்தியக்ஷமிருந்துவாய்விளங்
கிய சகலஜகத்ஞானரூப சுழுத்தியிற்கூட (அக்ஷரம்)
அபாதிதசுபாவமுடைய நாசரகித ஆன்மப்பொருள்.
கூவது (பஞ்ச) பஞ்சகர்த்தாக்களென்ன பஞ்சகிர்த்தி

யங்களென்ன பஞ்சபூதங்களென்ன இருவகைப்பட்ட பஞ்சேந்திரியங்களென்ன பஞ்சாவஸ்தைகளென்ன இவைகளில் (அக்ஷரம்) ஐந்துபேதமுடையவைபோல பிரதிபிம்பித்துவிளங்கிய விருத்தி சைதன்னியம் என்னப்படும். இவற்றை உள்ளபடிபோதிப்பிக்குந்திறமை ஐந்தெழுத்துக்கிருப்பதால், வாச்சியவாசகங்களுக்கு அபேதத்தன்மையானதால் இதையும் பஞ்சாக்ஷரமெனக்கூறியது.

ஆனால் ஜெபகாலத்தில் இப்பஞ்சாக்ஷரத்தில் அப்பொருளுடைய பரமசிவம் அநுப்பிரவேசித்து விளங்குகின்ற தன்மை அறியப்படுமாயின், அந்தஅதிகாரியின்பொருட்டு அதுவே பரமசிவமென்ற திருப்தியை ஏன்கொடுக்கமாட்டாது? திருப்தனைகவே செய்விக்கும்.

ஜெபகாலத்தில் பரமசிவம் அப்பஞ்சாக்ஷரத்தில் அநுப்பிரவேசித்து சாதுக்களின்மூலமாய் விளங்குந்தன்மை எப்படியெனில்? ஈசன் இச்சா ஞானக்கிரியாசக்தியுடன் கூடிவிளங்குவதால், அம்மூன்றுசக்தியுடைய பரமசிவம் சருவ வல்லமையுடைய பரிபூரணஅறிவாகையால், அவ்விதஅறிவாய்விளங்கியபரமசிவம் சாதகர்களால் பஞ்சாக்ஷர உச்சாடனகாலத்தில் உச்சாரிதமான ஐந்தெழுத்துடைய பஞ்சாக்ஷரமாம்சிங்காசனத்தில் எழுந்தருளி வாக்கினலுச்சரிக்கப்படுகிற பஞ்

சாக்ஷரம் தன்னுடையதும் பிறருடையதுமான செவிக ளாற் கேட்கப்பட அவ்விதமகிமைபொருந்திய பரமசி வத்தின்வல்லமைஇச்சிக்கத்தக்கதாக அந்தக்கரணத்தி ற்காணப்படுவதால்,அவ்விச்சைப்படி அவ்வருணங்களி ன் பொருள்களுடைய பரமசிவமாகவே தியானித்தி டச்செய்து மனந்தெளிவதால், ஒருதிரி அக்கினியின் சம்பந்தமின்றி எப்படிமற்றொருதிரியைப் பிரகாசமு டையதாக்கி வஸ்துக்களைப் பிரகாசிப்பிக்கும் வல்ல மையுடையதாகாதோ? அப்படியே இந்தப்பஞ்சாக்ஷர சிரவணமாத்திரத்தால் அப்பரமசிவமகிமையை இச் சையோடுகூடவே மனசுக்குச் சிவஞானம் உண்டாக வேண்டுமானால் சிரவணுதாரமான பஞ்சாக்ஷரத்தில் பரமசிவவிளக்கமின்றிக் கூடாது: ஆகையால் பஞ் சாக்ஷரத்துக்கும் அதை ஆலயமாகக்கொண்டுவிளங்கி ய பரமசிவத்துக்கும் பேதமில்லையெனத்தெளிந்து பி ரேமபத்தியுடன் பஜித்திடுவோர் சிவப்பிரசாதத்துக் குரியராகின்றார்.

ஆனால் எந்த சப்தங்களிலும் இச்சா ஞானகிரியாச க்திமூன்றுங்காணப்படுவதால், இப்பஞ்சாக்ஷரத்தில் மாத்திரம் அவ்வளவு மகிமையுள்ளதாகக் கூறியதென் னவெனில்? உலகத்தில் ஆதித்தனுக்குச்சமானம்வேறொ ருபிரகாசம் எப்படியில்லையோ, கீர்வாணத்துக்குச்சமா

ணம் வேறொருபாஷை எப்படியில்லையோ, வீட்டையு
ம்பொருட்டு வைதீகசைவ சமயத்துக்குச்சமானம் வே
றொருசமயம் எப்படியில்லையோ, மகாராஜனது உக்கு
மத்துக்குச்சமானம் வேறொருஉக்குமம் எப்படியில்லை
யோ? அப்படியே இப்பஞ்சாக்ஷரம் பரமசிவத்தினது
உக்குமரூபமாயும் பரமசிவத் தினது யாவத்வல்லமைக
ளையுங்கூற வல்லமையுடையதாயும், எந்தலாக்களும்
அரசனதுபெயருடையசயனை ஆசரித்திருப்பதுபோ
ல, எம்மதங்களின் நூல்களும் எம்மதங்களின் அபிப்பி
ராயங்களும் இந்துக்களது நான்குவேதங்களும் அத
ன்மகிமையை ஆசரித்திருந்தே அரசனதுபொக்கிஷ
த்தைக் காவற்சேவகர்போல சாக்கிரதையாய்க்காத்து
விளங்கப்படுவதாயுமிருப்பதால, அதற்குஅவ்வளவும
கிமைகூடியதெனக்கொள்க.

பஞ்சாக்ஷரமென்பது (சிவயநம) என்னும் ஐந்தெ
ழுத்துக்களேயாம். இவற்றின்பொருளைக்கமாவது ச
களநிஷ்களரூபமாய்விளங்கிய சருவஞ்ஞபரமசிவத்
தின்பொருட்டுச் சீவனது வணக்கமெனவாம். எவ்வா
றெனின? தேகாபேக்ஷையால் தாசனெனவும், சீவாபே
க்ஷையால் கடலின்றுதிவலைபோல் அம்சமெனவும்
கூடஸ்தபுத்தியால் அப்பரமசிவத்தைத்தவிர நானென்
பது வேறில்லவேயில்லையெனவும் ஆகின்றன.

தாற்பரியம் வணக்கமென்பது ஒன்றில் மற்றொன்று அடங்குவது அதாவது மாயையாற்றோன்றிய சீவேசபேதத்தை சுருதி யுக்தி அநுபவங்களால் நீக்கி சேஷித்த ஏகசுபாவமாம் சிவஞானமாத்திரமாய் விளங்குதல்தான்.

இனி அவ்வக்ஷரத்தின் பொருள்விவரம் (சிவ) சச்சிதானந்தம் அவ்வித சச்சிதானந்த சுபாவமாகிய (ம) எனக்கு (ந) இல்லை கூட்டவும் தள்ளவும் தக்கதான இரண்டாம்பொருள் (ய) பிரயோசனமில்லை. இன்னும் (நம) என்பதில் (ந) இல்லை என்ன இல்லை (ம) அஞ்ஞானமாம் சுழுத்திரூப ஆவரணமென்ன அதின் அபிமானியாம் பிராஞ்ஞனென்ன இவைகள் யார்பொருட்டு! சிவாய அகண்டசச்சிதானந்தமாகிய பரமசிவசொரூபத்தைத் தவிர வேறு துவிதத்துக்கு இடையில்லாததினால் துரியமான ஆன்மாவின் பொருட்டென்பதாம்.

சிவமென்றால் உபநிடதங்களில் அத்துவிதமென்றும் சாந்தமென்றும் துரியமென்றும் ஆன்மாவென்றும் காணப்படுவதால், ஆன்மாவென்றதின்பொருள் நானென்று சகலர்களாலுங் கூறப்படுவதால், நானொன்றுந்தெரியாமல் சுகமாய்த் தூங்கினேனென்ற அநுபவத்தில் தூங்கினேனென்ற அநுபூதி சுழுத்திகாலத்தைப்பற்றிவந்த அகம்பொருளானதால், அவ்விடத்தில்

அகங்காரம் காணப்படாததினால், நானென்றதின் அகங்காரமில்லாத ஆன்மத்தன்மையெனவும், தூங்கினேன் என்றதின்பொருள் வாசனையிற்கண்ட அகங்காரம் அவ்விடத்தில் பிரயோசனமற்று நீங்கியிருந்ததெனவும், ஒன்றுந்தெரியாமல் என்றதின்பொருள் துவிதாத்துவித விருத்திஞானம் சூனியமாயிருந்ததெனவும், சுகமாய் என்றதின்பொருள் துவிதாத்துவித பிரதீதிநீங்கிய சுத்த அதிஷ்டானமாகையால், அவ்வதிஷ்டானசுபாவம் ஸ்வயமானந்தமானதால் அவ்வித அபாதீத ஸ்வப்பிரகாசமான அதிஷ்டானஆனந்தமே விழித்தபின் விருத்திமிடமாய் அநுபவத்துக்குவருவதால், அநுபவம் ஞானரூபமானதால் அவ்விதவிருத்தி பிரதிபிம்பித ஞானானந்தாநுபவத்தை எவர்களாயினும் யூகித்திடில் ஜடதுக்கமெனக்கூறத்தகாதகினாலும், அவ்விதவிருத்திப் பிரதிபிம்பிதஞானானந்தாநுபவம் பிரதிபிம்பிக்குமுன்னமே இருந்ததே பிரதிபிம்பிக்கவேண்டியிருப்பதால், இருக்கும்வஸ்து சத்தாகையால் அவ்விதசத்தும்நாமாகவே சித்தித்துக்காணப்படுவதால், சத்தானதன்னை எவர்களும் அசத்தென்றிஷேதிக்க உபகாரமில்லாததினால், விழித்தபின் தோற்றியவிருத்தியை அபேக்ஷித்து விருத்தியிற்பிரதிபிம்பித்த ஆனந்தாநுபவத்தால் ஆனந்தமெனவும், அவ்வானந்தாநுபவம் ஞானரூபமாயிரு

ப்பதால் சித்தெனவும், விருத்திஉதயத்துக்குமுன் வி
ருத்தி விஷயமாயில்லாததினுல் சத்தெனவும், மூற்கூ
றிய சிதானந்தாநுபவம் சித்தே ஆனந்தமாயும் ஆனந்
தமே சித்தாயும் ஒருபொருளாய்க் காணப்படுவதால்,
அவ்விதசித்தானஆனந்தம் சத்தைத்தவிர வேறில்லாத
தினுல், இவ்விதசச்சிதானந்தமென்ற விவகாரப்பிரதீதி
விருத்தியைமுன்னிட்டுக்கூறினபோதிலும், அவ்விரு
த்தியநுபவகாலத்திற்றுனேவிளங்கியபிரதீதி விருத்தி
யில்லாத இடத்தைப்பற்றி வந்திருப்பதால், ஞாதுரு
ஞான ஞேயரகித ஸ்வயஞ் சச்சிதானந்த தாற்பரிய
பூமியான அதிஷ்டானமெனக்கூறியதாம்.

அவ்வித ஸ்வயஞ்சச்சிதானந்த அதிஷ்டானமான த
ன்னையேபொருளென் உபநிடதங்கள் ஆகமங்கள் புரா
ணங்கள் மற்றுஞ்சகலசமயங்களும் அபிப்பிராயப்படு
வதினுலும், சிவமானதன்னிடத்தில் சுபாவமாயாவது
விருத்திப்பிரதிபிம்பித சிதானந்தா நுபவமாயாவது அ
நிர்தஜடதுக்கத்தன்மை நேரிடக்காரணமில்லாததினு
ல், அச்சிவமாம்தனக்கு மகாரத்தின் பொருளான சுழு
த்திரூபஅஞ்ஞானமாம் ஆவரணமுக்காலத்திலுமில்லை
யெனநிஷேதித்திட, பிராஞ்ஞன் இல்லாதவனுவான்: அ
வனில்லாதவனுகவே பிராஞ்ஞனும்பசுவிவகாரத்தைப்
பற்றிவந்தபாசவிவகாரமென்ன அப்பசு பாசங்களேயிட்

டுவந்த பதிவிவகாரமென்ன இவையனைத்தும், பழு
தையில்மயக்கத்தாற்றோன்றியும் விளங்கியும் விவேக
த்தால் இலலாமல்நீங்கியும் அப்பழுதையைத்தவிர அ
னைத்துக்குஞ் சத்தையெப்படியில்லையோ, பழுதையின்
சத்தைமாத்திரமாயே எப்படிக்காணப்படுகின்றதோ?
அப்படியே தோற்றமறைதலிலலாதஸ்வயஞ்சச்சிதான
ந்தசுபாவமாய் விளங்கிய சர்வாதிஷ்டானமான பரம
சிவமாம் ஆன்மாவானதன்னிடத்தில், அநிர்தஜடதுக்க
த்தன்மை பொருந்தியதுபோற்றோற்றிய இப்பிரபஞ்ச
ம் தோற்றிடிலும் விளங்கிடிலும் நசித்திடிலும் விவேக
ஞானத்தால் இல்லாததாய்த்தெளிந்திடினுந் திரிபுடிர
கித ஒப்பில்லாக ஸ்வயஞ்சச்சிதானந்தஸ்வரூபமாம் ப
ரமசிவமாகிய தன்விளங்குதலைத்தவிரயாவும் வேறில்
லவேயில்லையெனத்தெளிந்து அதிஷ்டானமாத்திரமா
ய்விளங்குவதே பஞ்சாக்ஷரத்தின் முக்கியதாற்பரிய
மாம்.

இப்பொருள் பஞ்சாக்ஷரமூலமாகவே விளங்குவ
தால் பஞ்சாக்ஷர ஜெபமில்லாத சிவபக்திஉயிரில்லா
தவுடலெனக்கூறப்படும்.

இனி (சிவ) என்ற-இரண்டக்ஷரத்துக்கு மாத்திரம்
பொருள் சகாரம் பரமசிவம் இகாரம் பராசக்தி வகா
ரம்மஹாவிஷ்ணு ஆகையால் சிவ என்றால் சிவசக்தி

விஷ்ணுவார்த்மமெனக் கூறப்படும். இவற்றில் சக்தி மஹாவிஷ்ணு இரண்டு தத்துவமும் வேதஆகமபுராணங்களில் சக்திகளாகவேகூறப்பட்டிருப்பதால், சகத்திகள்சக்தனைத்தவிர வேறுகாணப்படாததினால், ஸ்தூலவிவகாரத்தினால் சக்திசக்தபேதமேயன்றி கண்ணும் பார்வையும்போல ஏகமேயெனக்கொள்க.

முற்றிற்று

பதினெட்டாவது

சிவலிங்கமகிமையுரைத்த

பிரகரணம்.

சிவலிங்கமானது சிவனதுலிங்கம் சிவலிங்கமா சிவனேலிங்கம் சிவலிங்கமா? முற்கூறியபடி சிவமென்பது சச்சிதானந்தம் லிங்கமென்பது விளங்குவிக்கும் வல்லமை ஆகையால் சச்சிதானந்தமாகியசிவம் வேறொருகுறிப்பால் விளங்கப்படுமாகில் ஜடமாகத்தெரியவரும்; மேலும் இதுகடம் இதுபடம் என்று பரமசிவமே விளங்குவிக்கிறதாகக் காணப்படுவதால், சிவனது லிங்கம் சிவலிங்கமெனக்கூறாது; சிவனேலிங்கம் சிவலிங்கமெனக்கூறவேண்டும். இவ்விலிங்கம் அதிகாரி பேதத்தால் மூவகையாம். அவைமேலவிவகரிக்கப்படும்.

மற்றொருகொள்கையில் லிங்கமென்றது லீன மாகியபொருளைப் பிரகாசிப்பிக்கின்றதெனப்படும். லீனமென்றது லயிக்கப்படுவது; எவ்வாறெனில்? ஜாக்கிரத்திற் காணப்படுகின்ற சருவஜகமும் அதின் அபிமானியான விஸ்வ விராட்டு என்னும் சருவேந்திரிய பிரதிபலன சைதன்னியத்தோடுங்கூட சொப்பனதிசையிலே லயிக்கின்றது; அச்சொப்பனமும் அதில் அநுபவிக்கப்படாநின்ற மனோமயமானஜகமும் அதின்அபிமானியான தைஜஸ இரணியகர்ப்பனென்ற அந்தரேந்திரியஉபாதியையுடைய சைதன்னியத்தோடுங்கூட சுழுத்தியிலே லயமாகின்றது; அச்சுழுத்தியுள்பட மூன்றவஸ்தைகளில் அநுபவிக்கப்பட்ட சருவவிஷயங்களும் ஜடங்களானதால் அவற்றின் பொருள்யாதோ அதுலீனார்த்தமாகும்.

லீனமென்றதின் அபிப்பிராயம் யாதெனில்! ஸ்வயம் பிரகாசித்தலுக்கு வல்லமையில்லாததெதுவோ அதுவெனப்படும். லீனமென்பதே சூனியமாகும்; எப்படியெனில்? எதற்குஸ்வயம்விளங்குதலில்லையோ அதற்கு ஸ்வயமிருப்புமில்லை; எதற்குஸ்வயமிருப்பில்லையோ அதற்கு வஸ்துத்தன்மையுமில்லை எதற்குவஸ்துத்தன்மையில்லையோ அதற்கு ஸ்வப்பிரகாசமாயிருக்கின்ற வஸ்துவோடுங்கூடச் சம்யுக்தங்கூடாது. இவ்வி

தமாகில் மூக்காலத்திலும் இரச்சுசர்ப்பம்போல பிரா ந்தியாற்றோன்றுகின்ற மூன்றவஸ்தை மூத்தொழில் இ வற்றால் சாத்தியமான இந்தஜகம் காலத்திரயத்திலும் இல்லாததாய்விடும்; விவகாரசத்தையால் விளங்குகின் றதுபோ லிருந்தாலும் விவகாரசத்தையினாலும் யுக்தி அநுபவங்களினாலும் பார்க்கில் இல்லாததாகவே நிஷே திக்கப்படுகின்றது. எப்படியெனில்? விழித்தெழுந்திரு ந்தவன் நான் ✻ சுகமாயத் ⊛ தூங்கினேன் ✠ ஒன்றும றியேன் என்பதில் அகங்காரவிருத்தியில் பிரதிபலித் த மூந்திய விவகாரசத்தாய்த் தோன்றிய ஆவரணமா னது அநுபவிக்கப்பட அதிற்கண்ட விவகார அநுபவ ப்பிரகாரம் காணப்படுகின்றசகலஜகமும் சுழுத்தியில் இல்லாமையாகக் கிரகிக்கப்படுகின்றது. சுழுத்தியில் அகம்விருத்தி இல்லாதநினால் ஆன்மாவின் இல்லாமை யும் வாராதோவெனில்? சருவஜகத்தின் இல்லாமையை

✻ சுகமாயென்றது—ஆனந்தமாத்திரமான சொரூபத்தன்மை யையடைந்து தான்மாத்திரமாயிருந்ததென்பதாம்.

⊛ தூங்கினேனென்றது - சருவஜகத் விஷயமான பேத ஞானமின்றி யிருந்தேனென்பதாம்,

✠ ஒன்றுமறியேனென்றது - சுழுத்தியில் ஜகமில்லாததா ல்திருசியத்தைப்பிரகாசிப்பிக்கின்ற விருத்திஞானம்இல்லாத வனாயிருந்தேனென்பதாம்,

அறிந்து அதையும்பிரகாசிப்பிக்கின்ற அதிஷ்டாதா வான் ஆன்மா எப்படி இல்லாததாகும்.

அப்படியாகில் சுழுத்தியில்நின்றுவிழித்தபின் சுகமாய்த்தூங்கினேன். ஒன்றுமறியேன் என்பதில் அஞ்ஞானம் அகங்காரம் இவ்விரண்டும் அத்திசையிலிருக்கின்றதுபோற்றோன்றுகின்றதே அவ்வஞ்ஞானம் ஆன்மாவுக்கா அல்லது அகங்கார விருத்திக்கா? ஆன்மாவுக்கெனில்? அதைஅறிவதற்கு ஆன்மாவைத்தவிர வேறில்லாததினால்கூடாது. அகங்காரவிருத்திக்கெனில்? அவ்விருத்திக்கு எப்பொழுதும் ஜடத்தன்மை சுபாவமானதால் கூடாது. நல்லது ஆன்மாவுக்கும்வேண்டாம் அகங்காரவிருத்திக்கும்வேண்டாம் அவ்விருத்தியில் அவிவியக்தனை சிதாபாசனுக்கென்னிலோ? அகங்காரவிருத்தியே இல்லாவிடில் அதில் அவிவியக்தக்குந்தன்மை எப்படிக்கூடும். அகங்கார அவிவியக்தத்துக்கு அகங்கார பீஜமான அஞ்ஞான அவிவியக்தனை சிதாபாசனுக்கென்னிலோ? ஞானமில்லாதது அஞ்ஞானம் அதுஞானாபாவமெனப்படும் ஞானமேயில்லாததால் பதார்த்தத்தை விஷயீகரிக்கின்றசாமர்த்தியமில்லாததாய்விடும்; அல்லாமலும் ஞானாபாவசுபாவமுடைய வஸ்துவுக்குத்தன்விஷயத்திலாவது பிறவிஷயத்திலாவது அநுபவம் கூடாததினாலும் அது

வும் சூனியத்தன்மையையுடையதாதலாலும் இல்லை யெனப்படும்: அவ்வித இல்லாதவஸ்துவில் ஞானமான து அவிவியக்தமானல், அப்படி அவ்வியக்தமான ஆ ன்மாவும் அத்தன்மையான சக்திமானைகவேபவித்து, அகங்காரத்தை விளங்குவிக்குஞ்சாமர்த்தியமுமற்று, அந்தகனல் அந்தகன்போலமுன்னமே அகங்காரமும் அந்தகமாய்க்கொண்டு அவ்வியக்தஞானத்தாலும் சக் தியில்லாததாய்விடும்; ஆனபடியால் அதற்குங்கூடா து. அப்படியானல் ஒன்றுமறியேனென்ற விவகாரம் வருகிறதற்கு காரணமென்ன. அவ்விவகாரம் அகம் வி ருத்தியிற் காணப்படுவதால் அகம்விருத்தி ஆரூடமான ஸ்வயம் சித்தமாயுள்ள அ ஞானமானது அகங்காரத ர்பணத்திற் பிரதிபிம்பித்த கூடஸ்த சித்சாயாரூபமான சிதாபாசனிடத்தில் அகங்காரத்தினுடையதென்றறியா மல், எதார்த்தமென்றறிந்து தன் துபிம்பமானகூடஸ்த பாமான்மாவில் ஆரோபிக்கப்பட்டதுதான். இப்படித் தோன்றுகின்றவிவகாரமும் அகம்விருத்தியிலிருக்கின் றசிதாபாச அநுபவத்திற்கண்டவிவகாரபலத்தினலெ யேயன்றி மற்றப்படியல்ல. இவ்விவகாரபலத்தாற்றோ ன்றுகின்ற சருவஜகம் அதைப்பற்றிவந்த சிருஷ்டி ஸ் திதி சங்காரம் அதினுள்ளடங்கிய அவஸ்தாத்திரயங்க ள் இவைகளோடுங்கூடச். சுழுத்திதிசையில் இல்லை

யென்றேநிருணயமாம் அத்திசையில்இல்லை யென்ற தால் அஞ்ஞானரூபசுழுத்தியென்றுசொல்லப்படவில் லை வேறேஎப்படிசொல்லப்படுகின்றதென்னில் விஷயம் இந்திரியம் அந்தக்கரணம் அவற்றின் அபிமானியா ன சிதாபாசனாகிய சகலஜகத்துக்கும் சுகசொரூ பமான உண்மையென்று சொல்லப்படுகின்றது. உ பநிடதம் ஆனந்தம்பிரம்மெனக் கூறுவதால் சொரூ பானந்தமாத்திரமான அதுவெனக்கொள்க. இதின் தாற்பரியம் விருத்திஇல்லாத அகர்த்துருத்துவமான சுகஸ்வரூபமாகிய தனக்குவேறில்லாததாகக் கொண்டு இருத்தலெனவாம். இருத்தலென்றதின்பயன் மூக்க லத்திலும் வேறொருதன்மையை எகிரீடார்தசுபாவமா கும். இப்படியாகில் லீனம்காலத்திரயத்திலும் கூட ஸ்தசுபாவமான ஸஜாதிய விஜாதிய ஸ்வகதபேதமில்லா த அத்துவித பரமான்மசுபாவமான அருத்தத்தைப்பிர காசிப்பிக்கின்றதால், சிவமேலிங்கம் சிவலிங்கமெனப் படும்.

மற்றொருபொருள் ஜகமனைத்தும் அழிந்தும் எது அழியாமலிருக்கிறதோ அது லிங்கமெனக்காணப்படு வதால், அவஸ்தைகள்மூன்றும் தொழில்கள்மூன்றும் அதற்குட்பட்ட ஜகமனைத்தும் அவித்தை மாயையோ டுங்கூடப் பரமசிவசைதன்னியத்தில் இல்லாததாகி ல யமாகக்காணப்படுவதால் சிவமேலிங்கம் சிவலிங்கமெ னப்படும்.

மற்றொருபொருள் லிங்கமெனில் காரணமாகை
யால், பரமசிவமொன்றுதவிர மற்றனைத்தும் காரியமா
கையால், காரியப்பொருள் காரணப்பொருளைத்தவிர
வேறில்லாததினால். காரணமாம்பரமசிவமேலிங்கம் சி
வலிங்கமெனப்படும். இது உத்தமாதிகாரிவிஷயலிங்க
ங்களாம்.

மத்திமலிங்கமாவது ஆறாதாரங்களில்விளங்கிய
அனேககோடி சூரியப்பிரகாச லக்ஷியரூபகளெனப்ப
டும்.

ஸ்தூலலிங்கமாவது இருவகையான லிங்கங்களை,
அறியவல்லமையற்ற கேவலம் பண்டித பாமர சாதார
ணமாயுள்ள உபாசனையின் பொருட்டு, சாஸ்திராதிகளா
ல் அநுக்கிரகிக்கப்பட்டுப் பாவனைகளால் பரமசிவப்
பிரசாதத்துக்கு உரித்தாகச்செய்யக் காரணமாய்விள
ங்கிய ஆலயங்களிலுள்ள சிவலிங்காதிகளெனப்படும்.
உண்மையில் அவ்விலிங்கம் பரம சிவத்தைத் தவிர
வேறில்லாததினாலும், அவ்விதப்பொருளுடையலிங்
கார்த்தமான பரமசிவத்தை உள்ளபடி விளங்குவிக்கத்
தக்க பொருளுடையதாயும் இருப்பதால், சிவலிங்க
மெனக்கூறப்பட்டது. அதிகாரிபேதங்களால் மூன்று
லிங்கங்களும் அகத்தியம் உபாசிக்கப்பட்டவைதான்.

முற்றிற்று.

பத்தொன்பதாவது

சாதுசங்கமகிமையுரைத்த

பிரகரணம்

சாதுவெனப்படுகின்றவர்கள் எப்பொருள்கட்கும் அப்பொருள்களாய்விளங்கிய கருணைக்கடலாம் பரமசிவசைதன்னியம்போல, சகலபொருள்கட்கும் அபயமாய்விளங்கிய சுபாவமுடையவர்களாயும் ‡ ஆப்தகாமனுயுள்ள உத்தமாதிகாரிகளுக்குத் தரிசனமாத்திரத்தில் அகண்டபரமசிவானந்தாநுபூதியை விளங்குவிப்பிக்கிறவர்களாயும், தங்களை அநுசரித்த எவ்வதி

‡ ஆப்தகாமாநுபூதியாவது முதலில் [illegible] திரமாய்விளங்கி, அப்பால் பரிபூரண சைதன்னியமா [illegible] துகொண்டு, அப்பரிபூரணத்தில் [illegible] ஸ்பரிச ரூப ரச கெந்தாதிவிஷயங்களை [illegible] பித்து, ஞானேந்திரியபஞ்சகங்களை அபின்னமாக அநுசந்தானித்து, அந்தஅநுசந்தானபலத்தினுல் அகண்டமுனைசதன்னியரூபமாயுள்ளதனக்குப் பின்னமில்லாமலிருக்கின்றபூரணங்களான பஞ்சேந்திரியங்களால் பஞ்சவிஷயங்களையும் உள்ளபடி அபேதமாய் அநுபவித்து, அவ்விதஅநுபூதியுடை

காரிகளையும் அவர்களது சித்தபரிபாகத்துக்குத் தகுந்தபடி சாதனங்களை அருளிச்செய்து பரமசிவானந்த சமுத்திரத்தில் குளிக்கச்செய்விக்கிற வல்லமையுடையவர்களாயும், எப்போதும் எவர்களுக்கும் சல்லாபமாத்திரத்தில் பரமசிவப்பிரேமாவர்த்தர்களாயும், மொழியுமொழிகளாலெல்லாம் துவிதவாசனாபீசமான அகங்காரக் கிரந்தியாமிருளைச் சிதையச்செய்யும்பொருட்டுச் சிவஞானசூரியப்பிரகாசத்தன்மையைப் பிரகாசிப்பிக்கிறவர்களாயும், பிராணிகளிடத்தில் யாதொரு அபெக்ஷையுமில்லாமல் அவர்கள் வீட்டைந்துய்வதி

ய பரிபூரணஞானரூபனைதன்னிடத்தில் அனேககோடி பிரமாண்டங்களைப் பின்னபின்ன அநர்க்கியவிஷயங்களோடும்விளங்குவிப்பித்து, அவ்விதவிஷயங்களையும் விஷயபோகங்களையும் விஷயபோக்தாக்களானபிரமாண்டங்களையும் விஷயரூபமாயும் போகரூபமாயும் போக்தாரூபமாயும் அநுபவித்து, அவ்விதஅநுபோககாலத்திலும் மேற்சொல்லிய மூவிதபேதமுடையஜகத்தில்சருவவிஷய இந்திரிய சொரூபமானஅகண்டபரிபூரணஞானமாகியதன்னை இடைவிடாத்தன்மையாயநுபவித்து, விஷயம்போகம் போக்தா சகலமும்

ணிமித்தம் கிருபைகூர்பவர்களாயும், கருணை மைத்தி ரி முதிதை உபேக்ஷை முதலிய சீலம்பொருந்தினவர்க ளாயும், துவந்துவ விநிர்முக்தர்களாயும், எப்போதும் சுவாநுபூதியில் இரண்டாம்பொருளை எதிரிடாதவர் களாயுமுள்ளபெரியோர்களாம்; அவர்களதுசங்கம் சா துசங்கமெனப்படும்: இவர்களதுசங்கத்தைத்தவிர பி ராணிகளுக்கு வீடடையவேண்டியமார்க்கம்வேறில்லை யென்பதேவேதாகமங்களின் முடிவான நிருணயமாம்.

முற்றிற்று.

விஷயரூபமாயாவது போகரூப்மாயாவது போக்தாரூப்மா யாவது கேவலம்ஞானரூபமாயாவதுதன்னைத்தவிரவேறில் லையென்றுஅதிஷ்டானமாத்திரமாய்ச்சேஷித்து அநுபவி யாமலநுபவிக்க, துவிதபதார்த்தப்பிராந்தி அதையிட்டுவந் த ஐசுவரியவான்களாகிய தாரதம்மியமுடைய ஸ்தம்பமு தல் சதாசிவஆனந்தமுள்ள போகவிசேஷப்பிராந்தியும் அ திஷ்டானமாத்திரமாய் நீங்காமல்நீங்கிவிடும். இவ்வநுபூதி மானையே சுருதிகள் ஆப்தகாமனெனக்கூறுகின்றன.

இருபதாவது

குருபதேசமகிமையுரைத்த

பிரகரணம்

குருவென்பதின்பொருள் (கு) அஞ்ஞானமாகிய அந்தகாரம் (ரு) அதைத்தகையாநின்ற சைதன்னியப் பிரகாசம் எனப்படும். இப்பொருள் பொருந்திய குரு தத்துவம் காரணகுருவெனவும் காரியகுரு வெனவும் இரண்டுபிரிவுடையதாகும்.

காரணகுருவாவது காரியகுருவால் அநுக்கிரகிக்கப்பட்ட வேதாகமங்களின் துணிவான நிலைமையாய் விளங்கிய, பிரத்தியகபின்ன பரமசிவாநுபூதியேயாம். காரியகுருவாவது அவ்விதஉபதேசத்தால் அநுபூதியாய்விளங்கிய பரமசிவமே அவ்வதிகாரிக்கு அநுக்கிரகிக்கும்பொருட்டு மாறுடவேஷம்பொருந்திய குருமூர்த்தியாய்விளங்கிய அவ்வுபதேஷ்டாவாகும்.

இக்காரியகுரு பிரம க்ஷத்திரிய வைசியரெனமூவகையர்களாம். இவர்களில் வித்தியாதிக்கத்தால் பரஸ்பரம் குருத்துவமுண்டு; உத்தமகுருபிராமணர்களாம். இக்குருக்கள் சன்னியாசி வானப்பிரஸ்தன் கிரகஸ்

தன் பிரமசாரியெனநால்வர்களாம்: இவர்களும் பரஸ்பரம் வித்தியாதிக்கத்தால் உத்தமகுருவின் லப்தம்கிடையாவிடில் பரஸ்பரம் குருக்களாவார்கள்.

இருவகையான இக்காரியகுருக்களிலும் அதிவருணனென்று ஒருஉத்தமோத்தம குருஉண்டு.

சூத்திரர்களுக்கும் ஸ்திரிகளுக்கும் குருத்துவங்கிடையாதென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இவர்களுக்குக் கிடையாது என்றதின்பொருள் வேதவித்தியாசம்பிரதாயமார்க்கத்தால் கிடையாதென்பதேயன்றி திருவருட்பாங்கால் அவர்களுக்குக்குருத்துவம் கிடையாதென்பதல்ல. இக்குருத்துவம் முக்கியகுருலாபாலாபத்தில் உபகாரப்படும். ஆனால் ஸ்திரி சூத்திரர்களுக்கு குருத்துவம். கிடைக்கவே கிடையாதென நிஷேதித்திருக்க இப்படிக்கூறியதேதெனில்? ஸ்ரீ பரமதயாபரர்களாகிய சங்கராசாரியர்கள்து வாக்கினாலேயே உத்தமஜாதியில் குருஅகப்படாவிட்டால் எந்தஜாதியிலாகிலும் பந்தந்தீரவுபகாரப்படுமாகில் குருத்துவம் ஆசரிக்கப்படலாம், என்று மொழிந்திருப்பதுந் தவிர,, "எவன்து அருளால் ஜடமானதேகமுதலனைத்தும் சித்துப்போல் விளங்குகின்றதோ, எவனதுசுபாவமாகக் கீடாதிபிரமபரியந்தம் சாக்ஷித்தன்மையாய்விளங்கியதோ, யாதொருபொருள் எல்லாரும் நானென்

னுந்தன்மைக்கு ஓரோயியல்பாக உரித்தாயுள்ளதோ, அப்பொருள்யான் எனத்திடாநுபூதியுடையவர்களாயி ன் அவர்கள் ஜகதிருஷ்டியில் சண்டாளராய்க் காணப் பட்டிடினும்அவர்களைக் குருவெனவேநம்புதல் என்னு டையகருத்து,, என்று அவர்களாற்றானேகூறப்பட்டி ருப்பதாயுங்காணப்படுவதால், அவர்களது அபிப்பிரா யப்பிரகாரம் கூறியதாம்.

முற்கூறிய உத்தமகுருக்களான நானகாச்சிரமிகளி ல் சன்னியாசியென்ற குருத்துவம் உத்தமமேனப்படு ம்; அது குடிசக வெகுவிதக அம்ஸ பரமாம்ஸமென நான்குபேதமாம்: இப்பேதத்தவர்கள் உத்தரோத்தரம் ஆதிக்கமுடையவர்கள்,இவர்களில் வித்தியாப்பியாசத் தன்மையும் ஆச்சிரமத்தன்மையும் காணப்படடிருந்தி டினும், ஆன்மாநுபூதியொன்றுமாத்திரம் இல்லாவிடி ல், அவர்களைக்காட்டிலும் எச்சாதியிலேனும் எவ்வரு ணத்திலேனும் எவ்வாச்சிரமத்திலேனும் எத்கருமத்தி லேனும் எத்தொழிலிலேனும் இருந்திடினும், ஆன்மா நுபூதிமானகில் அவனேசிரேஷ்டனென வேதாகமபு ராணங்களால் கூறப்படுகின்றது.

உத்தமகுருக்களுக்குங் குருவெனப்பட்ட மேற்கூ றியஅதிவருணனது லக்ஷணமேதேனில்; எக்காலத்தி லும் எவ்வவஸ்தையிலும் எத்தொழிலிலும் எப்பொரு

ரூம் ஞாதுரு ஞானஞேயரகித கண்டாகண்ட விநிர்முக்த கேவலம்பரமசிவமாகியதாஞகவிளங்கிட, தூங்குகிறவன் கையில்நின்றும் புஷ்பம்நழுவிடுதல்போல், ஜாதி வருண ஆச்சிரம தர்ம குலகோத்திர நீதி முதலியபேதமனைத்தும் வாசனையால் புத்திவிருத்தியிலுதியாமல், சகசமாய் எதுவும் தாஞகவேவிளங்குவதுதான் அவ்வாறுவிளங்குமவனே உத்தமோத்தமகுருவாம்.

இனி உபதேசமென்பது † தீக்ஷையாம்; அதுசொரூபதீக்ஷை மானததீக்ஷை சாக்ஷிதீக்ஷை ஸ்பரிசதீக்ஷை கிரியாதீக்ஷை எனஐந்துபேதமுடையதாம். இவற்றில் சொரூபதீக்ஷையாவது குருசுபாவசித்தஞயிருக்க, உத்தமாதிகாரியான பரியாகவிசேஷத்தால் சீடனும் அப்படியே விளங்கிடுதலாம். மானததீக்ஷையாவது அகண்டசச்சிதானந்தமாம் பரமசிவமாகவிளங்கிய குருவானவர், தாமே சீடனது மனதில் அநுப்பிரவேசித்து, அவனது உள்ளத்தில் திருவருட்பாங்கைப்பிரசாதித்து, தனக்கு அபேதமாகஅவனதுசைதன்னியத்தை அடைவிப்பித்துக், தாஞகவிளங்கஅருள்செய்ப, அச்

---

† தீக்ஷைஎன்றது-தக்ஷணத்தில் குருவனதுகருபையால் உள்ளபடி ஆன்மாநுபூதியைக்கொடுக்கின்றதும் அவித்தை மாயைகளை இல்லாமல் நசிப்பிக்கின்றதுமாகிய வல்லமையுடையதென்பதேயாம்.

சீடனும் அப்படியேவிளங்கிடுதலாம். சாக்ஷிதீக்ஷையா வது அவ்வித அநுபவம் பொருந்திய திருஷ்டியோடும் சீடனைப்பார்த்தருள, அச்சீடனும் அவ்வாசிரியரது அநுபூதியை அடைந்திடுதலாம். ஸ்பரிசதீக்ஷையாவது கிருபைபொருந்திய அநுபவத்தோடும் அஸ்தம் திருவடி இவைகளை முடியிற்சாத்தியருள, சீடனும் உள்ளபடி அநுபூதியை அடைந்திடுதலாம். கிரியாதீக்ஷை யாவது சிரவண மனன நிதித்தியாசன தியான தாரண சமாதி இவ்விசேஷமுடைய தொடர்ச்சியால், சீடன்குருபதேசத்துடன் சுவாநுபூதியை அடைந்திடுதலாம்: இக்கிரியாதீக்ஷை பத்துவகைப்படும்: அவை ஆசாரியாபிஷேகாதிகளை முன்னிட்டு ஆகமங்களிற்சொல்லியதுகளாம் இவ்விததீக்ஷை கேவலம் தாந்திரிகமெனப்படும். மற்றதீக்ஷையனைத்தும் கேவலம் வைதீகமெனவும்; வேதாநுக்கிரக தாந்திரிகமெனவும்படும்.

சோரூபதீக்ஷைமுதலிய நான்குதீக்ஷாரூபமானகுருக்களைக் காரணகுருவெனவும்; கிரியாதீக்ஷாரூபமான சிரவணமனன நிதித்தியாசன தியான தாரண சமாதிவிசேஷமுடையசீடனது தொடர்ச்சியை முன்னிட்டு சுவாத்மாநுபவத்தை விளங்குவிப்பிக்கும் வல்லமைமாத்திரமுடையகுருவைக், காரியகுருவெனவும் கூறுவார்கள். இதுகுருபதேசரகசியம்.

முற்றிற்று.

இருபத்தொன்றாவது

பரமசிவப்பிரசாதமகிமையுரைத்த

பிரகரணம்.

பரமசிவப்பிரசாதமென்பது அப்பியாசிக்கப்படாதிருந்தும்வித்வசபையில் அஜேயமான வாக்குவிலாசம், சாதிக்கத்தகாததுகளைப் பிரயத்தினமின்றிச் சாதிக்குந்திறமை, அமானுஷ்யங்களான கிர்த்தியவிலாசம், ஆகாயாதிகமனம், பரகாயப்பிரவேசம், கிரோதானுகிசக்திகள், கர்த்தத்துவ அகர்த்தத்துவ அன்னியதாகர்த்தத்துவ சக்திகள், கேவலம் தயாமாத்திரத்தில் மஹாஜனன மரணப் பிரவாகம்பொருந்திய சீவர்களை எப்பொழுதும் அகண்டசச்சிதானந்தபரமசிவமென அநுபவிக்கச் செய்வித்தல், என்னும் இவ் விலிங்கங்களால் அபாரபெருமைபொருந்தியதெனப்படும்: இப்பிரசாதமடையப் பெற்ற மஹான்களுக்குச் சிலது சித்திவிஷயங்களாயிருந்தபோதிலும், எல்லாம் பரமசிவமாக விளங்குதலே பெருமைபொருந்திய முக்கியபரமசிவப்பிரசாதமெனப்படும்.

அவ்விதபிரசாதம் அவர்களிடமாய் விளங்குந்தன்மை எப்படியென்னில்? இப்பிரபஞ்சங்களிலுள்ள நதி

சமுத்திரம் மலை ஆரணியம் விருக்ஷம் பக்ஷி மிருகம் இன்னுமற்றுமுள்ள அனைத்துடன் எறும்புமுதல் அரச ன்வரையுள்ள பிராணிகளென்ன, அவற்றின் போகபோ க்கியமென்ன, இந்திராதிகள் தேவ யக்ஷ கந்தர்வ கின் னராதிகளென்ன, அவர்களின் லோகங்களென்ன, அவ ர்களின் போகபோக்கியமென்ன, சகலஜகசிருஷ்டிகர்த் தாவாகிய பிரமாவென்ன, அவரது லோகமென்ன, அவ ரது போகபோக்கியமென்ன, சகலஜகத்பரிபாலன கர்த் தாவாகிய விஷ்ணுவென்ன, அவரது லோகமென்ன, அ வரது போகபோக்கியமென்ன, சகலஜகசங்காரகர்த்தா வாகிய ருத்திரனென்ன, அவரது லோகமென்ன, அவர து போகபோக்கியமென்ன, சகலஜகதிரோதானகர்த்தா வாகிய மகேஸ்வரனென்ன. அவரது லோகமென்ன, அ வரது போகபோக்கியமென்ன, சகலஜகஅநுக்கிரக கர் த்தாவாகிய சதாசிவமென்ன, அவரது லோகமென்ன, அவரது போகபோக்கியமென்ன, இன்னும் சாருவாக ஆருகத-ஜைன நாஸ்திக பௌத்தாதிகளின் மதங்களிற் சொல்லிய தேவதாவிசேஷங்களென்ன, அவர்களின் லோகங்களென்ன, அவர்களின் போகபோக்கியங்களெ ன்ன, பின்னும் கிறிஸ்துமதத்திற்சொல்லிய பராபரன் கிறிஸ்துமுதலியதேவதைகளென்ன, அவர்களுடைய தான பரமண்டலமுதலிய லோகங்களென்ன, அவர்க

ளின் போகபோக்கியமென்ன, இன்னும் எம்மதங்களி லுஞ்சொல்லிய எத்தேவதைகளென்ன, அவர்களின் லோகங்களென்ன, அவர்களின் போகபோக்கியங்களென்ன, அந்தந்தமதங்களிற்சொல்லிய பிரசாதவிசேஷங்களென்ன, அந்தந்தமதக்கோட்பாடாயுள்ள சாஸ்திரங்களென்ன, மேலும் எம்மதங்களையும் மதங்களெனக் கொள்ளவொண்ணுப் பெருமையையுடைய அத்துவிதசாஸ்திரமென்ற வேதமுடிவின்பொருளாய்விளங்கிய நிர்க்குணப்பிரமமென்னும் பரமசிவமென்ன, அனைத்தும் தானுகவேவிளங்கச்செய்தலாம். அந்தப்பரமசிவப்பிரசாதமாம்விளங்குதல் பரமசிவமாம்சைதன்னியசுபாவத்தைத்தவிர வேறில்லவேயில்லை.

அப்பிரசாதத்தைஅடைந்தவர்களெவர்களோ? அவர்களைப்பரமசிவமென நிருணயிக்கத்தடையில்லை. அவர்களதுஉள்ளத்தில் பரமசிவப்பிரசாதம் விளங்குகின்ற இயல்பைச்சுருக்கமாய்த்தெரிவிப்பதாவது; எம்மதத்தோர்களும் எச்சகங்களும் எவ்வித்தகர்களும் எத்தேவர்களும் பின்னுமுள்ளஎவர்களும் எவ்வித்தாலும் நானெனத்தலையெடுக்கவொட்டாமல், யாவையும் தானுகவிழுங்கித் தானுன்தன்வல்லமையாக விலாசிக்கும்வல்லமையுடைய சதுரனெனமகிழச்செய்கின்றதே அகின்சுபாவமாகஅநுபவிப்பதாகும். சுருதி ஸ்மிருதி ஆக

ம புராண இதிகாசங்களாலும் கூறவொண்ணாப்பரமசி வப்பிரசாதத்தின் மகிமாவிலாசத்தைஎவர்களாற்றான்ம திக்கக்கூடும்.

ஆகையால் சகலவித்தியாப்பியாசங்களும் சகலயெ க்கியதானதவசுகளும் சகலபக்திகளும் சகலயோகசா தனங்களும் சமாதிமுதலியசகலதானங்களும் அபார மகிமாகனம்பொருந்திய பரமசிவப்பிரசாதத்தையடை யும் பொருட்டே யன்றி, வேறொரு பிரயத் தனத்தி ன்பொருட்டல்லவென்பது சகலசாஸ்திரங்களின் உ ண்மையான அபிப்பிராயமெனக்கொள்ளுதலே, பரமசி வப்பிரசாதத்தையடைந்த பெரியோர்களின் பெருமை யாம்: அப்பெருமையையேபேசாப்பெருமையெனஸ்து திக்கப்படுகின்றது.

அவ்விதபெருமைபொருந்திய பரமசிவப்பிரசாதிய ர்களான பெரியோர்களின் மகாபவித்திரதரங்களாயு ள்ள பாததூளிகளாஞ் சச்சிதானந்தவிலாசங்களுக்கு த்திரிகரணங்களாலும் அனேககோடிநமஸ்காரம்.

இவ்விதமாய் நம்புகிறவர்களை அவர்களைப்போலச் செய்கின்றதே அவற்றிற்குச் சகசமகிமை.

முற்றிற்று.

இருபத்திரண்டாவது
அவிமுக்தஸ்தலமகிமையுரைத்த
பிரகரணம்

அவிமுக்தஸ்தலமென்னப்பட்ட காசிக்ஷேத்திரத்தில் மரணமடைதலானது, அத்துவிதஞானம் எப்படியோ அப்படியே மோக்ஷத்திற்கு முக்கியசாதனமாக இருக்கின்றது.

ஞானந்தான் மோக்ஷத்திற்கு முக்கியசாதனமென்று சகலசாஸ்திரங்களும் கூறியிருக்க, காசிமரணம் சாதனமாதல் கூடுமாவென்னில்? காசிமரணத்தால் ஞானமுண்டாய் சகலரும் மோக்ஷத்தை அடைகின்றனவென்றுசுருதியிற் கூறப்பட்டிருப்பதால் கூடும்.

சிரவணமனன நிதித்தியாசனதியான தாரண சமாதியின்றிக் காசிமரணத்தினால் ஞானம் எப்படியுண்டாகும்? சுருதிகளில் சத்தியசங்கற்பனாய்த் தெரியவருகிற ஈசனே, காசியில் மரணகாலத்தில் சகல பிபீலிகாதி பிரமபரியந்தமும் ஞானோபதேசஞ்செய்து, மோக்ஷஸ்வரூபமான தன்சுபாவத்தில் ஐக்கியஞ்செய்கிறேனென்னும் பிரதிஞ்ஞாவானாய்ச் சுருதியிற்காணப்படுவதாலும், அவ்விதஈசன் தன்னாற்கற்பிக்கப்பட்டஜகத்தில்

பிராணிகளுள்ளத்தில் ஜீவரூபமாயும் கூடஸ்தபிரமரூபமாயும் அநுப்பிரவேசித்திருப்பதாலும், அவ்வித ஈசன்காசியில் பிராணிகளின் மரணகாலத்தில், அவைகளின் இந்திரியவல்லமை மனதிலும் மனதின்வல்லமை புத்தியிலும் புத்தியின்வல்லமை அந்தக்கரணத்திலுமாக ஒடுங்கும்போது, தனது சத்தியப்பிரதிஞ்ஞையாம் அருளால், அந்தக்கரணத்திற் சேஷித்துநின்ற சீவனைக் கூடஸ்தனுகவிளங்குவித்துத் தன்னைத்தவிர வேறில்லாதவனுகக்கொண்டு மோக்ஷபதவியை அருளிச்செய்கின்றுன்.

மேலும் ஈசனது திருவருளால் மோக்ஷபதவியைஅடைந்த பிரமநிஷ்டர்கள், தங்கள்பார்வையால் மற்றொருசீவனுக்கு சிரவணுதிஉதவியின்றி மோக்ஷபதவியை அருளிச்செய்யலாமாயின், சருவவல்லமையுடைய அவ்வீசன், சிரவணுதிஉதவியின்றி சீவர்களுக்குக் காசிமரணத்தில் மோக்ஷபதவியை என் அருளிச்செய்யத்தகான்.

ஆனுல்விருக்ஷாதிகளுக்கு ஞானமில்லாததினுல் தன்னைத்தானறியும்படி அவைகளுக்கு எவ்விதமாய்ப் பிரகாசிப்பிக்கக்கூடுமென்னில்? பிரமநிஷ்டர்கள் தங்கள்சொப்பனத்தில்விளங்கிய விருக்ஷாதிகளைக் கண்டு, தங்களால் அவ்விதவிருக்ஷங்களாய்விளங்கிய உபாதி

யில் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசனைக், கூடஸ்தன்மாத்திரமாகச்செய்து, கூடஸ்தனை தானாகச் சாதனபெலத்தால் விளங்குவிக்கலாமாயின், ஈசனது சத்தியசங்கற்பத்தால் தோன்றிய விராட் சிதாபாசனிலுள்ளடங்கிய விருக்ஷாதிசிதாபாசனை, அதிஷ்டானமானதானாக என் அருளிச்செய்யத்தகான். ஈசனதுகருணையாற் சித்தியாததொன்றுண்டோ! ஆகையால் காசிமரணத்தில் விருக்ஷமுதல் சகலபிராணிகளும் சுருதிகளின்பயன்பிரகாரம் முக்தர்களாகவே சித்திக்கின்றார்கள். சுருதி யுக்தி அநுபவம் இம்மூன்றுக்கும் மோக்ஷபதவியின்பொருட்டு ஞானம் எப்படி ஒப்பப்படுமோ, அப்படியே இதுவும் ஒப்பப்பட்டேயிருக்கின்றது. அப்படியே சூதசங்கிதையில் தேவதேவனையும் மஹாநாதனையும் மஹாகாருண்ணியனையும் உள்ள ஈசன் அருளிச்செய்திடில் கீடமுதல் அவனதுபிரசாதத்துக்குப் பாத்தியப்பட்ட எந்தஜெந்துவும் மோக்ஷபதவியை அடைந்திருக்கின்றதென்று பரமசிவத்தின் மகிமைகூறப்பட்டிருப்பதாலும், சகலர்களுக்கும் இகபரசித்தியின்பொருட்டு சர்வாதிஷ்டானனான ஈசனது கருணையே உரித்தாயிருக்கின்றது.

முற்றிற்று

ஸ்ரீ சிவாய பரமகுருவே நம.

பிரகரண அட்டவணை.

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௨	௭	கிஷெத்திக்கில்	கிஷேத்திக்கில்
௮	௮	இண்ரடவஸ்தை	இரண்டவஸ்தை
௧௧	௧௧	ஏவ்விடங்களில்	எவ்விடங்களில்
௧௨	௨௧	வேளி	வெளி
௧௩	௯	தொற்றிடில்	தோற்றிடில்
௧௭	௨௬	காரணம்ய	காரணம்யா
௨௭	௨௬	அபவ	அபாவ
௨௮	௨௩	ஞர்னம்	ஞானம்
௩௰	௧௩	சிவகள்	சிவர்கள்
௪௯	௨௩	அவ்வநுபூதியே	அவ்வநுபூதி
௫௭	௧௮	கங்கையில்ல	கங்கையில்
௭௩	௯	விளம்கிய்	விளங்கிய
௭௯	௨௨	ஜக்த்தையும்	ஜகத்தையும்
௭௮	௨௰	விளங்கிய்	விளங்கிய
௯௫	௨௰	ஐசூவரியம்	ஐசுவரியம்
௯௬	௨௨	கிசம்மாங்	மாங்கிசம்
௱௩	௨௨	பிசராத	பிரசாத
௱௫	௫	சம்சரா	சம்சார
௱௫	௧௬	ஏவவ்ண்ண	ஏவ்வண்ண
௱௭	௧௫	சச்சித	சச்சிதா
௱௯	௧௩	பதினெரு	பதினாறு
௱௰	௧௧	சமங்களின்	சமயங்களின்

பிழை திருத்தம்

கயங	கங	திருபத்ஞக	திருப்த்ஞக
கஉ௰	கூ	சகத்தி	ச்க்தி
கஉ௰	உ௰	மேல	மேலே
கஉக	கஅ	ஏதற்கு	எதற்கு
கஉரு	கக	மூக்கலத்திலும்	மூக்காலத்திலும்
கஉரு	கச	ஸ்வதபேத	ஸ்வகதபேத
கஉகூ	அ	ரூபகளென	ரூபங்களென
கஉஎ	அ	ஆப்தகாமனுயுள்ள	ஆப்தகாமனுயும்
கஉஅ	௰	அபெக்ஷை	அபேக்ஷை
கஉஅ	௰	வீட்டை	வீட்டை
கஙஉ	கூ	மேனப்யடும்	மெனப்படும்
கஙஉ	உக	மேதேனில்	மேதெனில்
கஙகூ	உ	எழை	ஏழை
கஙஅ	கக	அவற்றிற்குத்	அவற்றிற்குச்
கசௗ	ககூ	என்	ஏன்

கூஅம்.பக்கம்-உஉம்.வரியில் பிரச்சுரம் என்ற பதத்தைத்தள்ளியும், கஙஙம்.பக்கம்-கூம் வரிமுதல் வருகிற சாக்ஷிதீக்ஷைஎன்னும் பதத்தை சாக்ஷுஷிதீக்ஷை என்று கூட்டியும் வாசிக்கவும்.

இனிப்பதிப்பிக்கப்படும் புத்தகங்களாவன

பிரமகீதை மூலமும் உரையும்

பிரமகீதாவசனம்

கிரந்தத்தில் வியாக்கியானத்துடன் சூதசங்கிதை